

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3To/3/2021
Identifikačné číslo spisu: 9518100247
Dátum vydania rozhodnutia: 07.07.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:9518100247.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Ivetty Macejkovej, PhD., LL.M. a JUDr. Petra Kaňu na verejnom zasadnutí konanom 7. júla 2021 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného V. C. a spol., pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d), písm. e), ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. i), § 140 písm. b), písm. c) a § 141 písm. a) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného V. C. a odvolaní obžalovaného V. C. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, č. k. BB-4T/36/2018-18383 z 25. septembra 2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania obžalovaného V. C. a obžalovaného V. C. z a m i e t a j ú.

Odôvodnenie

P. Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, č.k. BB-4T/36/2018-18383 z 25. septembra 2020 (ďalej „napadnutý rozsudok“) boli obžalovaní V. C. a V. C. (popri Y. C., vo vzťahu ku ktorému sa prvostupňový rozsudok stal právoplatným) uznaní za vinných pre skutky uvedené v nasledovných bodoch právne posúdené ako

1/ zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona,

2/ pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), ods. 4 písm. b), písm. c) s poukazom na § 138 písm. b), písm. j), § 141 písm. a) Trestného zákona,

4/ obzvlášť závažný zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a), ods. 4 písm. a) s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona,

3/, 5/, 6/, 7/, 8/, 9/ obžalovaný (V. C. s výnimkou bodu 6/) pokračovací zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona, v 3/ bode aj podľa ods. 2 písm. b) s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona,

10/ obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d), písm. e), ods. 3 písm. b) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. i), § 140 písm. b), písm. c), § 141 písm. a) Trestného zákona a zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 4 písm. b) s poukazom na § 140 písm. c), § 141 písm. a) Trestného zákona a (vo vzťahu k obžalovanému V. C.) zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2, ods. 5 písm. a), s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona,

11/ zločin falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 6 s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona.

na tom skutkovom základe, že

1.) V. C., V. C., Q. K. prezývaný „Q.“, „O.“ a „A.“, L. P. prezývaný „P.“, M. K. prezývaný „Y.“, E. O. prezývaný „L.“, M. M., P. R. prezývaný „G.“, M. Z., N. U., B. C. prezývaný „A.“ a ďalšie nestotožnené osoby boli členmi zločineckej skupiny vystupujúcej pod názvom „V.“, ktorá bola založená v presne nezistenom čase a pôsobila najmenej od roku 2010 prevažne v Trenčianskom, Žilinskom a Trnavskom kraji, hlavne v mestách Púchov, Považská Bystrica, Ilava, Dubnica nad Váhom, Trenčín, Žilina, Trnava a v okolí, s cieľom páchania rôznorodej trestnej činnosti, predovšetkým drogovej trestnej činnosti a to aj za použitia násilia pri prehlbovaní svojho vplyvu a pri zastrahovaní členov vlastnej skupiny ale aj konkurenčných skupín, za účelom získavania finančných alebo iných výhod, pričom od jej založenia na najvyššej riadiacej a koordinačnej úrovni boli V. C. a V. C., ktorí spoločne a nerozdielne priamo riadili zločineckú skupinu a koordinovali jej členov na nižšie postavených úrovniach hierarchie pri páchaní rôznej trestnej činnosti, v prípade pobytu V. C. a V. C. mimo územia Slovenskej republiky skupinu riadili prostredníctvom ďalších členov skupiny, kde od presne nezisteného obdobia roku 2010 do novembra 2015 to bolo prostredníctvom M. K., následne od decembra 2015 prostredníctvom Q. K. a od presne neustáleného letného mesiaca roku 2016 aj prostredníctvom L. P., ktorí sa podľa rozhodnutí V. C. a V. C. na tejto pozícii menili a súčasne zastupovali skupinu pri páchaní predovšetkým drogovej trestnej činnosti v určenom regióne, v organizačnej štruktúre skupiny nižšie postavení členovia plnili nimi zadané pokyny v teritóriu určeného mesta, pričom medzi členov skupiny pôsobiacich na strednom organizačnom článku skupiny patrili M. M., ktorý v skupine pôsobil od roku 2012, E. O., ktorý v skupine pôsobil od roku 2014, L. P. a Q. K., ktorí menovaní vytvárali V. C. a V. C. zisk tým, že drogy, ktoré od nich nakupovali, predávali v mestách Žilina, Považská Bystrica, Púchov, Ilava, Dubnica nad Váhom a okolí, P. R., ktorý v skupine pôsobil od roku 2012 až do septembra 2014 a potom od septembra 2016 im vytváral zisk tým, že drogy, ktoré od nich nakupoval, predával v mestách Žilina, Trenčín, Nová Dubnica, Dubnica nad Váhom, Považská Bystrica a v okolí, M. Z. a N. U. im vytvárali zisk tým, že drogy, ktoré od nich nakupovali, predávali v mestách Trenčín, Nová Dubnica, Dubnica nad Váhom a v okolí, B. C. od roku 2015 do 06.03.2017 zabezpečoval pre zločineckú skupinu na rôznych miestach Trnavského kraja, ale aj v okrese Nové Mesto nad Váhom, v chatovej oblasti Modrová, výrobu omamných a psychotropných látok a za týmto účelom riadil V. K., M. C. a B. C., ktorí vedome zabezpečovali preberanie prekurzorov potrebných k tejto výrobe a odovzdávali vyrobený metamfetamín členom zločineckej skupiny „V.“, resp. časť vymieňali za prekurzory na rôznych miestach v Trenčianskom a Trnavskom kraji, ďalej si vzájomne dodávali rôzne druhy omamných a psychotropných látok ako metamfetamín, kokaín a heroín, ktoré si predávali navzájom, resp. vymieňali za prekurzory, pričom osoby na strednom organizačnom článku skupiny podľa rozhodnutí V. C. a V. C. páchali podľa potreby aj ďalšiu trestnú činnosť a v iných určených mestách, činnými pre zločineckú skupinu boli M. A., O. Z., P. E., M.N., M.E., Z. G., U. M., Z. K., P. B., E. M., B. I., E. O., N. C. a L. C. a tiež Y. C., ktorý v presne nezistenom čase v období od roku 2012 do roku 2014 vytváral zisk V. C. a V. C. tým, že drogy, ktoré od nich nakupoval, predával v mestách Žilina, Považská Bystrica, Bytča, Kysucké Nové Mesto a okolí, pričom títo činní pre zločineckú skupinu zabezpečovali v rôznych obdobiach pre zločineckú skupinu „V.“ zisky najmä z drogovej trestnej činnosti predajom týchto látok, ktoré od nich nakupovali, menším dílerom alebo koncovým užívateľom, pričom jednotliví členovia skupiny a osoby pre skupinu činné konali koordinovane a pri svojich aktivitách v rámci hierarchie úzko spolupracovali za účelom páchania rôznej trestnej činnosti s cieľom ďalšieho fungovania skupiny a získania najmä

finančného prospechu, kde časť týchto finančných prostriedkov V. C. a V. C. použili na kúpu technických prostriedkov (autá, mobilné telefóny, SIM karty) slúžiacich k páchaniu trestnej činnosti a zabezpečeniu a fungovaniu zločineckej skupiny, časť finančných prostriedkov použili na zabezpečenie a výrobu ďalších drog a zostávajúce finančné prostriedky získané páchaním trestnej činnosti použili pre vlastné potreby,

2.) od doposiaľ presne nezisteného obdobia minimálne od roku 2010 V. C. a V. C., ako najvyšší členovia zločineckej skupiny „V.“, si od nezistenej osoby, resp. osôb, neoprávnene pravidelne zadovážovali omamné a psychotropné látky, najmä metamfetamín, kokaín, marihuanu a heroín presne nezisteného množstva a koncentrácie za účelom ďalšej distribúcie, súčasne minimálne od roku 2015 až do ich zadržania dňa 06.03.2017 zabezpečili časť prekursorov na výrobu omamných a psychotropných látok, a to tabletky s obsahom Efedrínu resp. samotný Efedrín, ako aj ďalšie prekursorov od doposiaľ nezistených dodávateľov a to tak na území Slovenskej republiky ako aj Poľskej republiky a následne prostredníctvom B. C., ktorý riadil a určoval úlohy pri výrobe týchto látok V. K., M. C. a B. C., zabezpečili výrobu metamfetamínu, vzájomne si dodávali rôzne druhy omamných a psychotropných látok, ako kokaín a heroín, ktoré si predávali navzájom, resp. vymieňali za prekursorov, na území obce Červený Kameň zabezpečovali výrobu metamfetamínu prostredníctvom osoby L. C. a tieto omamné a psychotropné látky prechovávali na rôznych miestach predovšetkým Trnavského, Trenčianskeho a Žilinského kraja a v okolí, ktoré následne prostredníctvom ďalších v štruktúre zločineckej skupiny „V.“ v strednom rade postavených osôb Q. K., L. P., M. K., P. R., M. M., E. O., N. U. a M. Z. alej distribuovali, kde M. M. spoločne s E. O. zabezpečovali predaj omamných a psychotropných látok pre V. C. a V. C., ako najvyšších členov zločineckej skupiny „V.“, v regiónoch miest Žilina, Púchov, Považská Bystrica, Lednické Rovne a Bytča, kde mali vytvorenú sieť odberateľov, P. R. zabezpečoval predaj omamných a psychotropných látok pre skupinu v regióne miest Trenčín, Nová Dubnica, Dubnica nad Váhom, Považská Bystrica a v okolí, kde mal vytvorenú sieť odberateľov, N. U. a M. Z. zabezpečovali predaj omamných a psychotropných látok pre V. C. a V. C., ako najvyšších členov zločineckej skupiny „V.“ v regióne miest Trenčín, Nová Dubnica, Dubnica nad Váhom a v okolí, kde mali vytvorenú sieť odberateľov, M. K., Q. K. a L. P. okrem toho, že omamnými a psychotropnými látkami na základe poverenia V. C. a V. C. zásobovali vyššie uvedených členov skupiny, podľa rozhodnutí V. C. a V. C. pôsobili v rôznych mestách Trenčianskeho a Žilinského kraja, kde sa vzájomne zastupovali a omamnými a psychotropnými látkami zásobovali vytvorenú sieť odberateľov, činnými pre zločineckú skupinu boli M. A., O. Z., P. E., M.N., M.E., Z. G., U. M., Z. K., P. B., E. M., B. I., E. O., N. C. a L. C., tiež Y. C., ktorý v presne nezistenom čase v období od roku 2012 do roku 2014 vytváral zisk V. C. a V. C., ako najvyšším členom zločineckej skupiny „V.“ tým, že drogy, ktoré od nich nakupoval, predával v mestách Žilina, Považská Bystrica, Bytča, Kysucké Nové Mesto a okolí, kde mal vytvorenú sieť odberateľov, pričom všetci menovaní v tomto skutku či už ako členovia zločineckej skupiny alebo činní pre zločineckú skupinu zabezpečovali v rôznych obdobiach pre V. C. a V. C., ako v organizačnej štruktúre zločineckej skupiny „V.“ najvyššie postaveným členom, zisky z drogovej trestnej činnosti predajom drog získaných od V. C. a V. C. za cenu nimi určenú, hierarchicky nižším dilerom alebo koncovým užívateľom a takto V. C. a V. C. reálne získali finančné prostriedky vo výške najmenej XXX.XXX,XX Eur, ktoré použili pre vlastné potreby a na páchanie ďalšej trestnej činnosti, pričom mohli získať aj finančné prostriedky vo výške najmenej XXX.XXX,XX Eur, a takto

- dňa 13.06.2016 v čase o 13:25 h v E., na ulici O. XXXX/XX, v byte č. XX, po predchádzajúcej výzve a po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku súvisiacich s príkazom na vykonanie domovej prehliadky, ktorý vydal sudca Okresného súdu Trenčín pod č. OSTN-V-15-1/2016-Tp-3 zo dňa 09.06.2016, P. E., ako činný pre zločineckú skupinu, pervitín (metamfetamín), ktorý si od presne nezistenej osoby zadovážoval od zločineckej skupiny „V.“, konkrétne do apríla 2016 od N. U. a od apríla 2016 od V. C., V. C. a Q. K. za sumu XX Eur za 1 kubík (10 dielov na injekčnej striekačke) drogy, v nepravidelných intervaloch asi dva krát do týždňa v rozdielnom množstve minimálne X až XX kubíkov pervitínu, ktorý preberal buď osobne alebo najčastejšie za využitia rôznych úkrytov, v ktorých bol pervitín umiestnený a po vyplatení určenej sumy mu bol úkryt označený a ktorý na základe pokynov predával konzumentom drog v Trenčíne a jeho okolí, dobrovoľne vydal 2 kusy zatavených injekčných striekačiek, jedna s obsahom 560 mg bielej kryštalickej látky s priemernou koncentráciou 49,5 %

hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 277 mg absolútneho metamfetamínu, čo Kriminalisticko-expertízny ústav PZ v znaleckom posudku ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2016/8535 ustálil na 7 až 28 bežných jednotlivých dávok drogy, druhá s obsahom 335 mg bielej kryštalickej látky s priemernou koncentráciou 51,4 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 172 mg absolútneho metamfetamínu, čo Kriminalisticko-expertízny ústav PZ ustálil na 4 až 17 bežných jednotlivých dávok drogy, 7 kusov papierových skladačiek s obsahom bielej kryštalickej látky s hmotnosťou 579 mg s priemernou koncentráciou 58,8 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 340 mg absolútneho metamfetamínu, čo Kriminalisticko-expertízny ústav PZ ustálil na 9 až 34 bežných jednotlivých dávok drogy, pričom prechovával psychotropnú látku pervitín (metamfetamín), ktorý predtým v presne neustálenom čase kúpil od člena zločineckej skupiny „V.“ Q. K., ktorý ho pôvodne získal od V. C. a V. C.,

- dňa 15.06.2016 v čase o 21:00 h na ulici C. XXX/X v E. bol zastavený a kontrolovaný U. M., ako činný pre zločineckú skupinu, ktorý od presne nezistenej doby, najmenej od decembra 2015 si zadovážoval od najvyššie postavených členov zločineckej skupiny „V.“ V. C. a V. C., ale aj od Q. K. a N. U. (do apríla 2016) pervitín (metamfetamín) bez povolenia za sumu XX Eur za 1 kubík (10 dielov na injekčnej striekačke) drogy, v nepravidelných intervaloch dva až tri krát do týždňa v rozdielnom množstve minimálne 5 kubíkov pervitínu, ktorý preberal buď osobne alebo najčastejšie za využitia rôznych úkrytov, v ktorých bol pervitín umiestnený a po vyplatení určenej sumy mu úkryt bol označený a ktorý na základe pokynov predával konzumentom drog v Trenčíne a jeho okolí a to konkrétne M. W., M. A., P. G., E. K., B. B., B. O. a to až do 15.06.2016, kedy bol zadržaný príslušníkmi PZ, kde znaleckým skúmaním Kriminalisticko-expertízneho ústavu PZ Košice ČES: PPZ-KEU-KE-EXP-206/1930 bolo zistené, že ide o pervitín (metamfetamín) o celkovej hmotnosti 3,35 g s priemerným 54,4% obsahom metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 46 bežným jednotlivým dávkam drogy, pričom prechovával psychotropnú látku pervitín (metamfetamín), ktorý predtým v presne neustálenom čase kúpil od člena zločineckej skupiny „V.“ Q. K., ktorý ho pôvodne získal od V. C. a V. C.,

- dňa 23.10.2016 vo večerných hodinách v O.F. O. a M. M., ako členovia zločineckej skupiny „V.“, po predchádzajúcom pokyne V. C. a V. C., ako najvyššie postavených v organizačnej štruktúre tejto zločineckej skupiny, po vyplatení hotovosti vo výške X.XXX Eur Z. G., predali sprostredkovane cez Z. G. formou „mŕtvej schránky“ M. C. - Q. Policajného zboru 5 kusov zatavených plastových injekčných striekačiek s objemom 10 ml a obsahom bielej kryštalickej látky, ktorú pôvodne získali od V. C. a V. C., ktoré M. C. v zmysle ustanovenia § 89 ods. 1 Trestného poriadku dobrovoľne vydal pre potreby trestného konania a ktoré podľa znaleckého posudku Kriminalisticko-expertízneho ústavu PZ Bratislava ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2016/13892 obsahovali celkom 21489 mg absolútneho metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky od 56,2% do 59,2% hmotnostných, čo zodpovedá minimálne 538 bežným jednotlivým dávkam drogy, v hodnote X.XXX,XX až X.XXX,XX Eur,

- dňa 27.10.2016 vo večerných hodinách v O.F. O. a M. M., ako členovia zločineckej skupiny „V.“, po predchádzajúcom pokyne V. C. a V. C., ako najvyššie postavených v organizačnej štruktúre tejto zločineckej skupiny, po vyplatení hotovosti vo výške X.XXX Eur Z. G., predali sprostredkovane cez Z. G. formou „mŕtvej schránky“ M. C. - Q. Policajného zboru 1 kus zatavenej plastovej injekčnej striekačky s objemom 20 ml a obsahom bielej kryštalickej látky, ktorú pôvodne získali od V. C. a V. C., ktorú M. C. v zmysle ustanovenia § 89 ods. 1 Trestného poriadku dobrovoľne vydal pre potreby trestného konania a ktorá podľa znaleckého posudku Kriminalisticko-expertízneho ústavu PZ Bratislava ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2016/14214 obsahovala svetložltý kryštalický materiál s hmotnosťou 14,137 g s priemernou koncentráciou 54,2% hmotnostných metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), čo zodpovedá minimálne 205 bežným jednotlivým dávkam drogy, v hodnote XXX,XX až X.XXX,XX Eur,

- dňa 09.11.2016 v čase o 14:57 h v E. bola zastavená a kontrolovaná Z. K., ako činná pre zločineckú skupinu, ktorá si od presne nezistenej doby minimálne od mája 2016 zadovážovala zo zločineckej skupiny „V.“, konkrétne od V. C., V. C., P. R. a L. P. pervitín (metamfetamín) za sumu XX Eur za kubík drogy, v nepravidelných intervaloch dva až tri krát do týždňa v rozdielnom množstve spravidla 5 až 8 kubíkov pervitínu, ktorý preberala buď osobne alebo najčastejšie za využitia rôznych úkrytov, kde bol pervitín umiestnený a po vyplatení určenej sumy jej bol označený úkryt, a ktorý na základe pokynov

predávala konzumentom drog v Trenčíne, Dubnici nad Váhom a jeho okolí a to konkrétne O. Q., M. P., Z. C., V. Z., a to až do dňa 09.11.2016, kedy bola zadržaná príslušníkmi PZ, kde následne bola vykonaná prehliadka iných priestorov - osobného motorového vozidla zn. Z. U., A. M., EČV: E., ktoré používala, a pri ktorej po zákonom poučení Z. K. dobrovoľne vydala 1 kus zatavenej striekačky s obsahom kryštalickej látky, ktorá podľa znaleckého posudku Kriminalisticko-expertízneho ústavu PZ Bratislava ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2016/14631 obsahovala 4743 mg bielej kryštalickej látky, obsahujúcej účinnú látku metamfetamín, čo zodpovedá minimálne 50 bežným jednotlivým dávkam drogy, pričom prechovávala psychotropnú látku pervitín (metamfetamín), ktorý dňa 08.11.2016 kúpila od člena zločineckej skupiny „V.“ P. R., ktorý ho pôvodne získal od V. C. a V. C.,

- dňa 30.11.2016 v čase 02:55 h bol v E. na ulici I. zastavený a kontrolovaný P. B., ako činný pre zločineckú skupinu, ktorý neoprávnene prechovával omamné a psychotropné látky, ktoré si od presne nezistenej doby minimálne od leta 2016 zadovážoval zo zločineckej skupiny „V.“, konkrétne od V. C., V. C., Q. K. a P. R. za sumu XX Eur za kubik drogy pervitín (metamfetamín), v nepravidelných intervaloch dva až tri krát do týždňa v rozdielnom množstve spravidla 10 až 20 kubíkov pervitínu týždenne, ktorý preberal buď osobne alebo najčastejšie za využitia rôznych úkrytov, kde bol pervitín umiestnený a po vyplatení určenej sumy mu bol označený úkryt a ktorý na základe pokynov predával konzumentom drog v Trenčíne, Dubnici nad Váhom a jeho okolí, pričom omamné a psychotropné látky mal uschované v dvoch injekčných striekačkách, jedna s nápisom Braun Injekt 10 ml so zeleným zrezaným piestikom, podľa záveru znaleckého posudku obsahovala smotanovo-žltý kryštalický materiál s hmotnosťou 2356 mg s priemernou koncentráciou 55,0 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 1296 mg absolútneho metamfetamínu, čo Kriminalisticko-expertízny ústav PZ ustálil na 32 až 130 bežných jednotlivých dávok drogy, druhá injekčná striekačka s nápisom Chirana 2 ml s modrým zrezaným piestikom obsahovala svetlobéžový kryštalický materiál s hmotnosťou 544 mg s priemernou koncentráciou 47,8 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 260 mg absolútneho metamfetamínu, čo Kriminalisticko-expertízny ústav PZ ustálil na 7 až 26 bežných jednotlivých dávok drogy, pričom prechovával psychotropnú látku pervitín (metamfetamín), ktorú predtým v presne neustálenom čase kúpil od člena zločineckej skupiny „V.“ Q. K., ktorý ho pôvodne získal od V. C. a V. C.,

- dňa 14.12.2016 v čase o 06:01 h, v byte č. XX, nachádzajúcom sa na X poschodí, vchod č. XX, obytného domu súpisného čísla XXXX, postaveného na parcele č. XXXX/XX v O. K., po predchádzajúcej výzve a po poučení podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku súvisiacich s príkazom na vykonanie domovej prehliadky, ktorý vydal sudca Okresného súdu Považská Bystrica pod č. OSPB-V-18-1/2016-5Tp zo dňa 13.12.2016, E. M., ako činný pre zločineckú skupinu, ktorý si od presne nezistenej doby minimálne od júla 2016 zadovážoval od zločineckej skupiny „V.“, a to od V. C., V. C. a Q. K. pervitín (metamfetamín) za sumu XX Eur za 1 kubik (10 dielov na injekčnej striekačke) drogy, v nepravidelných intervaloch dva krát do týždňa v množstve po 5 kubíkov pervitínu, ktorý preberal buď osobne alebo najčastejšie za využitia rôznych úkrytov, kde bol pervitín umiestnený a po vyplatení určenej sumy mu úkryt bol označený, a ktorý na základe pokynov predával konzumentom drog, dobrovoľne vydal 1 kus urezanej injekčnej striekačky so zataveným koncom s obsahom 0,14 g bielej kryštalickej látky, obsahujúcej 20 mg metamfetamínu, čo Kriminalisticko-expertízny ústav PZ v znaleckom posudku ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2016/3519 ustálil na minimálne 2 bežné jednotlivé dávky drogy, pričom prechovával psychotropnú látku pervitín (metamfetamín), ktorý predtým v presne neustálenom čase kúpil od člena zločineckej skupiny „V.“ Q. K., ktorý ho pôvodne získal od V. C. a V. C.,

- dňa 14.01.2017 v priestoroch osobného motorového vozidla zn. Y. K., EČV: J., M. M., N. C., ako činný pre zločineckú skupinu, ktorý si od presne nezistenej doby, minimálne od júla 2016 od zločineckej skupiny „V.“, a to od V. C., V. C. a Q. K. zadovážoval pervitín (metamfetamín) za sumu XX Eur za 1 kubik (10 dielov na injekčnej striekačke) drogy, v nepravidelných intervaloch dva krát do týždňa v množstve po 5 až 10 kubíkov pervitínu, ktorý preberal buď osobne alebo najčastejšie za využitia rôznych úkrytov, kde bol pervitín umiestnený a po vyplatení určenej sumy mu úkryt bol označený a ktorý na základe pokynov predával konzumentom drog, prechovával 1 kus plastovej striekačky so zataveným koncom s obsahom bielej kryštalickej látky o hmotnosti 1,04 g s priemernou koncentráciou 75,2 %

hmotnostných metamfetamínu, obsahujúcej 782 mg absolútneho metamfetamínu, čo Kriminalisticko-expertízny ústav PZ v znaleckom posudku ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2017/274 ustálil na 20-78 bežných jednotlivých dávok drogy, 1 kus uzatvárateľného PVC sáčku s uzatvárateľnou lištou o rozmeroch 12 x 7 cm s obsahom bielej kryštalickej látky o hmotnosti 1,85 g, s priemernou koncentráciou 74,2 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúcej 1373 mg absolútneho metamfetamínu, čo Kriminalisticko-expertízny ústav PZ ustálil na 34-137 bežných jednotlivých dávok drogy, pričom prechovával psychotropnú látku pervitín (metamfetamín), ktorý predtým v presne neustálenom čase kúpil od člena zločineckej skupiny „V.“ Q. K., ktorý ho pôvodne získal od V. C. a V. C.,

- dňa 26.01.2017 v čase o 15:10 h v O. pri osobnej prehliadke B. I., ako činného pre zločineckú skupinu, ktorý si od presne nezistenej doby minimálne od septembra 2016 od zločineckej skupiny „V.“, konkrétne od V. C., V. C., Q. K. a M. A. zadovážoval pervitín (metamfetamín) za sumu XX Eur za kubík drogy, v nepravidelných intervaloch dva až trikrát do týždňa v rozdielnom množstve spravidla 2 až 4 kubíky pervitínu, ktorý preberal buď osobne alebo najčastejšie za využitia rôznych úkrytov, kde bol pervitín umiestnený a po vyplatení určenej sumy mu bol označený úkryt, ktorý následne používal pre vlastnú potrebu, a to až do dňa 26.01.2017, kedy bol zadržaný príslušníkmi PZ, kde následne dobrovoľne vydal 3 kusy plastových striekačiek so zataveným koncom s obsahom neznámej bielej kryštalickej látky, kde podľa záverov znaleckého posudku Kriminalisticko-expertízneho ústavu PZ Slovenská Ľupča z odvetvia toxikológia pod číslom ČES: PPZ-KEU-SL-EXP-2017/241 v prvej zatavenej striekačke bola zistená zmes hydrochloridu metamfetamínu a dimetylsulfónu o hmotnosti 1,40 g s obsahom účinnej látky metamfetamín báza 54,0 % - 756 mg čistej látky, čo zodpovedá minimálne 19 bežným jednotlivým dávkam, v druhej zatavenej striekačke bola zistená zmes hydrochloridu metamfetamínu a dimetylsulfónu o hmotnosti 1,36 g s obsahom účinnej látky metamfetamín báza 48,8 % - 664 mg čistej látky, čo zodpovedá minimálne 17 bežným jednotlivým dávkam a v tretej zatavenej striekačke bola zistená zmes hydrochloridu metamfetamínu a dimetylsulfónu o hmotnosti 0,26 g s obsahom účinnej látky metamfetamín báza 50,8 % - 132 mg čistej látky, čo zodpovedá minimálne 3 bežným jednotlivým dávkam, pričom prechovával psychotropnú látku pervitín (metamfetamín), ktorý dňa 26.01.2017 kúpil od činného pre zločineckú skupinu „V.“ M. A. v množstve 4 kubíky za XXX Eur, ktorý ho pôvodne získal od V. C. a V. C.,

- dňa 29.01.2017 E. O., ako činný pre zločineckú skupinu, ktorý si od presne nezistenej doby minimálne od decembra 2016 od zločineckej skupiny „V.“, konkrétne od V. C., V. C. a P. R. zadovážoval pervitín (metamfetamín) za sumu XX Eur za kubík drogy, v nepravidelných intervaloch jeden až dvakrát do týždňa v rozdielnom množstve spravidla 5 až 10 kubíkov a ktorý podľa pokynov predával konzumentom drog v Dubnici nad Váhom a jeho okolí, a to až do dňa 29.01.2017, kedy počas výkonu domovej prehliadky v V. G. Z., v byte č. XX, na X. poschodí, vchod č. XXX, bytového domu nachádzajúceho sa na parcele č. XXXX/X, súpisného čísla XX, zapísaného na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálne územie V. G. Z., realizovanej na základe príkazu Okresného súdu Trnava č. OSTT-V-36-1/2017 zo dňa 20.01.2017, v čase od 05:55 h, kedy bol zadržaný príslušníkmi PZ a následne počas výkonu domovej prehliadky boli u E. O. zaistené dve injekčné striekačky s obsahom kryštalického materiálu, pričom podľa záverov znaleckého posudku Kriminalisticko-expertízneho ústavu PZ Bratislava z odvetvia toxikológia pod označením ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2017/1197 v prvej zatavenej striekačke bol zistený béžový kryštalický materiál s hmotnosťou 367 mg s priemernou koncentráciou 50,2 % hmotnostných metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), obsahujúce 184 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 5 bežným jednotlivým dávkam drogy a v druhej zatavenej striekačke bol zistený biely kryštalický materiál s hmotnosťou 451 mg s priemernou koncentráciou 52,3 % hmotnostných metamfetamínu s prímiesou metylsulfonylmetánu (MSM), obsahujúce 236 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 6 bežným jednotlivým dávkam drogy, pričom prechovával psychotropnú látku pervitín (metamfetamín), ktorý predtým v presne neustálenom čase kúpil od člena zločineckej skupiny „V.“ P. R., ktorý ho pôvodne získal od V. C. a V. C.,

- dňa 31.01.2017 v penzióne O. vo Z., na ulici V. XX, v izbe č. X, N. C., ako činný pre zločineckú skupinu, ktorý si od presne nezistenej doby, minimálne od júla 2016 zo zločineckej skupiny „V.“, a to od V. C., V. C., Q. K. a M. A. zadovážoval pervitín (metamfetamín) bez povolenia za sumu XX Eur za 1

kubík (10 dielov na injekčnej striekačke) drogy, v nepravidelných intervaloch dva krát do týždňa v množstve po 5 až 10 kubíkov pervitínu, ktorý preberal buď osobne alebo najčastejšie za využitia rôznych úkrytov, kde bol pervitín umiestnený a po vyplatení určenej sumy mu úkryt bol označený a ktorý na základe pokynov predával konzumentom drog, v plastovej krabičke z umelej hmoty uschovanej z vonkajšej strany okna izby na parapete, zabalenej v alobale prechovával injekčnú striekačku so zataveným nadstavcom na ihlu s modrým piestom obsahujúcej kryštalickú látku svetloružovej farby o hmotnosti 2,36 g, s priemernou koncentráciou 51,5 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúcej 1215 mg absolútneho metamfetamínu, čo Kriminalisticko-expertízny ústav PZ v znaleckom posudku ČES:PPZ-KEU-SL-EXP-2017/294 ustálil na 30-122 bežných jednotlivých dávok drogy, tiež injekčnú striekačku so zataveným nadstavcom na ihlu s modrým piestom obsahujúcu kryštalickú látku svetloružovej farby o hmotnosti 0,73 g, s priemernou koncentráciou 52 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúcej 382 mg absolútneho metamfetamínu, čo Kriminalisticko-expertízny ústav PZ ustálil na 10-38 bežných jednotlivých dávok drogy, a aj papierovú skladačku o rozmeroch 1,8 x 3,6 cm obsahujúcu kryštalickú látku o hmotnosti 0,07 g, s priemernou koncentráciou 58,6 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúcu 67 mg absolútneho metamfetamínu, čo Kriminalisticko-expertízny ústav PZ považoval za 1 - 4 bežných jednotlivých dávok drogy, pričom prechovával psychotropnú látku pervitín (metamfetamín), ktorú predtým v presne neustálenom čase kúpil od člena zločineckej skupiny „V.“ Q. K. a činného pre túto zločineckú skupinu M. A., ktorí ho pôvodne získali od V. C. a V. C.,

- V. C. a V. C., ako najvyšší členovia zločineckej skupiny „V.“, pravdepodobne v období od roku 2015 až do novembra 2016, potom ako zabezpečili prekurzory potrebné na výrobu omamných a psychotropných látok a to tabletky s obsahom Efedrínu, ako aj ďalšie prekurzory, pomôcky a nástroje potrebné k ich výrobe, spoločne s L. C., občanom Českej republiky, sa podieľali na výrobe omamných a psychotropných látok - metamfetamínu a to v množstvách niekoľkých kilogramov, kde v roku 2015 výrobu uskutočnili na rôznych miestach v Českej republike v Prahe a jej okolí, a od leta 2016 do novembra 2016 v rozostavanom rodinnom dome nachádzajúcom sa v katastrálnom území obce Y. C., na parcele č. XXX/X, ktorý je zapísaný na liste vlastníctva č. XXXX, k. ú. Y. C., kde vyrobili 8 kg metamfetamínu v hodnote najmenej XXX.XXX Eur a súčasne zabezpečovali predaj tejto omamnej a psychotropnej látky v regióne najmä Trenčianskeho a Žilinského kraja a v okolí, kde mali vytvorenú sieť odberateľov, ktorí im podliehali a plnili ich príkazy, pervitín ďalej distribuovali za cenu nimi určenú a takto získané finančné prostriedky použili pre vlastné potreby a na páchanie ďalšej trestnej činnosti,

- V. C. a V. C., ako najvyšší členovia zločineckej skupiny „V.“, pravdepodobne v období od mesiaca október 2016 zabezpečili časť prekurzorov na výrobu omamných a psychotropných látok a to tabletky s obsahom Efedrínu zn. Cirrus, resp. samotný Efedrín, ktoré sami alebo prostredníctvom L. P. a M. K. dodali B. C., resp. V. K. a M. C., ktorých B. C. riadil, a títo následne najmenej od konca mesiaca október 2016 opakovane vyrábali omamné a psychotropné látky metamfetamín, v celkovom množstve minimálne 10 až 14 kg v hodnote najmenej XXX.XXX Eur, ktorý následne dodávali za finančnú odmenu, resp. vymieňali za prekurzory V. C., V. C., alebo z ich poverenia aj L. P., pričom k výrobe dochádzalo v okrese Nové Mesto nad Váhom, v R. U. M., v priestoroch P. R. N. v k. ú. M., pod LV č. XXX, so súpisným číslom XXX, na parcele číslo XXX, XXX, XXX, XXX/X, XXX/X, XXX, XXX, ktorej majiteľom je M. K., r. M., a to až do 18.01.2017, kedy bola na základe príkazu Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom pod číslom konania OSNM-V-5-2/2017 v uvedenej chate vykonaná domová prehliadka, pri ktorej boli V. K. a M. C. zadržaní priamo pri výrobe omamných a psychotropných látok a pri ktorej boli nájdené rôzne pomôcky slúžiace na výrobu omamných a psychotropných látok ako sklenené jenské misy, plastové škrabky, teplovzdušné fény, digitálna váha, provizórne filtre, rôzne chemikálie ako toluén, hydroxid sodný, kyselina chlorovodíková, červený fosfor, plastové barely rôznej veľkosti, lakmusové papieriky na určovanie PH, plastový lievik, chemické latexové rukavice, pričom zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ Bratislava pod označením ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2017/770 vyplýva, že v prípade zaistených stôp ide o:

znečistený materiál s hmotnosťou 74,287 g s priemernou koncentráciou 61,0 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 45,315 g absolútneho metamfetamínu, čo Kriminalisticko-expertízny ústav PZ ustálil na 1133 - 4532 bežných jednotlivých dávok drogy, v hodnote X.XXX,XX - X.XXX,XX Eur, znečistený béžový materiál s hmotnosťou 694 mg s priemernou koncentráciou 69,7 % hmotnostných

metamfetamínu, obsahujúci 484 mg absolútneho metamfetamínu, čo Kriminalisticko-expertízny ústav PZ ustálil na 12 - 48 bežných jednotlivých dávok drogy, v hodnote XX,XX - XX,XX Eur,
v prepravke prischnutý biely materiál s hmotnosťou 1481 mg, s priemernou koncentráciou 48 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 711 mg absolútneho metamfetamínu, čo Kriminalisticko-expertízny ústav PZ ustálil na 18 - 71 bežných jednotlivých dávok drogy, v hodnote XX,XX - XXX,XX Eur,
vrečko s obsahom o hmotnosti 1896 mg, s priemernou koncentráciou 58,9 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúce 1117 mg absolútneho metamfetamínu, čo Kriminalisticko-expertízny ústav PZ ustálil na 28 - 112 bežných jednotlivých dávok drogy, v hodnote XX,XX - XXX,XX Eur,
béžový kryštalický materiál s hmotnosťou 179 mg, s priemernou koncentráciou 64 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 115 mg absolútneho metamfetamínu, čo Kriminalisticko-expertízny ústav PZ ustálil na 3 - 12 bežných jednotlivých dávok drogy, v hodnote X,XX - XX,XX Eur,
vodný roztok o objeme 625 ml, v ktorom bolo rozpustených 1606 mg absolútneho metamfetamínu, čo Kriminalisticko-expertízny ústav PZ ustálil na 40 - 161 bežných jednotlivých dávok drogy, v hodnote XXX,XX - XXX,XX Eur,
znečistený béžový kryštalický materiál s hmotnosťou 323 mg s priemernou koncentráciou 63,1 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 204 mg absolútneho metamfetamínu, čo Kriminalisticko-expertízny ústav PZ ustálil na 5-20 bežných jednotlivých dávok drogy, v hodnote XX,XX - XX,XX Eur,
znečistený béžový kryštalický materiál s hmotnosťou 699 mg s priemernou koncentráciou 74 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 517 mg absolútneho metamfetamínu, čo Kriminalisticko-expertízny ústav PZ ustálil na 13-52 bežných jednotlivých dávok drogy, v hodnote XX,XX - XX,XX Eur,
béžový kryštalický materiál s hmotnosťou 71 mg s priemernou koncentráciou 71,8 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 51 mg absolútneho metamfetamínu, čo Kriminalisticko-expertízny ústav PZ ustálil na 1-5 bežných jednotlivých dávok drogy, v hodnote X,XX - X,XX Eur,
béžový kryštalický materiál s hmotnosťou 113 mg s priemernou koncentráciou 54,2 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 61 mg absolútneho metamfetamínu, čo Kriminalisticko-expertízny ústav PZ ustálil na za 2-6 bežných jednotlivých dávok drogy, v hodnote X,XX - X,XX Eur,
vzorku organického rozpúšťadla na báze toluénu v objeme cca 3 ml, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu,
vzorku organického rozpúšťadla na báze toluénu v objeme cca 3 ml, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu,
457,98 g hydroxidu sodného, 2 balenia univerzálnych indikátorových faktorov PH 0 - 12 a 5 ks znečistených misiek z jenského skla, na ktorých bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu,

- V. C. a V. C., ako najvyšší členovia zločineckej skupiny „V.“, po zadržaní V. K. a M. C. políciou, sami ale aj prostredníctvom nimi podriadených členov zločineckej skupiny „V.“, pravdepodobne v období od mesiaca február 2017 do 06.03.2017 zabezpečili pre B. C. a B. C. asť prekurzorov na výrobu omamných a psychotropných látok, a to tabletky s obsahom Efedrínu zn. Cirrus o hmotnosti niekoľkých kilogramov, ktoré si prevzal B. C. pri obci Z. v Trnavskom okrese, pričom B. C. spoločne s B. C. zabezpečili aj ďalšie prekurzory od doposiaľ nezistených dodávateľov a následne dvakrát počas uvedeného obdobia zabezpečili výrobu metamfetamínu, a to o celkovej hmotnosti dvoch kilogramov v hodnote najmenej XX.XXX Eur, ktorý následne asi týždeň od prevzatia prekurzorov na vopred dohodnutom mieste pri obci Z. odovzdali V. C. a V. C. prostredníctvom podriadených členov zločineckej skupiny za finančnú odmenu X.XXX Eur,

- V. C. a V. C., ako najvyšší členovia zločineckej skupiny „V.“, v tejto skupine pôsobili až do 08:30 h, resp. do 08:40 h dňa 06.03.2017, kedy na základe príkazov Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, boli vykonané domové prehliadky a prehliadky iných priestorov, počas ktorých boli zaistené omamné a psychotropné látky, pričom podľa znaleckého posudku z odboru kriminalistika, odvetvie kriminálna toxikológia Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ pod označením ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2017/2869 a ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2017/3074, ide v prípade látok zaistených u:
L. P. v priestoroch rodinného domu I. C., Z. XXX/XX, o zauzlované mikroténové vrečko, ktoré obsahovalo 88,576 g materiálu, v ktorom bola zistená prítomnosť heroínu, kofeínu a paracetamolu s

priemernou koncentráciou účinnej látky 8,1 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza) čo predstavuje 7175 mg absolútneho (100 %) heroínu (diacetylmorfín) vo forme bázy, ktoré ustálil Kriminalisticko-expertízny ústav PZ za 359 - 718 bežných jednotlivých dávok drogy; a mikroténové vrečko obsahujúce 94,57 g 8,8 % heroínu, čo predstavuje 8322 mg absolútneho (100%) heroínu (diacetylmorfín) vo forme bázy, ktoré považoval Kriminalisticko-expertízny ústav PZ za 416 - 832 bežných jednotlivých dávok drogy,

L. P. v priestoroch jeho osobného motorového vozidla Z. W. E. EČV: O., o plastové vrečko obsahujúce zatavenú injekčnú striekačku s modrým piestom, ktorá obsahovala 2842 mg 49,6 % metamfetamínu, čo predstavuje 1410 mg absolútneho (100%) metamfetamínu vo forme bázy, ktoré ustálil Kriminalisticko-expertízny ústav PZ za 35 - 141 bežných jednotlivých dávok drogy; a o 1 kus okrúhlej plochej tabletky modrej farby s hmotnosťou 257 mg, s priemernou koncentráciou MDMA 34,3 % hmotnostných (vyjadrené ako voľná báza), čo predstavuje 88 mg absolútneho MDMA, ktoré ustálil Kriminalisticko-expertízny ústav PZ za 1 jednotlivú dávku drogy, kde hodnota drogy v oboch prípadoch predstavuje minimálne sumu celkom X.XXX,XX Eur,

M.E., v priestoroch bytu č. X, Y. M. XXX/X, J., o zatavenú injekčnú striekačku obsahujúcu 1096 mg materiálu, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 10 bežným jednotlivým dávkam drogy,

M. A., v priestoroch jeho osobného motorového vozidla Z. Y. XY/A./FMX, EČV: O., Y. farby, VIN: E., o plastové vrečko s tlakovým uzáverom obsahujúce 357 mg materiálu, v ktorom bola zistená prítomnosť metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 4 bežným jednotlivým dávkam drogy,

pričom všetky tieto zaistené a skúmané omamné a psychotropné látky pochádzali z predaja od V. C. a V. C.,

3.) V. C., V. C. a M. K., spolu s ďalšou nestotožnenou osobou, ako členovia zločineckej skupiny „V.“, z dôvodu pomsty P. C. za predchádzajúce odsúdenie V. C. a V. C. pre napadnutie jeho a synovca L. C., sa v nočných hodinách dňa 18.07.2010 dostavili nezisteným motorovým vozidlom, ktoré šoféroval M. K. do obce O., vozidlo odstavili neďaleko poľnohospodárskeho družstva Z. približne 200 m od zaparkovaného vozidla zn. O. XXX, EČV: T., VIN: Z., ktoré bolo odparkované na vedľajšej komunikácii oproti rodinnému domu s popisným číslom XXX a o ktorom vedeli, že ho používal P. C., M. K. zostal sedieť vo vozidle a V. C., V. C. a ďalšia nestotožnená osoba sa po vystúpení z vozidla presunuli k vozidlu zn. O. XXX, na ktorom dňa 18.07.2010 v čase medzi 03:00 h a 03:05 h neznámym predmetom prepichli 3 ks pneumatík zn. M. P XXX/XX, následne neznámym predmetom rozbili okno na dverách spolujazdca, interiér poliali horľavou látkou a zapálili, následne sa všetci traja vrátili k odstavenému vozidlu s M. K., ktorému jeden z bratov C. prikázal vozidlom ísť po hlavnej ceste, aby sa presvedčili, či podpálené auto horí a následne odišli z obce O., pričom prepichnutím pneumatík spôsobili držiteľovi vozidla P. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX O.. XXX, škodu podľa odborného vyjadrenia vo výške XXX Eur a úplným zhorením vozidla zn. O. XXX, EČV: T., VIN: Z., spôsobili majiteľovi vozidla spoločnosti Leasing Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO:35 865 491 - v súčasnosti právnomu nástupcovi Slovenskej sporiteľni, a.s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO:00151653, škodu podľa odborného vyjadrenia vo výške X.XXX Eur, čím spôsobili celkovú škodu vo výške X.XXX Eur,

4.) V. C. a V. C., ako najvyšší členovia zločineckej skupiny „V.“, ktorí túto skupinu riadili spoločne a nerozdielne, kde táto skupina pôsobila najmenej od roku 2010 prevažne v Trenčianskom a Žilinskom kraji, hlavne v mestách Púchov, Považská Bystrica, Ilava, Dubnica nad Váhom, Trenčín, Žilina a v okolí, s cieľom páchania rôznorodnej trestnej činnosti, predovšetkým drogovej trestnej činnosti a to aj za použitia násillia pri prehlbovaní svojho vplyvu a pri zastrášaní členov vlastnej skupiny ale aj konkurenčných skupín, za účelom získavania finančných alebo iných výhod, si v presne neustálenom období v rozmedzí rokov 2012 - 2013 nezisteným spôsobom bez povolenia zadovážili a prechovávali ručný granát typu RG-4, rok výroby 1951, séria XX, výrobca T., ktorý je podľa § 2 písm. c) Zákona č. 58/2014 Z.z. o výbušninnách, výbušných predmetoch a munícii v znení zákona č. 331/2015 Z.z. a s poukazom na znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ pod číslom č. PPZ-KEU-BA-EXP-2017/5003 z odvetvia pyrotechnika, považovaný za muníciu, kde smrtiaci účinok črepín granátu RG-4 je udávaný v okruhu 5-10 metrov, tento následne v prítomnosti člena ich zločineckej

skupiny M. K. ukryli v katastrálnom území obce K. s tým, že v prípade nešpecifikovanej potreby im ho prinesie, kde dňa 21.04.2017 bol v katastrálnom území obce K. (GPS súradnice G. granát typu RG-4, rok výroby 1951, séria XX, výrobca T. za pomoci M. K. nájdený zakopaný v zemi a následne zaistený, 5.) V. C., V. C. a M. K., ako členovia zločineckej skupiny „V.“, spolu s O. Z., ako osobou činnou pre túto zločineckú skupinu, sa v nočných hodinách zo dňa 08.10.2012 na 09.10.2012 dostavili motorovým vozidlom zn. Z. W., EČV: T., ktoré šoféroval M. K. do mesta O., vozidlo následne odstavili približne 250 m od ulice Y. F., kde v čase približne o 01:00 h dňa 09.10.2012 M. K. zostal sedieť vo vozidle a V. C., V. C. a O. Z. sa pomedzi domy dostali ku príviesnému vozíku slúžiacemu na grilovanie s názvom O. W. nachádzajúcim sa na ulici Y. F. v O., o ktorom vedeli, že jeho majiteľom bol M. L. a o ktorom sa domnievali, že svojou trestnou činnosťou konkuroval ich zločineckej skupine pri predaji drog, kde jeden z bratov C. prineseným kanistrom s horľavou tekutou látkou polial predmetný príviesný vozík, zatiaľ čo sa druhý z bratov C. s O. Z. prechádzali v tesnej blízkosti príviesného vozíka a dávali pozor, následne jeden z bratov C. poliaty príviesný vozík horľavou látkou podpálil, potom sa V. C., V. C. a O. Z. pomedzi domy vrátili k odstavenému vozidlu a po nasadnutí do vozidla ich M. K. odviezol preč z mesta O., pričom podpálením príviesného vozíka s názvom O. W., truhlicovej mrazničky s obsahom 60 ks mrazených kureníc, dvoch registračných pokladníc, tlačiarne k registračným pokladniciam, plynového grilu a mikrovlnnej rúry spôsobili majiteľovi príviesného vozíka M. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXX, XXX XX L., škodu podľa odborného vyjadrenia vo výške X.XXX,XX Eur, následkom požiaru boli poškodené aj chladnička Pepsi a snečník s nápisom Lipton žltej farby stojace v tesnej blízkosti O. W., patriace spoločnosti O.-R. A., s.r.o., G. XXX, XXX XX M., IČO: XXXXXXXXX, ktorej podľa odborného vyjadrenia spôsobili škodu vo výške XXX,XX Eur, čím spôsobili celkovú škodu vo výške X.XXX,XX Eur,

6.) V. C., M. K. a P. R., ako členovia zločineckej skupiny „V.“, sa v nočných hodinách medzi 07.07.2014 a 08.07.2014 dostavili motorovým vozidlom zn. Z. W., EČV: T., ktoré šoféroval M. K. do mesta O. K., vozidlo odstavili na ulici A. asi 200 m od stánku s názvom U. Z., o ktorom vedeli, že jeho majiteľom bol P. J. a o ktorom sa domnievali, že svojou trestnou činnosťou konkuroval ich zločineckej skupine pri predaji drog, M. K. zostal sedieť vo vozidle a V. C. a P. R. sa presunuli k stánku U. na adrese I. XXXX, XXX XX O. K., kde v čase približne o 01:30 h dňa 08.07.2014 V. C. prineseným kanistrom s horľavou tekutou látkou polial stánok U., ktorý mal podpáliť P. R., keďže sa mu nedal zapáliť zapaľovač, tak pomocou prinesenej poliatej handričky horľavou látkou z kanistra stánok podpálil V. C., následkom ohňa došlo k zahoreniu celého plášťa stánku, drevených lavičiek, ktoré sa nachádzali z vonkajšej strany stánku a tiež kompresora zn. Compressors Ciao 25/O1 1850, ihneď po podpálení stánku sa V. C. a P. R. vrátili k odstavenému vozidlu a po nasadnutí do vozidla ich M. K. odviezol z mesta Považská Bystrica, pričom podpálením stánku U. Z. ako aj ohorením lavičiek a kompresora spôsobili jeho majiteľovi P. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. XXX, XXX XX O. K., IČO: XX XXX XXX, škodu podľa odborného vyjadrenia vo výške X.XXX,XX Eur,

7.) V. C., V. C., M. K. a P. R., ako členovia zločineckej skupiny „V.“, sa v nočných hodinách dňa 26.07.2014 dostavili motorovým vozidlom zn. Z., EČV: T., ktoré šoféroval M. K. do mesta Považská Bystrica, vozidlo následne odstavili na ulici B. C., M. K. zostal sedieť vo vozidle a V. C., V. C. a P. R. sa presunuli na susednú ulicu C., pred bytový dom s popisným číslom XX/XX, kde v čase medzi 22:20 h a 22:30 h V. C. s prineseným kanistrom s horľavou tekutou látkou polial osobné motorové vozidlo zn. K., Y. metalízy, EČV: O., VIN: H., rok výroby 2004, o ktorom vedeli, že ho používal O. I. a o ktorom sa domnievali, že svojou trestnou činnosťou konkuroval ich zločineckej skupine pri predaji drog, zatiaľ čo V. C. a P. R. neďaleko dávali pozor, následne P. R. za pomoci drevenej triesky, ktorú mu predtým polial horľavou látkou V. C., podpálil uvedené vozidlo, ktoré celé zhorelo, následkom požiaru došlo k ohoreniu vedľa odparkovaného osobného motorového vozidla zn. Y., A. A. metalízy, EČV: O., VIN: H., rok výroby 2007, po podpálení vozidla sa V. C., V. C. a P. R. vrátili k odstavenému vozidlu, v ktorom ich M. K. odviezol z mesta Považská Bystrica, pričom podpálením vozidla zn. K., EČV: O., na ktorom došlo k ohoreniu prednej kapoty, predného nárazníka, mriežky, spojlera predného nárazníka, krytu pod motorom, obidvoch plastov nad prednými kolesami, predného čela, predných svetiel, chladiča klimatizácie, chladiča vody, krytov a blatníkov, spôsobili majiteľovi vozidla B. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XX/XX, XXX XX O. K., škodu podľa odborného vyjadrenia vo výške XX.XXX Eur a

ohorením pred ním stojaceho vozidla zn. Y, EČV: O., na ktorom došlo k zhoreniu predného nárazníka, predných svetiel a kapoty, spôsobili majiteľovi vozidla B. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. XX/XX, XXX XX O. K., škodu podľa odborného vyjadrenia vo výške X.XXX Eur, čím spôsobili celkovú škodu vo výške XX.XXX Eur,

8.) V. C., V. C. a Q. K., ako členovia zločineckej skupiny „V.“, sa v nočných hodinách zo 07.01.2016 na 08.01.2016 dostavili motorovým vozidlom, ktoré šoféroval Q. K. zn. K. Y. farby s pôvodne Y. evidenčnými číslami, na ktorých boli upevnené odcudzené evidenčné čísla z iného vozidla odparkovaného v Považskej Bystrici, k nákupnému centru pri hypermarkete E. v Považskej Bystrici so sídlom A. XXXX/XXX, XXX XX O. K., kde vozidlo zn. K. nechali odparkované za zástavbou obchodných domov, po vystúpení z vozidla Q. K. zostal stáť pri poslednom z obchodných domov - pri predajni V. a dával pozor, V. C. a V. C. s už vopred pripravenými kanistrami s horľavou tekutou látkou pribehli bližšie k čerpacej stanici E., v ktorej blízkosti boli odparkované dve motorové vozidlá, o ktorých vedeli, že obidve používal Z. C. a o ktorom sa domnievali, že svojou trestnou činnosťou konkuroval ich zločineckej skupine pri predaji drog, obidve vozidlá dňa 08.01.2016 medzi 01:30 h a 01:40 h poliali a následne zapálili, vzápätí sa všetci traja vrátili do vozidla zn. K. a odišli z Považskej Bystrice, pričom podpálením vozidla zn. T. EČV: O., K. farby, VIN: J., rok výroby 2002, spôsobili majiteľke vozidla Z. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. XXX/X, XXX XX O. K., totálnu škodu podľa odborného vyjadrenia vo výške X.XXX Eur, zhorením približne 5 metrov vedľa stojaceho vozidla zn. L. EČV: O., Y. farby, VIN: A., rok výroby 2005, spôsobili majiteľovi vozidla Ing. B. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXXX/XX, XXX XX O. K., totálnu škodu podľa odborného vyjadrenia vo výške XX.XXX Eur, čím spôsobili celkovú škodu vo výške XX.XXX Eur,

9.) V. C., V. C. a Q. K., ako členovia zločineckej skupiny „V.“, sa v nočných hodinách z 26.07.2016 na 27.07.2016 dostavili motorovým vozidlom zn. Z. U., A. farby, dvojkovej rady, nezisteného evidenčného čísla, na ktorých boli upevnené odcudzené evidenčné čísla z iného motorového vozidla odparkovaného v Považskej Bystrici, ktoré šoféroval Q. K., do Považskej Bystrice, vozidlo zaparkovali približne 150 m od odbytného bloku XXXX, vchodu č. XXX, v susednej ulici na sídlisku A. v Považskej Bystrici, všetci traja z vozidla vystúpili a presunuli sa bližšie ku vchodu č. XXX, kde na rohu bytového domu zostal Q. K. stáť a dával pozor, jeden z bratov C. s už vopred pripraveným kanistrom s horľavou tekutou látkou, ktorý si priviezli so sebou, pribehol dňa 27.07.2016 v čase okolo 02:35 h bližšie k vozidlu zn. Z. O. EČV: O., ktoré bolo odparkované pred vchodom č. XXX, o ktorom vedeli, že ho používal M. M. a o ktorom sa domnievali, že svojou trestnou činnosťou konkuroval ich zločineckej skupine pri predaji drog, následne ho horľavou tekutou látkou polial, druhý z bratov C. poliate auto zapálil, vzápätí sa všetci traja vrátili do vozidla zn. Z. U. a odišli z Považskej Bystrice, pričom podpálením vozidla zn. Z. O. EČV: O., VIN: H., spôsobili majiteľke vozidla B.F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom sídlisko A. XXXX/XXX, XXX XX O. K., totálnu škodu podľa odborného vyjadrenia vo výške X.XXX Eur, zhorením napravo stojaceho vozidla zn. R. X. EČV: O., VIN: Z., spôsobili majiteľovi vozidla T. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom sídlisko A. XXXX/XXX, XXX XX O. K., totálnu škodu podľa odborného vyjadrenia vo výške X.XXX Eur, zhorením ďalšieho napravo stojaceho vozidla zn. Y. C-M. EČV: O., VIN: H., spôsobili majiteľovi vozidla Ing. B.F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. A. XXXX/XXX, XXX XX O. K., totálnu škodu podľa odborného vyjadrenia vo výške X.XXX Eur a vplyvom veľkého sálavého tepla z horiacich áut došlo aj k poškodeniu exteriéru oproti stojaceho osobného motorového vozidla zn. R. R. EČV: O., VIN: Z., čím spôsobili majiteľovi vozidla M. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. A. XXXX/XXX, XXX XX O. K., škodu podľa odborného vyjadrenia vo výške X.XXX Eur, čím spôsobili celkovú škodu vo výške XX.XXX Eur,

10.) V. C. a V. C., ako najvyšší predstavitelia zločineckej skupiny „V.“, ktorí túto skupinu riadili a ktorá pôsobila najmenej od roku 2010 prevažne v Trenčianskom a Žilinskom kraji, hlavne v mestách Púchov, Považská Bystrica, Ilava, Dubnica nad Váhom, Trenčín, Žilina a v okolí, s cieľom páchania rôznorodých predovšetkým drogových trestných činností, a to aj za použitia násilia pri prehlbovaní svojho vplyvu a pri zastrašovaní členov vlastnej skupiny ale aj konkurenčných skupín, za účelom získavania finančných alebo iných výhod, po tom ako zistili, že člen ich zločineckej skupiny poškodený N. U., nar. XX.XX.XXXX, vypovedal ako svedok proti nim a ďalším členom zločineckej skupiny v trestnom

konaní vedenom na expozitúre Západ národnej protizločineckej jednotke Národnej kriminálnej agentúre Prezídia Policajného zboru pod ČVS: PPZ-637/NKA-PZ-ZA-2016, vedenom pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona, z pomsty a z dôvodu zabránenia mu v ďalších výpovediach sa rozhodli ho úmysle usmrtiť, a preto dňa 04.11.2016 spoločne s Q. K., členom ich zločineckej skupiny, ktorý im robil šoféra na osobnom motorovom vozidle zn. Q., VIN: H., EČV: K., Y. metalízy, sa presunuli do Trenčianskej Teplej, kde spoločne čakali na poškodeného v blízkosti jeho motorového vozidla zn. Z., J. metalízy, EČV: E., kým opustí priestory spoločnosti I., IČO: XXXXXXXXX, so sídlom E. E., E. X/XXX, kde bol zamestnaný, v čase o 13.21 h vyšiel N. U. z uvedenej spoločnosti a na priľahlom parkovisku sa stretol s V. C., V. C. a Q. K., ktorí ho pod zámienkou spoločného užitia omamných a psychotropných látok vylákali do priestorov ich vozidla a následne sa spoločne presunuli smerom na Dubnicu nad Váhom a ďalej po diaľnici smerom na Ilavu, počas jazdy vo vozidle, kde na zadných sedadlách v strede sedel poškodený a z jednej strany sedel V. C. a z druhej strany V. C., títo poškodenému nadávali, že ich udal polícií a proti ním svedčí, na čo ho V. C. a V. C. spoločne opakovane päťami udierali do oblasti hlavy, poškodený sa tomuto útoku nebránil a priznal, že s políciou spolupracuje, krátko na to odbočili vozidlom z diaľnice smerom na obec O., po prejení vzdialenosti približne 1500 metrov odbočili vľavo na poľnú nespevnenú cestu, po ktorej pokračovali ďalej približne 90 metrov a znova odbočili a vozidlom zastavili na mieste s GPS súradnicami G., na ktorom V. C. spoločne s V. C. poškodeného z vozidla vytiahli, prinútili ho pri jeho zadnej časti kľaknúť na zem, kde poškodený zostal v polohe hlbokého predklonu, v ktorej polohe ho držal V. C., následne V. C. samopalom zn. UZI alebo Škorpión s tlmičom, kalibru 7,65 Browning, ktorý zobral z vozidla, dňa 04.11.2016 niekedy v čase medzi 13.30 až 14.00 h z krátkej vzdialenosti vystrelil jednu ranu do chrbta poškodeného, na čo poškodený reagoval tak, že sa vystrel, a vtedy V. C. vystrelil druhú ranu do hlavy poškodeného, čím mu spôsobili strelné poranenia v oblasti hlavy a trupu, na následky ktorých poškodený N. U. na mieste zomrel, bezprostredne po tom V. C. spoločne s V. C. za účelom zahľadania stôp vybrali z kufra vozidla pripravenú igelitovú plachtu, do ktorej telo poškodeného uložili a následne ho umiestnili na zadnú sedačku vozidla Q., EČV: E., v ktorom sa priviezli, na mieste pozbierali vystrelené nábojnice, z miesta činu odišli tým istým vozidlom, v ktorom V. C. držal na zadnom sedadle telo poškodeného, V. C. sedel vpredu na sedadle spolujazdca a Q. K. prikázali, aby išiel cez obec Y. C. v okrese Ilava smerom na hraničný priechod do Českej republiky, počas cesty v obci M. pri O. mu prikázali odbočiť k pozemku na parcele č. XXXX/XX, na ktorej sa nachádza rozostavaná stavba - záhradná chatka, ktorá bola v užívaní rodičov V. C. a V. C., a na ktorej v tom čase prebiehali stavebné rekonštrukčné práce, jeden z bratov C. z chatky zobral a do vozidla naložil vrecovaný cement, následne sa s vozidlom presunuli cez hraničný priechod Y. C. - G. L. na územie Českej republiky, kde za hraničným priechodom s vozidlom vošli na cyklocestu označenú č. XXXX, po ktorej prešli vzdialenosť približne 4600 metrov, kde v katastri obce Z. v Zlínskom kraji, Česká republika, zastali pri pravej krajnici cesty v smere jazdy, kde V. C. spoločne s V. C. z vozidla vybrali telo poškodeného, cement a kopácke náradie (rýľ, krompáč, lopatu a sekeru), ktoré už mali za týmto účelom vopred vo vozidle prichystané, presunuli sa do blízkeho lesného porastu, Q. K. prikázali zostať a strážiť cestu, následne v lesnom poraste o GPS súradniciach G." vykopali jamu, telo poškodeného vyzliekli do spodného prádla, vložili do provizórneho hrobu, telo zasypali cementom a vykopanou hlinou a vyzlečené veci poškodeného spálili v blízkosti cyklocesty č. XXXX, potom sa vrátili na územie Slovenskej republiky k spoločnosti I., s.r.o., za účelom odstránenia vozidla poškodeného zn. Z. U., J. metalízy, EČV: E., ktoré tam zostalo odparkované, s týmto vozidlom sa presunuli do katastra obce V. G. Z. k derivačnému kanálu rieky Váh, do ktorého vozidlo vtlačili, kde sa potopilo, pričom za pomoci Q. K. dňa 05.06.2017 bolo vozidlo na tomto mieste nájdené, čím zaplavením vozidla spôsobili majiteľovi vozidla O. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX/X, XXX XX E., škodu podľa znaleckého posudku vo výške X.XXX Eur, dňa 01.06.2017 v lesnom poraste v katastrálnom území obce Z. v Zlínskom kraji, Česká republika, o GPS súradniciach G. za pomoci Q. K. bolo telo poškodeného N. U. nájdené, usmrtením poškodeného N. U. spôsobili Z. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B. J. XXXX/XX, XXX XX E., škodu spojenú s pochovaním poškodeného vo výške X.XXX,XX Eur,

11.) V. C. a V. C., ako členovia zločineckej skupiny „V.“, v presne nezistenom čase po dni 04.11.2016 dali nestotožnenej osobe vyhotoviť falšované doklady Chorvátskej republiky v úmysle použiť ich ako pravé v prípade, ak by nemohli kvôli páchanej trestnej činnosti zostať na území Slovenskej republiky alebo Českej republiky, a to identifikačnú kartu č. XXXXXXXXXX na meno V. B., nar. XX.XX.XXXX, a vodičský preukaz č. XXXXXXXXXX na meno V. B., nar. XX.XX.XXXX, kde na obidvoch dokladoch sa nachádzala fotografia Q. K., člena zločineckej skupiny „V.“, za vyhotovenie dokladov zaplatili dňa 16.11.2016 prostredníctvom občianskeho preukazu Q. K. jednorazovou platbou zaslanou z Českej republiky prostredníctvom spoločnosti H. F. nestotožnenej osobe menom C. O. sumu X.XXX Eur (v tom čase XX.XXX,XX . CZK), pričom obidva falšované doklady Chorvátskej republiky boli zaistené dňa 07.03.2017 počas domovej prehliadky realizovanej v trestnom konaní ČVS:PPZ-637/NKA-PZ-ZA-2016 a vykonanej v Prahe, Česká republika, v byte č. XX, nachádzajúcom sa na X. poschodí P. N., na ulici Y. XXX/XX, O. - Z., ktorý v tom čase patril spoločnosti E. R., s.r.o., so sídlom P. XXXX/X, O., IČO: XXX XX XXX, a ktorej konateľom je V. C., pričom zo znaleckého posudku vypracovaného Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ Bratislava č. PPZ-KEU-BA-EXP-2017/4795 vyplýva, že v obidvoch dokladoch Chorvátskej republiky ide o úplné falzifikáty.

Za to súd I. stupňa obžalovaným V. C. aj V. C. uložil tresty obom zhodne - podľa § 144 ods. 3 s poukazom na § 37 písm. h), písm. m), s použitím § 38 ods. 2, ods. 8, § 41 ods. 2 Trestného zákona každému z označených obžalovaných uložil úhrnný trest odňatia slobody na doživotie.

Podľa § 48 ods. 3 písm. a) Trestného zákona oboch obžalovaných zhodne na výkon tohto trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona obom obžalovaným zhodne uložil trest prepadnutia majetku s konštatovaním zo zákona vyplývajúceho dôsledku (§ 59 ods. 2 Trestného zákona), že vlastníkom prepadnutého majetku sa stáva štát.

V adhéznom výroku súd I. stupňa rozhodol podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku, že obžalovaní V. C. a V. C. sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť spôsobenú škodu nasledovným poškodeným v ďalej uvedenej peňažnej sume : P. C. vo výške XXX eur, Slovenskej sporiteľni, a.s. vo výške X XXX eur, M. L. vo výške X XXX,XX eur, B. J. vo výške XX XXX eur, B. A. vo výške X XXX eur, Z. C. vo výške X XXX eur, Ing. B. O. vo výške XX XXX eur, B.F. vo výške X XXX eur, T. R. vo výške X XXX eur, Ing. B.F. vo výške X XXX eur, M. I. vo výške X XXX eur, O. U. vo výške X XXX eur, Z. K. vo výške X XXX,XX eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil výlučne obžalovanému V. C. povinnosť nahradiť poškodenému P. J.kodu vo výške X.XXX,XX Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku poškodených P. C. a O. U. so zvyškom ich nárokov na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Napokon podľa § 289 ods. 2 Trestného poriadku súd I. stupňa vyhradil rozhodnutie o zhabaní vecí verejnému zasadnutiu.

+ + +

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaný V. C. a obžalovaný V. C., a to proti všetkým výrokom sa ich týkajúcich, ako aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolaciu argumentáciu predložili obaja obžalovaní ako spoločne formulovanú, tak prostredníctvom obhajcu, ako aj vlastnými písomnými podaniami, z pohľadu jej podstaty ďalej uvedeným spôsobom.

V dôvodoch odvolania formulovaných prostredníctvom obhajcu namietali ku skutku v bode 1/ rozsudku nesplnenie zákonných podmienok na uznanie ich viny za zločin založenia, zosnovania a podporovania

zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, nestotožňujú sa so skutkovými ani právnymi závermi súdu I. stupňa.

V argumentácii k tomuto trestnému činu súd I. stupňa uvádza skutočnosti tvrdené svedkami vo vzťahu k predaju drog, avšak neobjektívnym spôsobom už nekonštatuje tvrdenia svedkov, ktoré existenciu zločineckej skupiny nepotvrdzujú. Svedkovia i napriek tomu, že svoje trestné stíhanie ukončili dohodou o vine a treste, kde priznali formálne účasť v zločineckej skupine, sa v ich vyjadreniach necítili byť členmi zločineckej skupiny a podľa ich presvedčenia ani nepáchali žiadnu trestnú činnosť ako členovia zločineckej skupiny (svedkovia M. M., E. O., L. P., Q. K., P. R., B. C., V. K., M. C., B. C., M. A., O. Z., P. E., M.N., M.E., Z. G., U. M., Z. K., P. B., E. M., B. I., E. O., N. C., Z. C.), keď popreli vedomostnú zložku zavinenia páchania trestného činu ako členovia zločineckej skupiny, resp. pre zločineckú skupinu „V.“ Z ich výpovedí nevyplýva, že by táto zločinecká skupina existovala. Nevyjadrili sa k štruktúrovanosti, členitosti, usporiadanosti a hierarchii zločineckej skupiny. Pre zločineckú skupinu ako takú sú charakteristické hierarchické väzby, pevné organizačné vzťahy podriadenosti a nadriadenosti medzi vedením a výkonnými zložkami. Skutok v bode I/ rozsudku nezodpovedá skutkovej podstate trestného činu podľa § 296 Trestného zákona, pretože samotná konštatácia, tak ako je uvedená v skutku, nepokrýva skutkovú podstatu žalovaného trestného činu po subjektívnej a objektívnej stránke.

Nebolo preukázané, že by malo dochádzať k odovzdávaniu finančných čiastok z predaja drog svedkami obžalovaným. Zo svedeckých výpovedí, ktorých súd zaraďuje a kategorizuje v zločineckej skupine, vyplynul záver, že títo obžalovaní žiadne finančné prostriedky získané z predaja drog neodovzdávali a rozdiel ceny medzi nákupom drog a následným predajom drog si ponechávali a tieto použili pre vlastnú potrebu. V obžalobe v skutku I/ sa uvádza, že obžalovaní V. a V. C. priamo riadili zločineckú skupinu, koordinovali jej členov na nižšie postavených úrovniach a do stredného organizačného článku mali patriť M. M., E. O., L. P., Q. K., P. R., Y. C., M. Z. a N. U., ktorí mali odovzdávať časť zisku obžalovaným. Na nižšom organizačnom stupni mali pôsobiť M. A., O. Z., P. E., M.N., M.E., Z. G., V. K., M. C., B. C., U. M., Z. K., P. B., E. M., B. I., E. O., N. C., L. C. a ďalší nestotožnení páchatelia, ktorí zabezpečovali pre zločineckú skupinu „V.“ zisky, najmä z drogovej trestnej činnosti a plnili pokyny jednotlivých im nadriadených členov.

Záver o existencii zločineckej skupiny „V.“ je neakceptovateľný a s poukazom na vykonané dokazovanie neudržateľný. Svedkovia Q. K., L. P., P. R., M. K., E. O., M. M., B. C., M. Z., ani obžalovaný Y. konštatácie uvedené v rozsudku nepotvrdili. Výsluchmi týchto osôb nebolo preukázané tvrdenie o existencii zločineckej skupiny „V.“ a o ich zaradení v strednom organizačnom článku skupiny a odvádzaní častí zisku z trestnej činnosti obžalovaným.

Vyplynulo z nich, že sa necítili byť žiadnymi členmi zločineckej skupiny „V.“, že sa za členov zločineckej skupiny „V.“ nikdy nepovažovali, vo svojom okolí pri páchaní trestnej činnosti o ktorej vypovedali, nevnímali zločineckú skupinu „V.“ a ich trestná činnosť nebola spojená so žiadnou zločineckou skupinou, pod prezývkou „V.“ vnímali obžalovaných V. a V. C. ako fyzické osoby s poukazom na to, že sú biologickými dvojčatami. Od obžalovaných nikdy nedostávali žiadne pokyny ani príkazy vo vzťahu k trestnej činnosti, ktorú páchali. Neexistovala žiadna štruktúra skupiny ani vzťahy podriadenosti a nadriadenosti medzi osobami podieľajúcimi sa na páchaní trestnej činnosti. Neexistovali žiadne pravidlá, ktoré by museli dodržiavať a obžalovaní nevnímali ako čelných predstaviteľov nejakej skupiny. Vzťahy medzi obžalovanými a svedkami boli čisto na priateľskej a kamarátskej báze. Neodovzdávali obžalovaným žiadnu časť zisku z trestnej činnosti, pričom túto páchali za účelom zisku, dobrovoľne, bez nátlaku a koordinácie obžalovanými. V zásade zhodne vo svojich výpovediach na hlavnom pojednávaní a v prípravnom konaní vypovedali aj osoby, ktoré boli obžalobou označené, že pôsobili na nižšom organizačnom stupni a to O. Z., M. A., P. E., M.E., E. M., Z. G., V. K., M. C., B. C., U. M., Z. K., P. B., E. M., B. I., E. O., N. C. a L. C..

Svedkovia, ktorí boli zo spoločnej trestnej veci obžalovaných vylúčení na samostatné konanie, uzavreli dohody o vine a treste, kde bola z ich strany priznaná aj účasť v zločineckej skupine, ktorá nebola objektívne preukázaná. K dohodám pristúpili za účelom zníženia trestu, čo bola ich primárna motivácia

na takýto procesný postup. Tento záver vyplynul z ich výpovedí na hlavnom pojednávaní, kde vo vzťahu k dohodám uviedli, že im bolo v zásade jedno za aký trestný čin budú odsúdení, ich jediným záujmom bolo dohodnúť čo najnižší trest.

Svedkovia M. K., P. R., M. A., O. Z., P. E., M.N., M.E., Q. K., E. O. a L. P., M. C. a V. K. (s poukazom na konkrétne rozsudky o schválení dohody o vine a treste) uznali vinu a dobrovoľne sa k trestnému činu priznali len z dôvodu zníženia trestu a zabezpečenia si tejto výhody vo svoj prospech, pričom popierajú vo svojich výpovediach účasť v zločineckej skupine a naplnenie tak skutkovej podstaty trestného činu podľa § 296 Trestného zákona. Výpovede svedkov z tohto pohľadu sú teda motivované, aby boli zabezpečené ich záujmy, a hodnovernosť nimi tvrdených skutočností pri dohode o vine a treste je nulitná.

Rovnako tak poukazujú na uznesenie ČVS: PPZ-195/NKA-PZ-ZA-2018 zo dňa 19. februára 2018, ktorým podľa § 197 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku s poukazom na § 86 písm. f) Trestného zákona bolo odložené podozrenie zo spáchania zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, ktorého sa mali dopustiť Z. K., N. C., E. M., E. O. a P. B., lebo zanikla trestnosť činu.

Súd i napriek takémuto procesnému postupu vyšetrovateľa v bode 1/, 2/ skutku obžaloby k osobám, voči ktorým bolo zastavené trestné stíhanie, uvádza, že patrili do zločineckej skupiny „V.“ na nižšom organizačnom stupni. Na jednej strane teda OČTK tieto osoby vylučuje ako členov zločineckej skupiny, no na strane druhej súd v rozsudku protichodne po právoplatnom zastavení trestného stíhania voči nim, ich do zločineckej skupiny zaraďuje. Považujú takýto procesný postup za nezákonný, smerujúci zo strany orgánov činných v trestnom konaní k zabezpečeniu si svedeckých výpovedí v neprospech obžalovaných.

Ku skutku v bode 2/ rozsudku je v časti zhodný opisom so skutkom v bode 1/ a nezodpovedá konštrukcii skutkovej podstaty žalovaného (drogového) trestného činu. Jednotlivé čiastkové útoky, z ktorých sa má skladať skutok v bode 2/ nie je možné prisúdiť obžalovaným, pretože skutky obžalovaní nespáchali a nevyplyva to ani z výpovedí svedkov, u ktorých sa mali psychotropné látky nájsť. Svedkovia uvádzali pri svojich výpovediach, že psychotropné látky im mali byť dodávané od zločineckej skupiny pod názvom „V.“, ale ani jeden zo svedkov neuviedol, že by to mali byť V. a V. C. ako osoby dodávajúce drogy.

P. E. uviedol, že drogy ktoré u neho boli zadržané dňa 13. júna 2016 prevzal od Q. K., rovnako vypovedal U. M. k drogám, ktoré boli zadržané 15. júna 2016, M. C. k drogám, ktoré boli zadržané 23. októbra 2016 vypovedal, že tieto prevzal od E. O. a M. M., M. C. uviedol, že drogy, ktoré 27. októbra 2016 boli zaistené mu dodal E. O., M. M., obdobne k zaisteným drogám, v zmysle že ich prevzali od iných osôb ako od obžalovaných, vypovedali aj Z. K., P. B., N. C., B. I. a E. O..

K tomuto skutku rozsudku k jednotlivým podskutkom v odôvodnení rozsudku súd I. stupňa uvádza, že jednotliví svedkovia si drogy zadovážovali od zločineckej skupiny „V.“ a to konkrétne od osôb, ktoré sú v podskutkoch uvádzané.

Ani jeden zo svedkov však nepotvrdil, že by pervitín preberal od obžalovaných V. alebo V. C.. Všeobecná formulácia uvedená súdom nemôže zakladať vo vzťahu k obžalovaným trestnoprávnu zodpovednosť. Nie je z nej jednoznačne preukázané, že by obžalovaní mali naplniť všetky znaky objektívnej a subjektívnej stránky žalovaného trestného činu. Rovnako tak v priebehu dokazovania tieto okolnosti neboli preukázané. Svedkovia potvrdzovali, že šlo z ich strany o dobrovoľný klasický predaj pervitínu ako zdroj ich obživy, neviažuci sa na žiadnu formu ich organizovania a zabezpečovania zisku pre zločineckú skupinu.

V tomto bode rozsudku sa rovnako tak konštatuje, že L. C. mal vyrobiť 8 kg metamfetamínu v hodnote najmenej XXX XXX eur, ktorý sa následne predával v regióne žilinského a trenčianskeho kraja. V rozsudku vo vzťahu k tomuto čiastkovému skutku súd I. stupňa neponúkol relevantný dôkaz, z ktorého

by takýto záver vyplynul.

Dokazovanie k tomuto skutku nemôže vo vzťahu k obžalovaným založiť trestnoprávnu zodpovednosť v kvalifikačnom znaku ustanovenia § 172 ods. 4, písm. a) Trestného zákona. Skutková veta nevykazuje kvalifikačné znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, a to predovšetkým kvalifikačného znaku, že trestný čin bol spáchaný zločineckou skupinou.

Rovnako tak poukazujú aj na ďalší dielčí skutok, v ktorom sa uvádza, že v mesiaci október 2016 mali V. K., M. C., B. C. opakovane vyrobiť minimálne XX-XX kg metamfetamínu v hodnote XXX XXX eur, pričom toto tvrdenie nebolo objektívnym spôsobom preukázané, o čom svedčí aj rozpätie (ktoré sa pri množstve uvádza). V tejto súvislosti dávajú do pozornosti, že X kg metamfetamínu bolo obžalobou ohodnotené na sumu XXX XXX eur a množstvo XX-XX kg v hodnote XXX XXX eur, kde ide o zjavný nepomer množstva a ceny, ktorý nie je logicky odôvodnený a ani preukázaný.

Ku skutku v bode 4/ súd I. stupňa konštatuje, že mal za preukázané, že ho spáchali obžalovaní, ktorí si ako členovia zločineckej skupiny zadovážili ručný granát vzor RG4 v období rokov 2012 a 2013 a spoločne s M. K. ho ukryli v katastrálnom území obce K.. Tieto skutočnosti vyplynuli z výpovede svedka M. K., ktorej súd uveril. Záver súdu k bodu 4/ rozsudku tak, ako vyplýva z odôvodnenia, vychádza výlučne a jedine z výpovede svedka M. K., čo samo o sebe nemôže podľa názoru obhajoby zakladať trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaných, a to aj k vyslovenému záveru, že obžalovaní mali spáchať skutok ako členovia zločineckej skupiny. Je potrebné uviesť, že v takomto rozsahu svedok K. nevypovedal a jeho výpoveď nemôže slúžiť ako jediný dôkaz bez ďalších k uznaniu viny.

Ku skutkom v bodoch 3/, 5/, 6/, 7/, 8/, 9/ rozsudku, ktorým boli obžalovaní uznaní za vinných z pokračovacieho zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 246 odsek 1, odsek 3 písmeno a), odsek 4 písmeno b), s poukazom na § 141 písmeno a) Trestného zákona, k bodu 3/ poukazujú na výpoveď M. K., ktorý sa podľa jeho výpovede mal zúčastniť poškodenia a následného podpálenia motorového vozidla O., pričom on samotný akt podpálenia a spôsob nevidel, pretože zostal v motorovom vozidle, ktorým na miesto činu prišli. Rovnako sa nevedel vyjadriť a identifikovať motorové vozidlo, ktorým cestovali na miesto činu. Svedok C. sa vo svojej svedeckej výpovedi vyjadroval iba v tom smere, že došlo k poškodeniu jeho motorového vozidla požiarom. Zo znaleckého posudku KEÚ vyplýva, že na mieste činu boli zistené zvyšky po odparení automobilového benzínu. Pri výsluchu spracovateľ znaleckého posudku uviedol, že nevie určiť príčinu požiaru, ani ohnisko, pretože nebol privolaný na miesto činu. Skutkové a právne závery súdu teda vychádzajú výlučne a jedine z výpovede svedka M. K., pričom takáto výpoveď sama o sebe bez motívu, resp. dôvodu páchania trestnej činnosti, nemôže zakladať trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaných.

K bodu 5/ rozsudku boli vypočutí svedkovia M. K., O. Z., ktorí tvrdili, že spolu s obžalovanými mali ísť k O. majiteľa M. L. nachádzajúceho sa v O., že po príchode na miesto obžalovaní poliali O. horľavinou a následne zapálili. Svedok K. sedel v aute, samotný skutok nevidel, Z. dával pozor, monitoroval miesto činu. Podľa výpovede svedkov motívom mala byť skutočnosť, že poškodený M. L. mal zdvihnúť ceny bagiet. Svedok - poškodený M. L. v prípravnom konaní uviedol, že obžalovaných pozná, ale títo nechodili k nemu kupovať žiadne potraviny, nevedel sa k ich údajnému motívu konania vyjadriť. Zo znaleckého posudku vypracovaného KEÚ vyplýva, že na mieste sa našli zmesi ropných uhľovodíkov. Ďalšie okolnosti zo znaleckého skúmania neboli preukázané. Okrem týchto dôkazov neboli vo vzťahu k obžalovaným produkované žiadne dôkazy, z ktorých by spáchanie skutku bolo preukázané.

Ku skutku v bode 6/ rozsudku, ktorý sa kladie za vinu obžalovanému V. C. vypovedal P. J., nevedel sa vyjadriť k vzniku požiaru. K. C. pozná, nemal s nimi žiaden konflikt. O. C. v predmetnom stánku robil prevádzkara. K okolnosti kto založil požiar, ako aj k motívu sa nevedel vyjadriť. Svedok P. R. uviedol, že V. C. mu kázal zavolať M. K., spoločne mali ísť zapáliť stánok P. J., on spolu s obžalovaným zapálili stánok a R. zostal sedieť v aute. Dôvodom mala byť konkurencia tvorená skupinou J.. Svedok K. vypovedal, že spolu s R., V. C. išli do O. K., kde zaparkoval, oni dvaja odišli k domčeku, ktorý podpálili, on ich čakal v motorovom vozidle. Zo znaleckého posudku KEÚ bola zistená len prítomnosť ropných

uhl'ovodíkov. Jedinými usvedčujúcimi dôkazmi sú tak výpovede kajúcnikov, ktorí za tieto skutky nie sú trestne stíhaní.

Ku skutku v bode 7/ vypovedal svedok M. K. a svedok P. R., ktorí uviedli, že sa zúčastnili podpálenia motorového vozidla K. patriaceho B. J. pre údajnú konkurenciu drogovej trestnej činnosti. Od predmetného motorového vozidla sa poškodilo motorové vozidlo Y. patriace B. A. Ďalší svedkovia B. A. a O. I. sa nevedeli vyjadriť k okolnostiam ani k dôvodom podpálenia motorového vozidla. Zo znaleckého posudku KEÚ vyplýva len, že bola zistená prítomnosť ropných uhl'ovodíkov, ďalšie bližšie okolnosti zistené neboli. Voči obžalovaným jedinými usvedčujúcimi dôkazmi sú výpovede kajúcnikov, ktorí za tento skutok neboli trestne stíhaní.

Ku skutkom v bodoch 8/ a 9/ rozsudku, kde došlo k poškodeniu motorového vozidla T. patriaceho Z. C., poškodeniu vozidla L. a R., vypovedal svedok Q. K., ktorý z týchto skutkov usvedčuje obžalovaných. Svedkovia B.F., Ing. B.F., T. R., M. I., M. M., Z. C., Ing. B. O. sa nevedeli bližšie k skutku vyjadriť. Zo znaleckých posudkov voči obžalovaným jedinými usvedčujúcim dôkazom je výpoveď svedka kajúcnika - Q. K., ktorý za tento skutok nebol trestne stíhaný. Zo znaleckých posudkov z odvetvia kriminálnej a požiarnej chémie, ktoré boli vypracované vyplýva, že na zaistených stopách boli zistené zvyšky uhl'ovodíkov. Ďalšie okolnosti znaleckými posudkami neboli preukázané.

Súd kvalifikoval útoky popísané v bodoch 3/, 5/, 6/, 7/, 8/, 9/ ako jeden pokračovací zločin poškodzovania cudzej veci, kde podľa názoru súdu I. stupňa obžalovaní V. C. a V. C. konali v záujme zločineckej skupiny a ako jej členovia a preto ich konanie posúdil podľa ods. 4 písm. b) ustanovenia § 245 Trestného zákona s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona. Takýto záver súdu nemá opodstatnenie vo vykonanom dokazovaní, pretože zo žiadnej z výpovedí, ktoré súd uvádza ako dôkaz preukazujúci vinu obžalovaných, takáto skutočnosť nie je potvrdená. Majú za to, že nebolo preukázané, že by sa mali obžalovaní žalovaných skutkov dopustiť a už vôbec nie ako členovia zločineckej skupiny.

Ku skutku v bode 11/ rozsudku boli uznaní za vinných zo zločinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, ods. 6 s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona.

Súd I. stupňa konštatuje, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že skutok sa stal, že ho spáchali obžalovaní V. a V. C.. Poukazuje na výpoveď Q. K. a L. P., z ktorých mal preukázané, že byt užívali výlučne bratia C. a iné osoby mali do bytu prístup len s ich súhlasom. S ustáleným záverom súdu vo vzťahu k bodu 11/ rozsudku nie je možné súhlasiť a tento akceptovať, pretože z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa 16. novembra 2016 bola prostredníctvom spoločností H. F. uhradená platba X XXX eur, odosielateľom ktorej bol Q. K., čo je preukázané platným občianskym preukazom vydaným v Slovenskej republike osobe pod menom C. O.. Popierajú spáchanie tohto skutku s tým, že nemali dôvod nechať vyhotoviť falošné doklady pre Q. K. Q. K. vo svojej výpovedi uviedol, že doklady mali nechať vyrobiť obžalovaní, rovnako tak platbu mali realizovať a on im mal len poskytnúť občiansky preukaz. Ich vina je tak postavená výlučne na výpovedi tohto svedka, ktorý navyše logicky neodôvodnil z akého dôvodu by mu obžalovaní mali dať vyrobiť doklady a z akého dôvodu by mali vykonať aj úhradu. Tvrdenie, že malo ísť o doklady zabezpečujúce v prípade potreby opustenia Slovenskej republiky zo strany svedka, môže byť pravdivé, ale tá skutočnosť, že vyrobiť doklady mali dať obžalovaní nie je pravdivá, a to aj s poukazom na výpoveď svedka A., ktorý tvrdil, že K. sa mu mal chváliť a ukazovať doklady, ktoré sú predmetom tohto skutku. Rovnako tak nebolo preukázané akým spôsobom by sa mali obžalovaní dostať k fotografii Q. K., ktorá bola potrebná na vyrobenie dokladov. Súd nevyhodnotil výpoveď svedka M. A., ktorý videl doklady u K. mimo bytu v O., t. j. tieto fyzicky mal k dispozícii, a bez ďalšieho konštatoval vinu obžalovaných.

Odsudzujúci rozsudok v bodoch 1/ až 9/ a 11/ je postavený výlučne na výsluchu kajúcnikov, ktorí vypovedali v rôznych procesných postaveniach a k údajnej usvedčujúcej výpovedi pristúpili až potom, čo bolo ich trestné konanie vylúčené na samostatné konanie, kde dosiahli nižší trest vo forme uzavretých dohôd o vine a treste a po tom, ako im cez inštitút ustanovenia § 205 Trestného poriadku

bolo k týmto skutkom dočasne odložené vznesenie obvinenia. Hodnotenie výpovede tzv. kajúcnikov podliehajú voľnému hodnoteniu dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku, rozhodujúca je však konkrétna dôkazná situácia, čo v tomto prípade znamená, že výpoveď kajúcnikov sama o sebe nemôže založiť trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaných bez toho, aby táto nemohla byť revidovaná, alebo potvrdená aj iným dôkazom. Výpoveď svedka kajúcnika nemôže byť považovaná za absolútny dôkaz, čo sa bohužiaľ často stáva, pretože obžalovaní sa nemôžu objektívne brániť proti aj hoci vymysleným tvrdeniam, pretože neexistencia ďalších priamych či nepriamych dôkazov ich stavia do neudržateľnej pozície. V tomto smere poukazujú rozhodnutia, z ktorých vyplýva, že svedkovia - kajúcnici si zabezpečili svojimi výpoveďami maximálne zníženie trestov, respektíve beztrestnosť výmenou za svedectvo voči obžalovaným.

Vo vzťahu ku skutkom 3/ až 9/ a 11/ voči obžalovaným považujú výpovede K., K., Z. a R. za nezákonné, pretože k uvedeným skutkom nebolo možné použiť inštitút dočasného odloženia vznesenia obvinenia, pretože zákonná úprava § 205 Trestného poriadku takýto postup neumožňovala.

Ku skutku v bode 10/ rozsudku boli uznaní obžalovaní za vinných z obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d), písm. e), ods. 3 písm. b) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. i), § 140 písm. b), písm. c), § 141 písm. a) Trestného zákona a zo zločinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 4 písm. b) s poukazom na § 140 písm. c), § 141 písm. a) Trestného zákona.

V tomto bode rozsudku súd dospel k záveru, že skutok spáchali obžalovaní V. C. a V. C., ktorých usvedčuje jediný svedok Q. K.. Podľa tvrdenia súdu svedecká výpoveď svedka Q. K. v podstatných okolnostiach je úplne zhodná pred súdom a vyšetrovateľom, tvorí ucelený a detailný prehľad o okolnostiach, za ktorých došlo k spáchaniu tohto skutku, kto sa na ňom zúčastnil a rovnako tak objasňuje aj motív a pohnútku obžalovaných, ktorá preukazuje ich úmysel usmrtiť poškodeného N. U.. Pravdivosť výpovede tohto svedka podľa názoru súdu vyplýva aj z rozsahu, v ktorom sa vyjadroval k spôsobu usmrtenia poškodeného, následnej manipulácii s telom poškodeného, kde súd poukazuje na závery znaleckých posudkov KEÚ PZ 5238-1/ČJ-2017-2306 PL a ZP ČEZ: PPZ-KEU-Bratislava-EXP-2017/10337. V ďalšej časti odôvodnenia vo vzťahu k tomuto skutku súd poukazuje na výpoveď svedkov M. Z. a Q. Z., ktorí sa vyjadrovali ku komunikácii medzi obžalovanými a svedkami vo vzťahu k N. U..

Tak ako už uviedli vyššie, súd pri skutku 10/ svoj odsudzujúci výrok oprel o výpoveď svedka Q. K., ktorý podľa výpovede mal byť údajne účastný skutku, pričom za tento skutok nie je trestne stíhaný.

Svedok Q. K. o skutku vypovedal dňa 9. novembra 2017 t. j. v čase, keď mal dočasne odložené obvinenie, kedy mal dohodnutý benefit a výhody, ktoré mu mala zabezpečiť práve výpoveď voči obžalovaným. No ani z tejto výpovede nie je možné ustáliť záver, že by skutok pod bodom 10/ mali spáchať obžalovaní spôsobom opísaným týmto svedkom.

K pochybnosti o vierohodnosti spolupracujúceho svedka Q. K. poukazujú na chronológiu jeho výsluchov a na zmeny v ich obsahu. Dňa 13. septembra 2017 vo svojom výsluchu obvineného Q. K. označuje svoj výsluch zo dňa 19. júna 2017 za nepravdivý voči obžalovaným z dôvodu, že mal z nich strach a pravdivo vypovedá až pri výsluchu dňa 13. septembra 2017. Dovtedy ním údajne vykonané výsluchy vzhľadom na obavy nekorešponujú s udalosťami, ktoré sa stali. Dávajú do pozornosti súdu, že Q. K. dňa 30. mája 2017 a 5. júna 2017 vypovedal voči obžalovaným vo vzťahu ku skutku 10/, kedy zrejme nepocíťoval obavu z ich strany. V tomto kontexte jeho tvrdenia ide o značný rozpor, pretože za pravdivú označil svoju výpoveď zo dňa 13. septembra 2017 dokedy vypovedal vo vzťahu k obžalovaným v rozsahu popierania trestnej činnosti, ako aj v rozsahu usvedčovania z trestnej činnosti.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností je nepochybné, že svedok Q. K. pri svojich jednotlivých výpovediach klamal, zavádzal a prispôboval si obsah jednotlivých výpovedí tak, aby pre svoju osobu získal prospech, čo v neposlednom rade aj dosiahol. Skutočnosť uvádzané Q. K. o údajnom motíve obžalovaných na spáchanie obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy, spôsob akým mala byť

spáchaná a následnú činnosť po jej spáchaní nezodpovedajú, resp. jeho výpoveď spochybňujú objektívne dôkazy, a to predovšetkým spôsob akým tento svedok opisuje ako malo dôjsť k usmrteniu N. U., jeho polohu a následná trasa a spôsob zakopania tela nebohého. Zo znaleckého posudku znalcov MUDr. B. I. a M. O. vyplynulo, že na tele nebohého boli identifikované štyri rany - vstrel v pravej spánkovej časti hlavy, druhou ranou je výstrel v ľavej spánkovej časti hlavy, tretou ranou je vstrel na chrbte nad horným okrajom bedrovej kosti, ktoré znalci identifikovali ako rany po strelbe a štvrtou ranou je tržnozmliaždená rana, ktorú vylúčili, že by mala súvis so strelným poranením. Z tohto záveru vyplýva, že projektil po vstrele do chrbta zostal v tele nebohého, pričom išlo prvé strelné poranenie. Z výpovede svedka K. vyplýva, že po tomto vstrele telo nebohého nereagovalo, čo nie je možné, pretože kinetická energia vstrelu musela vyvolať v tele primeranú reakciu, čo malo za následok pohyb tela. Ďalšou nezrovnalosťou jeho výpovede v časti o presunoch obžalovaných s poškodeným na motorovom vozidle Q. E. nie je totožná ani s predloženým dôkazom kamerového záznamu z čerpacej stanice A. na trase E. E. - V. G. Z. zo dňa 4. novembra 2016.

Usvedčujúca výpoveď tohto svedka má byť jediným priamym dôkazom voči obžalovaným, pričom nedôveryhodnosť tejto výpovede vyplýva z rozdielnosti tvrdených skutočností pri jeho výsluchoch v rámci vyšetrovania, kedy bol vypočúvaný ako obvinený a neskôr ako svedok. Odlišnosti vo výpovedi sú tak zásadné aj pri konfrontácii s inými nepriamymi dôkazmi, že táto nie je spôsobilá objektívnym spôsobom preukázať priebeh udalosti opísanej v skutku 10/.

Taktiež procesné úkony vykonávané políciou Českej republiky boli nezákonné, a to z dôvodu, že právna pomoc nebola vykonaná v súlade so smernicou Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/1919 z 26. októbra 2016.

Pokiaľ ide o výpoveď M. Z., ide o svedka vystupujúceho so statusom dočasne odloženého obvinenia, navyše v tejto pozícii vystupujúceho vo viacerých trestných veciach. Svedkom uvádzané skutočnosti sa nedotýkajú priamo skutku, ku ktorému vypovedal. Ide o jeho subjektívne domnienky a dohady a navyše k presvedčeniu, ktoré vo vzťahu k obžalovaným nadobudol, ho doviadla informácia, o ktorej na hlavnom pojednávaní dňa 13. júna 2019 uviedol: „pokiaľ som pri výsluchu dňa 16. novembra 2017 pred vyšetrovateľom povedal, že o usmrtení N. U. som sa dozvedel z televízie, kde riaditeľ NAKY povedal, že bol zavraždený niekde v Čechách, že bol zabetónovaný, a že sú z toho obvinení V. tak uvádzam, že takto to odznelo v televízii a na základe toho som sa domnieval, že K. C. to naozaj urobili". Jeho výpoveď je treba vnímať aj v tomto kontexte, z ktorého vyplýva nadobudnutie presvedčenia po tom, čo čelný predstaviteľ PZ SR informoval verejnosť televíziou JOJ o spôsobe usmrtenia, ako aj osobách, ktoré to mali vykonať. Spôsob informovania masovokomunikačných prostriedkov má negatívny vplyv na priebeh trestného konania, čoho výsledkom je aj výpoveď svedka Z..

Tento svedok pri výpovedi dňa 21. marca 2017 uviedol: „V. a V. C. poznám, viem o koho ide, sú to bratia dvojčičky, o ktorých som dnes vypovedal. Pochádzajú z F., Q. K., meno mi nič nehovorí, nepoznám osobu s takýmto menom. K osobám L. P., M. K., E. O., P. R., M. A., M.E., M. J. sa neviem vyjadriť, tieto mená mi nič nehovoria. V prípade O. Z., tohto som spoznal tak, že chcel robiť v Trenčíne s drogami a mňa si zavolať, aby som mu robil ochranu". V ďalšej časti tej istej výpovede uviedol: „nebol som pri tom, že by dvojčičky niekoho nútili predávať drogy, nemám takúto informáciu". Z obsahu jeho výpovede je potvrdené, že neexistovala žiadna zločinecká skupina „V." a k tejto sa nemohol ani vyjadrovať.

Pri výpovedi svedka Q. K. je treba klásť zreteľ na skutočnosť, akú výhodu spolupracujúci svedok v rámci trestného konania získal svojou výpoveďou. Hoci sám priznal svoju účasť na skutku, ktorý mali podľa jeho tvrdení spáchať obžalovaní, za tento skutok mu nebolo vznesené obvinenie a získal beztrestnosť. Použitie výpovede tohto svedka proti obžalovaným vzhľadom na význam tohto dôkazu musí byť sprevádzané zárukami na zabezpečenie celkovej spravodlivosti konania. Nie je možné bezvýhradne akceptovať takýto dôkaz bez jeho hodnoverného preverenia inými objektívnymi dôkazmi, čo by znamenalo porušenie požiadavky spravodlivosti konania voči obžalovaným porušením čl. 6 Dohovoru.

Namietajú aj nezákonnosť konania súdom, ktoré predchádzalo vyhláseniu odsudzujúceho rozsudku, a to predovšetkým porušenie čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej „ústava“), v ktorom je garantované právo na rozhodnutie vo veci nestranným súdom, porušenie čl. 50 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý, proti ktorému sa vedie trestné konanie sa považuje za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Vo vzťahu k obžalovaným boli tieto práva konajúcim prvostupňovým súdom porušené v konaní, keď súd schvaľoval dohodu o vine a treste uzavretú medzi ÚŠP GP SR a obžalovaným Z. G. rozsudkom zo dňa 8. januára 2019, č. k. BB-4T/36/2018-14764.

Nezákonnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní a súdu vo vzťahu k obžalovaným je daná porušením § 2 ods. 10, ods. 11, ods. 12 Trestného poriadku, keď orgány činné v trestnom konaní a súd odmietli vykonať relevantné dôkazy navrhované obžalovanými a na druhej strane akceptovali dôkazy a svoje rozhodnutia opreli o dôkazy, ktoré neboli získané zákonným spôsobom.

K dôkaznej situácii v súdnej veci vzhľadom k osobám svedkov, ktorí majú usvedčovať obžalovaných uvádzajú, že základom pravdivosti výpovedi svedka je jeho hodnovernosť, ktorá predpokladá absenciu zistení vo vzťahu k jeho tvrdeniam, ako aj k jeho osobe, z ktorých by vyplývala dôvodná pochybnosť pravdivosti jeho výpovede. V spojitosti s uznaním dôkaznej hodnoty výpovede spolupracujúceho kajúcnika sa vyžaduje a kladie na súd, že tento by nemal zakladať rozhodnutie a odsúdenie iba na samotnom obvinení kajúcnikov, ale ich výpovede je potrebné vyhodnotiť aj s ohľadom na iné skutočnosti. Ide predovšetkým o skutočnosti, ktoré preukazujú takúto osobu a jeho vzťahy, ktoré predtým udržiaval s osobou označenou za spolupáchateľa, preverením možnosti z dôvodov získania prospechu pre seba, resp. zbavenia sa vlastnej viny. Nie je možné vylúčiť vplyvy na obsah jeho výpovede a z tohto dôvodu je potrebné dôsledne sa vysporiadať s ich dôveryhodnosťou a s okolnosťami, za ktorých sa rozhodli vypovedať. Pri inštitúte spolupracujúcich osôb nemožno uviesť, že spoľahlivosť a vierohodnosť ich výpovedí je založená na motivácii, ktorá prináša riziko možného porušenia práva na spravodlivý proces zaručeného čl. 6 Dohovoru. Ide predovšetkým o tú skutočnosť, že títo svedkovia začali spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní po tom, ako maliíto svedkovia začali spolupracovať s OČTK o možného porušenia práva na spravodlivý proces zaručenou čl. 6 Dohovo prísľub určitého benefitu a oboznámili sa s obsahom dôkazov a majú možnosť prispôbiť svoje výpovede dôkaznej situácii a vlastným potrebám. Je preto vecou súdu, aby v procese hodnotenia dôkazov v zmysle základných zásad Trestného poriadku (§ 2 ods. 12) takúto výpoveď podrobil zisťovaniu výhod, rovnako tak v akom štádiu trestného konania boli sprístupnené spisy a porovnať aj ich výpovede navzájom. Súd sa teda musí podrobne zaoberať aké výhody jednotliví spoluobvinení získali po tom, čo im bolo vznesené obvinenie, resp. uzavreté dohody o vine a treste.

Skutkový stav je možné zisťovať iba v súlade so zákonom a záujem na zistení skutkového stavu nemožno nadradiť nad zásadu zákonného procesu, pretože táto zásada musí byť vždy dodržaná a všetky dôkazy smerujúce k odsúdeniu musia byť vykonané v súlade so zákonom. Inými slovami povedané, súd musí vždy preskúmať hodnovernosť svedkov - kajúcnikov a musí byť zabezpečená nevyhnutná, bezpodmienečná, hodnoverná, individuálna verifikácia obsahu výpovede, pretože takéto osoby majú celkom pochopiteľné záujmy najmä na uložení nízkych trestov, resp. vlastnú beztrestnosť. Porušenie tohto princípu verifikácie a individualizácie hodnovernosti výpovede kajúcnika spôsobuje porušenie práva na spravodlivý proces zaručeného v čl. 6 odsek 1 Dohovoru.

V kontexte týchto skutočností poukazujú, že svedkovia v pozícii kajúcnikov, ktorí usvedčujú obžalovaných v jednotlivých konaniach, ktorými bolo ukončené ich trestné stíhanie, prijali skutky, ktorých sa nedopustili a učinili tak výslovne a hlavne z dôvodu nízkych trestov. Zo strany OČTK išlo teda výlučne o tendenčné konanie vo vzťahu k obžalovaným, aby si prejudiciálne rozhodnutiami súdov zabezpečili u takzvanej zločineckej skupiny dvojčky rozhodnutia, ktorými táto skutočnosť bude potvrdená skôr ako prebehne riadne súdne konanie so samotnými obžalovanými.

Podkladom pre rozhodnutie súdu podľa § 278 Trestného poriadku majú byť skutočnosti prebraté na hlavnom pojednávaní a dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané, dôkazy musia byť získané zákonným spôsobom a na nezákonne získaný dôkaz súd pri rozhodovaní nemôže prihliadať.

Navrhli preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. c) Trestného poriadku zrušil a podľa § 322 Trestného poriadku vec vrátil súdu I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Vo vlastnej spoločnej odvolacej argumentácii (formulovanej v 6 písomných podaniach označených ako časti 2 až 7 odôvodnenia odvolania) obžalovaní namietali nedostatky napadnutého rozsudku sčasti v intenciách už uvedenej odvolacej argumentácie formulovanej prostredníctvom ich obhajcu (čím sa podstata ich argumentácie s uvedeným sčasti prelína), a to v podrobnejšej detailnej až analytickej argumentácii, a sčasti uviedli i ďalšiu argumentáciu a poukaz na pochybenia súdu I. stupňa, či už z pohľadu procesného postupu, ktorý napadnutému rozsudku predchádzal, ako i spôsobu vykonávania a hodnotenia dôkazov. Nad rámec uvedeného, resp. i v intenciách už uvedenej odvolacej argumentácie namietali (bez ambície opakovania už vyššie uvedenej argumentácie) ďalej uvedené skutočnosti.

V odôvodnení odvolania (najmä v časti, ale aj iných) namietali chyby napadnutého rozsudku, resp. chyby konania, ktoré jeho vydaniu predchádzali, v rámci čoho namietali porušenie práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy a práva na a spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Uviedli, že rozhodnutie o vine súd oprel aj o dôkazy, ktoré boli vykonané a získané v rozpore s Trestným poriadkom, resp. nie sú na hlavnom pojednávaní ako dôkaz použiteľné. Súd nevykonal kontradiktórnym spôsobom dôkazy navrhované obžalovanými, hoci tak mal urobiť a v odôvodnení napadnutého rozsudku svoje rozhodnutie dostatočne, resp. vôbec neodôvodnil. Nezabezpečil obhajobe na jej žiadosť všetky dôkazy ako celok, na obhájenie záujmov svojej strany, resp. účinné preukázanie neviny.

Nelegitímne zasiahol do práva na obhajobu obžalovaných, resp. nezabezpečil jeho riadne uplatnenie. Namietajú odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré je v rozpore s § 168 ods. 1 Trestného poriadku, je nedostatočné, neurčité, vykazuje znaky arbitrárneho rozhodnutia a nepreskúmateľné pre nedostatok odôvodnenia. Nedostatky odôvodnenia sa vzťahujú tak ku skutkovému stavu, ako i k právnej kvalifikácii žalovaných skutkov.

Špecializovaný trestný súd nereagoval na rozhodnutia, resp. ustálenú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva a Ústavného súdu Slovenskej republiky (ESLP, ÚS SR), ani na judikatúru, na ktorú poukazovali, v intenciách ktorej založili svoje podstatné obhajobné námietky a teda sa ani nevysporiadal so zásadnými námietkami obhajoby. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa neuviedol svoje právne úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov napriek tomu, že jednotlivé dôkazy si v podstatných súvislostiach navzájom odporujú (III. ÚS 36/2010).

Odôvodnenie napadnutého rozsudku sa celé javí ako svojvoľné, zmätočné a arbitrárne, neodôvodnenosť napadnutého rozsudku možno na prvý pohľad demonštrovať na podskutkoch (1-15) skutku č. 2, totiž k daným podskutkom Špecializovaný súd nezaujal vôbec žiadne odôvodnenie, a odcitoval skutkový stav z výroku a mechanicky vymenoval dôkazy, resp. vypočutých svedkov a doslovný obsah ich výpovedí. Preto napadnutý rozsudok (nie len v podskutkoch skutku č. 2) je nepreskúmateľný. Súd I. stupňa sa absolútne nevenoval dôkazom svedčiacim v prospech obžalovaných a tieto ani len nespomenul v odôvodnení napadnutého rozsudku (s poukazom na rozsudok najvyššieho súdu vo veci 4Tdo 57/2016).

Súd I. stupňa nevyhodnotil výpovede svedkov každú samostatne a všetky vo vzájomnej súvislosti a zároveň nevysvetlil z akých dôvodov „bez pochybností“ uveril všetkým svedeckým výpovediam. Nepodrobil výpovede svedkov tzv. kajúcnikov kritickému zhodnoteniu, ktoré bolo potrebné urobiť vzhľadom na osoby jednotlivých svedkov, ich účasti na páchaní trestnej činnosti, pre ktorú sú obžalovaní trestne stíhaní, ako aj na spôsob akým boli svedecké výpovede vykonané, v podrobnostiach poukazujúc na doktrínu hodnotenia tzv. svedkov - kajúcnikov.

Chyby odôvodnenia napadnutého rozsudku spôsobujú i to, že v opravnom konaní nemôže odvolací súd (najvyšší súd) riadne posúdiť, či argumentácia prvostupňového súdu (špecializovaného súdu) je z vecnej stránky správna pre nedostatok náležitého odôvodnenia. Odvolací súd nemôže sám, opätovne a nanovo hodnotiť vykonané dôkazy, pretože toto je výhradnou povinnosťou prvostupňového súdu.

Skutočnosti uvedené v skutkových vetách jednotlivých skutkov napadnutého rozsudku boli prevzaté z obžaloby prokurátora napriek tomu, že neboli verifikované a preukázané na hlavnom pojednávaní, resp. nemajú oporu v dokazovaní. Obžalovaným skutočne po prečítaní napadnutého rozsudku nie je zrejmé, na základe akých konkrétnych právnych záverov zostali skutkové vety v zásade rovnaké ako v obžalobe.

Aj konkretizáciou poukázali na rozsudky špecializovaného trestného súdu (sp. zn. BB-4T/36/2018-14764, PK-2T/19/2018, PK-2T/32/2018, sp. zn. PK-1T/17/2018, BB-4T/31/2017-4878), ktorými boli na základe dohôd o vine a treste právoplatne odsúdené osoby - svedkovia v tejto trestnej veci práve za skutky uvedené vo výrokoch napadnutého rozsudku s dôrazom na to, že špecializovaný trestný súd v tejto trestnej veci rozhodoval už v minulosti o totožných skutkoch, preto mal zjavný záujem zostať v zhode, pretože akékoľvek protichodné zistenia, ku ktorým došlo v súvisiacich trestných veciach, mohli ohroziť platnosť oboch rozsudkov vydaných tým istým súdom, čo atakuje aj ich nezávislosť, nestrannosť nevyhnutnú na zabezpečenie spravodlivého súdneho konania.

Rozhodnutie o vine súd oprel aj o dôkazy, ktoré boli vykonané a získané v rozpore s Trestným poriadkom, resp. nie sú na hlavnom pojednávaní ako dôkaz použiteľné. Skutky č. 8/, 9/, 10/ a 11/ napadnutého rozsudku sú založené na jednom priamom dôkaze, ktorý špecializovaným trestným súdom nebol vykonaný zákonným spôsobom, tzv. kľúčovým dôkaze (výpoveď svedka K.), ktorý síce bol vykonaný na hlavnom pojednávaní v dňoch 28., 29. a 30. januára 2019, ale ktorý spôsobom upraveným v Trestnom poriadku zachytený nebol, a tak nie je možné zistiť jeho skutočný obsah. Zo zápisníc z hlavného pojednávania v uvedených dňoch predseda senátu podľa § 58 ods. 4 Trestného poriadku rozhodol, že o hlavnom pojednávaní bude vyhotovená zápisnica diktovaním predsedom senátu a oznámil, že podľa § 61a Trestného poriadku sa hlavné pojednávanie zaznamená s využitím technického zariadenia určeného na zaznamenávanie zvuku. Do zápisnice o hlavnom pojednávaní bol následne zaznamenaný obsah výpovede svedka K., avšak autentický zvukový záznam z výsluchu svedka K., resp. z vykonaného hlavného pojednávania zaznamenaný nebol.

Práve v dôsledku absencie tohto autentického zvukového záznamu výpovede svedka K. nemohli výpoveď dôkladne analyzovať a následne proti jednotlivým dôkazným výstupom relevantne brojiť, zvlášť za danej situácie, pokiaľ predseda senátu v zmysle § 58 ods. 4 Trestného poriadku diktoval do zápisnice len podstatný obsah výpovede svedka K. a v súvislosti so spontánnymi časťami jeho výpovede k jednotlivým skutkom poznačil do zápisnice len dátumy jeho predchádzajúcich výpovedí a čísla listov spisu, v ktorom sa nachádzajú. Výpoveď svedka K. bola navyše predsedom senátu do zápisnice diktovaná v rozpore s jeho výpoveďou, čo potvrdzuje jednak množstvo vznesených námietok na opravu zápisníc stranami priamo počas hlavného pojednávania a najmä vyjadrenie obžalovaného v 1. rade k výsluchu svedka K., ktorý bezprostredne po ukončení výsluchu svedka žiadal, aby bol vyhotovený prepis zvukového záznamu z hlavného pojednávania a to práve z dôvodu, že predseda senátu viacero skutočností nadiktoval do zápisnice v rozpore s tým čo svedok uviedol. So žiadosťou obžalovaného v 1. rade, resp. s jeho vyjadrením k výsluchu svedka stotožnil i obžalovaný v 2. rade. Súd I. stupňa sa so žiadosťou obžalovaných žiadnym relevantným spôsobom nevysporiadal. Uvedené porušenie procesného predpisu pri zaznamenaní vykonaného dôkazu na hlavnom pojednávaní, podľa názoru obžalovaných viedlo k jeho znehodnoteniu do takej miery, že nie je použiteľný, pretože zvukový záznam z hlavného pojednávania je súčasťou zákonnosti vykonaných dôkazov (v zmysle rozsudku najvyššieho súdu sp. zn. 4Tdo/63/2019 z 21. januára 2020 nevyhotovenie zvukového záznamu z hlavného pojednávania predstavuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku).

Ďalej obžalovaný v 1. rade v priebehu hlavného pojednávania dňa 27.04.2020 odovzdal súdu 4 ks rukou písaných podaní, pričom všetky sú označené ako „Návrh na opravu a doplnenie zápisnice podľa § 60

odsek. 1 s poukazom na § 58 odsek. 4 Trestného poriadku" zo dňa 9. marca 2020, v ktorých obžalovaný v 1. rade navrhol (požiadal o opravu zápisníc o hlavnom pojednávaní z dní: 12. marca 2019 (výsluch svedka M. K.), 13. marca 2019 (výsluch svedka P. R.), 3. apríla 2019 (výsluch svedka E. O.), 13. júna 2019 (výsluch svedka M. Z.) a to v tých častiach, kde predseda senátu skonštatoval, že ten ktorý svedok v spontánnej časti vypovedal v zhode, ako vo svojom výsluchu z prípravného konania. Nakoľko táto konštatácia predsedu senátu v označených zápisniciach nie je v súlade so skutočným stavom výpovede toho - ktorého svedka, ktorá odznela v jeho spontánnej časti. Po prehratí a preskúmaní príslušných zvukových záznamov z hlavného pojednávania (§ 61a TP) bolo obžalovaným v 1. rade zistené, že jednotliví svedkovia sa vo svojej výpovedi v spontánnej časti výrazným spôsobom odchyľili od svojho výsluchu z prípravného konania. Obžalovaný v 1. rade následne vo svojich už vyššie citovaných podaniach veľmi podrobne a detailne poukazuje, v čom namietané rozpory pozostávajú a domáha sa tak v tých častiach o opravu a doplnenie zápisníc.

Obžalovaní namietajú, že súd na základe iniciatívy obžalovaného v 1. rade nevykonal opravu a doplnenie predmetných zápisníc o hlavnom pojednávaní a vyhodnotil ich ako hodnotenie dôkazov procesnou stranou.

V zápisnici o hlavnom pojednávaní z 13. júna 2019, kde predseda senátu skonštatoval, že svedok v podstatných súvislostiach vypovedal zhodne ako v spontánnych častiach výsluchov z 13. januára 2017 a 16. novembra 2017. Zo zvukového záznamu z hlavného pojednávania vyplýva, že predseda senátu zápisnične asistentke nadiktoval poznačiť, že svedok vypovedal v zhode s výsluchom zo dňa 16. novembra 2017 a o druhom uvedenom výsluchu sa ani nezmienal, čo je pre obžalovaných znepokojujúce, že so zápisnicou na hlavnom pojednávaní je manipulované v čase, keď sa nachádza v elektronickej forme pred jej vytlačeníím do rovnopisu na založenie do spisu a to spôsobom dopĺňovania rôznych podstatných údajov, ktoré v priebehu hlavného pojednávania neodznegli, a ktoré mierne znevýhodňujú stranu obžalovaných v konaní, kde ide o svojvoľný a nebezpečný jav popierajúci princípy právneho štátu a idey spravodlivosti.

Je nepostačujúce, že predseda senátu uvedený závadový stav vyhodnotil ako pisársku chybu, ktorú jednoduchým prečiarknutím perom opravil tak, že obžalovaným v 1. rade namietaný fakt preškrtol a takto celé uzavrel (pozri zápisnicu o hlavnom pojednávaní z 27. apríla 2020, str. 5). V zmysle dikcie § 60 ods. 2 Trestného poriadku mal zákonodarca na mysli opravu gramatických a pisárskych chýb alebo nesprávne zapísaných napr. skomolených slov. V danom prípade sa však vôbec nejednalo o žiadny náhodný chybný zápis. V danom prípade sa jedná o zjavne účelovú úpravu celého súvetia textu do uceleného logicky na seba nadväzujúceho kontextu.

Podľa názoru obžalovaného v 1. rade najvyšší súd v uznesení (pod sp. zn. 5Tost/20/2020) rozhodol o sťažnosti obžalovaného v 1. rade proti uzneseniu špecializovaného trestného súdu z 30. apríla 2020 nesprávne, keď uvedenú časť námietky zaujatosti vyhodnotil ako námietku týkajúcu sa procesného postupu súdu, o ktorej sa nekoná. Tým, že najvyšší súd v sťažnosti obžalovaného v 1. rade predmetnú časť námietky zaujatosti z 29. apríla 2020 meritórne neprejednal, došlo nekonaním najvyššieho súdu k odmietnutiu spravodlivosti (II. ÚS 46/04 z 20. apríla 2005).

Všetky dôkazy, resp. výsluchy svedkov a znalcov, na základe ktorých súd I. stupňa rozhodol o vine obžalovaných sú dôkazy, ktoré neboli získané zákonným spôsobom.

V tejto súvislosti obžalovaní poukázali v konkrétnostiach na judikatúru (R 34/1980, R 34/1980, R 3/1981, R 9/1985, R 1/1987, R 60/2003-I), v zmysle ktorej súčasťou riadneho poučenia svedka podľa § 131 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku o práve odprieť výpoveď je označenie skutku, ktorého sa má výpoveď týkať, a po vznesení obvinenia osobe tiež označenie osoby obvineného, v ktorého veci má svedok vypovedať. Bez toho nemôže svedok posúdiť, či má alebo nemá právo odprieť výpoveď.

Výetrovateľ nepostupoval v intenciách rozhodnutia R 3/1981, keď svedkom pred poučením neoznačil skutok, resp. skutky, ktorých sa mali ich výpovede týkať, v rámci konkrétne označených výsluchov

svedkov (O. U., E. O., W., B., M., O., M., C., M., R., Z., Z., Z., K., M., K., K., Z., K., P., M., M., O., N., J., J., C., V. O., M., I., C., K., A., I., L.). Nič na uvedenom nemení ani skutočnosť, že vyšetrovateľ v predmetných výsluchoch svedkov na úvodnej strane zápisníc uviedol: „ako svedka vás poučujem: budete vypovedať v trestnej veci obvinených V. C., V. C...., ktorí sú stíhaní za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovanie s nimi podľa § 172 Trestného zákona a iné“.

Ďalej vyšetrovateľ nepostupoval zákonne v súvislosti s poučovaním svedkov o práve odoprieť výpoveď podľa § 130 ods. 2 veta prvá Trestného poriadku ani pri zvyšných výsluchoch svedkov, na základe ktorých podal prokurátor obžalobu (konkrétne ohľadne svedkov P., M., C., B., K., C., E., C., Z., Z., K., K., O., M., R., A., B. J. (r. XXXX), B. J. (r. XXXX), V. C., M., A., B., K., V., O., M., C., Ing. O., K., Z., I., Ing. Z., L., J., R., A., V., M., C., M., P., B., Z., K., Z., A., I., Z., I., K., P. C.) v ich prípade preto, že hoci označil svedkom skutky, ale až po tom, čo prehlásili, že právo odoprieť vypovedať nevyužívajú, v dôsledku čoho nemohli posúdiť či majú alebo nemajú právo odoprieť výpoveď v zmysle prvej vety § 130 ods. 2 Trestného poriadku, čo vzbudzuje známky manipulácie a je v rozpore so zákazom nútenia k sebaobviňovaniu.

V súvislosti s vyššie uvedenými svedeckými výsluchmi postupoval konajúci vyšetrovateľ v rozpore s § 132 ods. 1 veta prvá Trestného poriadku, keď na začiatku výsluchov sa svedkov neopýtal na ich pomer k prerokovávanej veci ako aj k stranám konania. Hodnotiac tento postup ako neprípustný. Osobitne v tejto súvislosti (s vyššie namietanými pochybeniami) zdôraznili výsluchy svedka K. z 30. mája 2017 a 5. júna 2017 pred vznesením obvinenia k skutku č. 10, na základe ktorých boli následne vykonané viaceré vyšetrovacie úkony, na ktoré sa táto nezákonnosť prenáša v zmysle teórie tzv. „ovocia z otráveného stromu“ (s poukazom aj na rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 1To/1/2015).

Obžalovaní osobitne upriamujú pozornosť na výsluchy svedka C. z 18. októbra 2017 a 7. júna 2018, ktoré boli vykonané policajným orgánom Českej republiky na základe žiadostí o poskytnutie právnej pomoci ÚŠP GP SR pod č.k. VII Gnm 46/17/1000-2 a pod č.k. VII Gnm 29/18/1000-2, v argumentácii poukazujúc aj na konkrétne ustanovenia Trestného poriadku Českej republiky. V tejto súvislosti namietali procesný postup ÚŠP GP SR pri získaní dôkazov prostredníctvom právneho styku s cudzinou, kde za použitia medzinárodných zmlúv (v zmysle § 478 Trestného poriadku) získal dôkazy, resp. predmetné výsluchy svedka C. (na základe Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach a Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie a zmluvou medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o právnej pomoci poskytovanej justičnými orgánmi a úprave niektorých právnych vzťahov v občianskych a trestných veciach). Tento procesný postup ÚŠP GP SR bol nesprávny a nezákonný vzhľadom na v tom čase pre Slovenskú republiku záväznú Smernicu Európskeho parlamentu a rady 2014/41/EU z 3. apríla 2014 o Európskom vyšetrovacom príkaze v trestných veciach a ktorá poskytuje vyššiu úroveň záruk - právo podania opravného prostriedku, ktoré nezabezpečujú medzinárodné zmluvy použité ÚŠP GP SR. Preto takto získané dôkazy boli získané v rozpore s medzinárodným právom EÚ (uvedenou smernicou) a Ústavou slovenskej republiky (čl. 7 ods. 5 ústavy).

Ďalej poukázali na § 535 Trestného poriadku, podľa ktorého doručenie vykonané na žiadosť slovenského orgánu cudzím orgánom, ako aj dôkazy pred ním vykonané sú účinné, ak boli vykonané v súlade s právnym poriadkom dožiadaného štátu alebo ak vyhovujú právnemu poriadku Slovenskej republiky. V tejto súvislosti namietali, že vypočutí svedkovia v prípravnom konaní neboli poučení podľa § 131 ods. 1 veta prvá, alinea druhá Trestného poriadku o možnosti a podmienkach poskytnutia ochrany pred neoprávneným postihom v pracovnoprávnom vzťahu podľa osobitného predpisu.

Keďže všetky výsluchy svedkov v prípravnom konaní boli vykonané v rozpore s Trestným poriadkom a ustálenou judikatúrou všeobecných súdov, ani na hlavnom pojednávaní nemôže poslúžiť ako dôkaz (R81/2003). V dôsledku toho špecializovaný súd nemohol na hlavnom pojednávaní čítať zápisnice zo svedeckých výsluchov (konkrétne dňa 12. septembra 2019 podľa § 263 ods. 4 Trestného poriadku zápisnicu o výpovedi svedkyne Z. zo 16. augusta 2017, dňa 11. januára 2019 podľa § 263 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku zápisnice o výpovediach svedka U., taktiež 10. januára 2019 podľa § 256 ods. 2

Trestného poriadku prečítať nároky poškodených a preto špecializovaný súd nebol oprávnený ani vo výroku rozsudku v zmysle § 287 ods. 1 Trestného poriadku zviazať obžalovaných nahradiť spôsobenú škodu poškodeným.

Takisto bolo chybou konania pokiaľ špecializovaný súd takmer pri každom svedeckom výsluchu na hlavnom pojednávaní postupoval v zmysle druhej a tretej vety § 58 ods. 4 Trestného poriadku, nakoľko predchádzajúce výpovede svedkov z prípravného konania, na obsah ktorých odkázal predseda senátu, nezodpovedajú príslušným ustanoveniam Trestného poriadku. V odôvodnení napadnutého rozsudku nemohol porovnávať, resp. hodnotiť svedecké výpovede vykonané na hlavnom pojednávaní v súvislosti so svedeckými výsluchmi tých istých svedkov z prípravného konania, pokiaľ tieto boli vykonané v rozpore so zákonom. Rovnako v rozpore so zákonom bolo ich použitie na hlavnom pojednávaní za účelom odstraňovania rozporov podľa § 264 Trestného poriadku, z ktorých výstupy, resp. dôkazy použil špecializovaný súd v napadnutom rozsudku.

Súd I. stupňa tak rozhodol o vine obžalovaných nielen na základe obžaloby, ktorej skutky sú postavené na celej rade nezákonne získaných dôkazov, ale tieto dôkazy aj použil pre svoje rozhodnutie, čo sa javí v rozpore so zásadou „na nezákonnosti nemôže byť postavená zákonnosť“.

Na podklade a v intenciách uvedenej argumentácie výpočtom označujú nezákonné výsluchy jednotlivých svedkov z hlavného pojednávania. Nedostatky poučenia svedkov v zmysle § 130 ods. 2 Trestného poriadku a absenciu ich jednoznačných vyjadrení k právu odoprieť vypovedať s ohľadom na to, že vypovedali k okolnostiam aj vlastnej trestnej činnosti, odpoveď „nie“ na otázku „či im bráni niečo vypovedať“ v tomto smere nehodnotia ako dostatočnú. Neboli už na začiatku výsluchu súdom od svedkov zisťované okolnosti podstatné pre posúdenie ich hodnovernosti, najmä vo vzťahu k svedkom - tzv. kajúcnikom, ktorí požívajú beztrestnosť z predmetných skutkov (s odkazom na dočasné odloženia vznesenia obvinenia). V dôsledku uvedeného sporného postupu nemohli tieto výpovede poslúžiť špecializovanému súdu ako podklad pre uznanie ich viny (v konkrétnostiach poukázali na aspekty výsluchov svedka M., spoluobžalovaného C., keď aj v prípade jeho neprítomnosti sa súd, resp. prokurátor vypočúvaných svedkov dotazoval na ich pomer k nemu, svedkov Z. z 13. júna 2019, ktorý nazačiatku výsluchu nebol súdom dotazovaný na pomer nie len k poškodeným osobám ale ani k prerokovávanej veci, O., I., C., R., O., A. a B.).

Obdobné nedostatky poučenia odvolatelia vidia i pri výsluchoch na hlavnom pojednávaní (RNDr. M. a I., Ing. O. a Ing. Z., O. a Ing. E., RNDr. K. a Ing. O., Ing. V., Ing. J. a JUDr. M., PhDr. M., Prof. O. a MUDr. Q., Ing. B. Z.), v rámci ktorých súd I. stupňa znalcov nepoučil primerane podľa § 131 ods. 1 Trestného poriadku a na začiatku výsluchov predseda senátu nepostupoval v zmysle § 132 ods. 1 veta prvá Trestného poriadku. V prípade znaleckých výsluchov bol špecializovaný súd povinný poučiť znalcov o trestných následkoch krivej výpovede. V tej súvislosti poukazujú (aj citáciou dikcie § 106 ods. 1) na primerané použitie Trestného poriadku Českej republiky.

Zároveň ani všetci vypočutí znalci na hlavnom pojednávaní neboli poučení podľa poslednej vety § 144 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 347 Trestného zákona o trestných následkoch nepravdivého znaleckého posudku. S týmito námietkami obžalovaných sa súd I. stupňa nevysporiadal ani v odôvodnení napadnutého rozsudku.

V ďalšom namietali nezákonnosť domovej prehliadky bytovej jednotky č. XX na adrese ulica Y. XXX/XX, O. v Českej republiky, primárne už nedostatky príkazu Obvodného súdu pre Prahu 5, sp.zn 37Nt/10507/2017 z 1. marca 01.03.2017 a postup polície ČR, národnej centrály proti organizovanému zločinu, príkaz hodnotiac ako riadne neodôvodnený, neurčitý a nepreskúmateľný (nie je zrejmé na základe akej žiadosti o právnu pomoc bol príkaz vydaný, bol vydaný bez označenia osoby, proti ktorej smeruje, hoci jej vlastník - spoločnosť E. R. s.r.o. a jej jediný konateľ V. C. boli známi, nevyplýva z neho proti ktorej osobe ho súd vydal, odôvodnenie je len formálne, dôvody na základe, ktorých rozhodoval Obvodní soud sú absurdné, nepodložené žiadnymi relevantnými dôkazmi, vymyslené) a nezodpovedá ani právnenému poriadku Českej republiky (II. ÚS 789/06 z 27. septembra 2007). Všetky

veci, ktoré boli zaistené dňa 7. marca 2017 počas uvedenej domovej prehliadky sú svojvoľne dlhodobo zadržávané, a to už viac ako 4 roky. Zaistenie vecí je neprimerané sledovanému legitímnemu cieľu. Odôvodnenie príkazu postráda akúkoľvek spojitosť medzi popísanou trestnou činnosťou, ktorá je predmetom vyšetrovania, s osobami obžalovaných, resp. s ich obydliím. V tej súvislosti poukázali na judikatúru Ústavného súdu Českej republiky a EŠLP (I. ÚS 24/15, II. ÚS 298/05, III. ÚS 1033/2007, III.ÚS 486/98), § 84 Trestného poriadku Českej republiky aj čl. 2 ods. 4 Smernice Európskeho parlamentu a rady 2010/64/EU z 20. októbra 2010 o práve na tlmočenie a preklad v trestnom konaní (v súvislosti s odignorovaním zo strany orgánov činných v trestnom konaní zistiť či soba V. C. hovorí jazykom trestného konania, či mu rozumie a či potrebuje pomoc tlmočníka).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti majú obžalovaní za to, že falošné doklady ako dôkaz (skutok č. 11) získané na základe predmetnej nezákonnej domovej prehliadky aj ostatné dôkazy získané touto prehliadkou nemohli byť pre meritorne rozhodnutie použité, a nemožno na ne prihladať. Nemôže tak byť daný ani legitímny dôvod k zaisteniu vecí, ktoré boli pri domovej prehliadke nájdené a mali by byť vrátené osobám, ktoré sa k ich vlastníctvu prihlásili.

Obžalovaní ďalej namietali aj nezákonnosť všetkých vykonaných previerok na mieste činu so svedkami, tvrdiac, že boli vykonané v rozpore s Trestným poriadkom a preto sa javia ako nezákonné. Príkladne na ten účel analyzovali previerku o výpovede na mieste činu so svedkom K. z 30. mája 2017 ku skutku č. 10 obžaloby. Vyšetrovateľ nepoučil svedka o trestných následkoch trestného činu marenia spravodlivosti podľa § 344 Trestného zákona (poukazujúc pritom aj na § 158 ods. 2 s poukazom na § 157 ods. 3 veta posledná Trestného poriadku), v záveroch dospievajúc k tomu, že uvedený svedok sa tohto trestného činu dopustil, keď označil údajné miesto usmrtenia (dvoma výstrelmi zo zbrane) poškodeného U., poukazujúc na to, že bola vyšetrovateľom vykonaná obhliadka miesta činu (9. júna 2017) z ktorej vyplýva, že označené miesto svedkom K. a jeho okolie bolo riadne prehliadnuté, no napriek použitiu detektorov kovov, neboli nájdené a zaistené žiadne stopy, hoci zo znaleckého posudku z odvetvia súdneho lekárstva vyplýva, že jedno zo strelných zranení bol čistý priestrel, t. j. projektil v čase strelby prešiel cez telo poškodeného, a preto pokiaľ by svedok K. hovoril pravdu, že ním označené miesto činu je skutočne miestom zastrelenia poškodeného, nepochybne by na tomto mieste bol v rámci obhliadky miesta činu zaistený minimálne jeden vystrelený projektil.

Svedok K. tak počas previerky výpovede na mieste zavádzal, zjavne účelovo označil iné miesto činu ako skutočné, zjavne v záujme zabrániť získaniu dôkazu a tak predísť k sebausvedčeniu. K previerke výpovede na mieste nebola pribratá nezúčastnená osoba, vyšetrovateľ sa neopýtal na jeho pomer k veci a stranám a ani na iné okolnosti potrebné na zistenie jeho nezaujatosti a hodnovernosti.

S poukazom na uvedenú argumentáciu obžalovaní namietajú aj nezákonnosť previerok výpovede na mieste svedka K. zo 14. júna 2017 ku skutkom č. 3/, 5/, 6/, 7/, Z. zo 16. júna 2017 ku skutku č. 5/, R. z 15. júna 2017 ku skutku č. 6/, 7/, K. zo 7. februára 2018 ku skutku č. 8/ a 9/.

Ďalej ku skutku č. 4/ obžalovaní zaujali stanovisko, že dôkaz - granát vzoru RG4 bol získaný nezákonne resp. úkon na základe ktorého bol dôkaz získaný je vykonaný v rozpore so zákonom. V rámci vyšetrovania skutku č. 1/ a 2/ z výsluchu v tom čase obvineného K. vyplynula informácia, že má vedomosť kde by mali mať obžalovaní odložený granát. Vyšetrovateľ v zápisnici o výsluchu obvineného K. prítomné osoby upovedomil, že po skončení výsluchu bude realizovaná previerka výpovede na mieste, prípadne obhliadka miesta činu alebo iné súvisiace úkony a následne došlo k zaisteniu granátu pyrotechnikom, ktorý vykopal a zaistil granát RG4 (pozri čl. 1648). Obhajcovi JUDr. Kuricovi, zastupujúceho v tom čase obžalovaných však neoznámil čas a miesto konania úkonu v zmysle § 213 ods. 2, ods. 3, hoci obhajca JUDr. Kuric po vstupe do konania oznámil konajúcemu vyšetrovateľovi, že sa chce zúčastňovať vyšetrovacích úkonov. Preto nie je zrejmé, z akých dôvodov vyšetrovateľ neoznámil obhajcovi JUDr. Kuričovi čas a miesto konania previerky výpovede na mieste činu s obvineným K. Zároveň z danej veci nevyplýva, že by sa jednalo o neodkladný úkon a že by vyrozumenie obhajcu o takomto úkone nebolo možné zabezpečiť. Minimálne o takomto prípadnom postupe nie je v spise založený záznam v zmysle poslednej vety § 213 ods. 3 Trestného poriadku. K previerke výpovede na mieste nebola pribratá nezúčastnená osoba. Pyrotechnik zo zeme vykopal

plastovú nádobu v ktorej sa nachádzal granát RG4, pričom orgány činné v trestnom konaní postupovali v rozpore so zákonom pokiaľ prehliadku pozemku vykonali za absencie príkazu na prehliadku iných priestorov a pozemkov podľa § 101 ods. 1 Trestného poriadku.

Obdobným spôsobom namietajú aj nezákonnosť previerky výpovede na mieste v tom čase s obvineným M. A. zo 17. mája 2017 ku skutku č. 2/. Taktiež počas jeho výsluchu vyplynula informácia, že disponuje vedomosťou v ktorej lokalite sa nachádzajú vytvorené mŕtve schránky, ktoré mali slúžiť na ukrývanie drog s tým, že je ochotný ukázať tieto schránky. Konajúci vyšetrovateľ v zápisnici o výsluchu obvineného prítomných advokátov upovedomil, že po skončení výsluchu obvineného sa uskutoční previerka výpovede obvineného v danom priestore. Bola následne vykonaná previerka výpovede na mieste, v rámci ktorej obvinený A. označil presné miesta, na ktorých polícia vykopala a zaistila viaceré plastové nádoby - tzv. mŕtve schránky údajne určené na ukrývanie drog. Obhajca JUDr. Kuric obdobne ako v predchádzajúcom prípade nebol prítomný na výsluchu a nebol mu vyšetrovateľom oznámený čas a miesto úkonu, a taktiež nebola pribratá nezúčastnená osoba.

Namietali tiež, že nie je pravdivé tvrdenie z napadnutého rozsudku (str. 80-82), že by 5 ks poškodených plastových nádob slúžiacich ako „mŕtve schránky“ pre ukladanie drog a 1 ks plastová nádoba, v ktorej bol nájdený útočný granát (skutok č. 4/) boli zaistené počas výkonu domovej prehliadky v priestoroch bytu č. X nachádzajúceho sa na adrese Česká republika, O.- Z., ul. Y.. XXX/XX u osôb V. C. a V. C..

Namietali tiež všetky vykonané rekognície so svedkami, poukazujúc príkladne na zápisnicu o rekognícii svedka L. K. zo 16. februára 2018 (č.1. 3304) pre nedostatky poučenia o práve odoprieť výpoveď, hoci svedka poučil svedka K. o práve odoprieť výpoveď, ďalej nepostupoval v zmysle rozhodnutia R 9/1985, keď po poučení svedka nevyzval, aby sa vyjadril či právo odoprieť výpoveď využíva alebo nie. Preto ani zápisnica o rekognícii neobsahuje výslovné vyjadrenie svedka K. i svoje právo odoprieť výpoveď využíva alebo nevyužíva.

Namietali tiež nezákonnosť, resp. neprípustnosť vykonania rekognície prostredníctvom fotografií, pretože tento spôsob rekognície má subsidiárnu povahu, keď je možné ju použiť iba v prípade že rekognícia „in natura“ nie je možná, pretože osobu, ktorá má byť opoznaná, nemožno podozrivému, obvinenému alebo svedkovi ukázať napr. z dôvodu, že totožnosť poznávanej osoby ešte nie je zistená, poznávaná osoba nie je zadržaná, poznávaná osoba je nezvestná, ide o mŕtvolu a pod. (R28/1986, nálezu ÚS ČR sp. zn. IV.US 37/2001 a sp. zn. III. ÚS 256/2001, rozhodnutie PR 5/1998, str. 245 uverejnené v časopise právne rozhľady). Svedok K. mal v rámci rekognície opoznávať osoby M. M. a E. O. , ktoré boli v tom čase vo výkone väzby. Preto nie je zrejmé z akých dôvodov vyšetrovateľ nepostupoval subsidiárne a nevykonal rekogníciu „in natura“. Vyšetrovateľ neoznámil úkon v zmysle § 213 ods. 2, ods. 3 Trestného poriadku obhajcovi JUDr. Kuricovi. Namietajú nezákonnosť pribratej nezúčastnenej osoby, a to príslušníka mestskej polície Trenčín B. M. argumentujúc, že na veci nezúčastnenou nemôže byť (okrem iného) ani príslušník Policajného zboru.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu obžalovaní namietajú aj nezákonnosť zápisnice o rekognícii svedkov U., M., K., Z., I., O., B., M., V., V. O., M., A., C. a V..

Namietajú porušenie ústavného práva na kontradiktórne konanie, rovnosť s ostatnými účastníkmi konania, navrhovanie dôkazov, obhajobu, spravodlivé trestné konanie a výsluch svedkov vo svoj prospech.

Súd I. stupňa im neumožnil na hlavnom pojednávaní vykonať ani jeden navrhnutý dôkaz, resp. zamietol všetky návrhy obhajoby na vykonanie dôkazov. V dôsledku toho bolo obžalovaným upreté právo spochybníť dôkazy obžaloby, ktoré boli pre meritórne rozhodnutie kľúčové. Súd I. stupňa bez akéhokoľvek relevantného odôvodnenia podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol vykonať úplne všetky dôkazy navrhnuté podľa § 240 a § 277 ods. 2 Trestného poriadku obhajobou.

Nič na uvedenom nemení ani tá skutočnosť, že špecializovaný (trestný) súd v uznesení o odmietnutí

vykonať dôkazy vo vzťahu k písomným návrhom obžalovaných, ktorými reagovali na výzvu súdu podľa § 240 Trestného poriadku uviedol, že odmieta vykonať dôkazy, ktoré navrhli obžalovaní - V. C. v písomnom návrhu 26. novembra 2018 „z ktorého návrhu časť bola vykonaná“ a obžalovaný V. C. v písomnom návrhu z 15. novembra 2018 „z ktorého návrhu časť bola vykonaná“, pričom ale z predmetných návrhov obžalovaných v skutočnosti nebol vykonaný na hlavnom pojednávaní žiadny dôkaz. I keď faktom je, že boli vykonané dôkazy, resp. výsluchy svedkov a znalcov, ktorých v obžalobe navrhol vykonať prokurátor, s vykonaním ktorých obžalovaní v daných návrhoch súhlasili, resp. nesúhlasili s čítaním zápisníc o výpovedi svedkov (§ 240 ods. 3 veta posledná Trestného poriadku) a znaleckých posudkov (§ 268 ods. 2 veta posledná Trestného poriadku), poukazujú na dôkazy, ktoré im boli súdom odmietnuté vykonať na hlavnom pojednávaní.

Z najpodstatnejších zdôraznili, že žiadali vypočúť ako svedka osobu N. G. (skutok č. 10/), zamestnávateľa už vypočutého svedka K. K., ktorý by vedel ustáliť obdobie, v ktorom svedok K. pracoval na nehnuteľnosti v obci M., resp. či tam pracoval v sporný deň 4. novembra 2016. A došlo by tak k verifikácii tvrdení, ktoré predostrel obžalovaný v 1. rade vo svojej argumentácii jednak v návrhu na vykonanie ďalších dôkazov, ako aj v záverečnej reči (ktorej rovnopis odovzdal na založenie do spisu) v súvislosti so skutkom č. 10/. Totižto samotný svedok K. nevedel špecifikovať ktorý deň - dátum mal pozorovať ním prezentované sporné udalosti. Taktiež by bola preverená už tak neverohodná výpoveď svedka K., o ktorej nie sú poznatky dôvodnosti jej vzniku, čo je taktiež obžalovaným v 1. rade podrobne rozobraté v jeho už citovanej argumentácii. Samotná dôvodnosť vypočutia svedka G. bola obžalovaným v 1. rade podrobne rozobratá už v jeho návrhu na vykonanie dôkazov zo dňa 14. apríla 2020. Ďalej žiadali vypočúť osoby Z. I., B. K. (skutok č. 10). I. je majiteľ spoločnosti I. s.r.o., s ktorým bol po zmiznutí poškodeného N. U. spísaný úradný záznam príslušníkom PZ nachádzajúci sa na č. I. 7755-7756, ktorého obsah je v rozpore s obsahom výsluchu svedka M. K., ktorý bol vypočutý na hlavnom pojednávaní dňa 18. februára 2020, pričom podstatný rozpor, ktorý vyplynul z úradného záznamu je, že svedok K. v čase, keď to pán I. zisťoval, nevedel uviesť komu patrilo osobné motorové vozidlo, ktoré si všimol odomknuté so stiahnutým oknom na príľahlom parkovisku k spoločnosti I. s.r.o. a že túto skutočnosť ani nikomu neoznamoval. Naopak z výsluchov svedka M. K. v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní vyplynulo že vedel, že vozidlo, ktoré si všimol na predmetnom parkovisku patrilo poškodenému N. U. a túto skutočnosť neodkladne oznámil svojmu nadriadenému K., aby poslal U. nech si auto zamkne až mu doň nenaprší. Podľa názoru obžalovaných je podstatné, aby bolo zistené či v tom čase svedok K. mal skutočne vedomosť, že sa jedná o vozidlo poškodeného. Výsluch osoby O. U. (skutok č. 10/) navrhl z dôvodu, že z výsluchu svedka K. nevyplývalo, že by poškodený N. U. bol pri svojom motorovom vozidle a vykonával pri ňom nejakú činnosť (napr. odomykal ho, sťahoval okno). K. uviedol, že už ako poškodený prichádzal tak mu išiel obžalovaný V. C. naproti, z čoho by vyplývalo, že poškodený logicky ani nemal priestor prísť k svojmu vozidlu a toto zanechať odomknuté so stiahnutým oknom, ako ho mal údajne svedok K. spozorovať. Preto jediná možnosť, vychádzajúc z popisu „pravdivých“ tvrdení svedka K. je taká, že poškodený v takomto stave mohol vozidlo zanechať jedine prostredníctvom diaľkového ovládača. To je dôvod, aby sa majiteľ tohto vozidla O. U. vyjadril, či toto vozidlo disponovalo takou výbavou, t. j. diaľkovým ovládačom na odomykanie vozidla a pohyb okien, a týmto spôsobom došlo k verifikácii tvrdení priebehu skutku svedkom K.. Uvažujúc nad svedkom K. nastoleným tvrdením spočívajúcim v tom, že poškodený sa mal s obžalovanými priateľsky zvítať a dobrovoľne nastúpiť do ich vozidla je potom celkom pozoruhodné načo by svoje vozidlo odomykal, dokonca sťahoval okno, resp. prečo by svoje vozidlo neuzamkol predtým ako vedel, že je na odchode s obžalovanými. Teda aj táto skutočnosť celkom odporuje logike veci a vylučuje osamotené tvrdenia kajúcnika K..

Ďalej žiadali oboznámiť prečítaním listinné dôkazy (skutok č. 10/): žiadosť o poskytnutie právnej pomoci úradom ÚŠP GP SR a protokol o odovzdaní veci, oba z 1. júna 2017, protokol mestského štátneho zastupiteľstva v Prahe - odovzdanie dôkazov z poskytnutej právnej Pomoci zo dňa 15. augusta 2017. Oboznámiť prehratím obrazové, obrazovo - zvukové záznamy z obhliadky miesta činu - nález tela poškodeného N. U. z 1. júna 2017, a vypočúť osoby - pplk. JUDr. E. O. a Mgr. O. O.. Z procesného úkonu obhliadky miesta činu - nález tela poškodeného je evidentne zrejmé, že v čase jej započatia už bola zemina tohto náleziska odkrytá do hĺbky cca 40 centimetrov. Poukazujú aj na vykonanú prehliadku a

pitvu neznámeho muža, v rámci ktorej sa okrem iného uvádza, že miesto nálezu bolo označené psom už 31. mája 2017. Dôkazy, ktoré boli Mestským štátnym zastupiteľstvom odovzdané orgánom SR a sú definované na č. 1. 7620-7623, neobsahujú žiadny procesný úkon zo dňa 31. mája 2017, teda ani označenie nálezu tela poškodeného psom v danom dni. Preto je celkom logické, že záujmom obžalovaných je ozrejmiť tieto závažné skutočnosti, čo je možné vykonaním uvedených dôkazov. Preto je dôvodné, aby tieto osoby objasnili kto, kedy, na koho pokyn/žiadosť atď. vykonal úkony v súvislosti s lokalizáciou miesta činu - nálezu tela poškodeného dňa 31. mája 2017, resp. pred vykonanou vyššie označenou obhliadkou miesta činu - nálezu tela poškodeného, ktorej predchádzala žiadosť o poskytnutie právnej pomoci úradu ÚŠP GP SR.

Totížto všetky úkony vykonané na území Českej republiky v súvislosti so skutkom č. 10/ obžaloby pred dňom 1. júna 2017, kedy o to žiadosťou o právnu pomoc požiadal prokurátor úradu ÚŠ P GP SR, boli vykonané bez akéhokoľvek právneho titulu. Taktiež nie je známe, ako mohli tieto neznáme orgány, resp. osoby dohľadať miesto nálezu tela poškodeného pred 1. júnom 2017, pokiaľ až toho dňa boli orgánom ČR odovzdané dôkazy, ktoré mali na to slúžiť.

Oboznámiť prečítaním listinné dôkazy (skutok č. 10/) - v podstate operatívne záznamy orgánov Českej republiky, z ktorých by malo vyplynúť (napr. povolenie mestského štátneho zastupiteľstva v Prahe na sledovanie osôb, záznam o súčasnej akcii a pod.) a ktorými by objasnili skutočnosti, že na území Českej republiky bolo započaté ich sledovanie už dňa 9. novembra 2017 s negatívnym výsledkom a ďalšie relevantné skutočnosti o ich pohybe v Českej republike, ako aj skutočnosť o príchode obžalovaných na územie Prahy už 12. novembra 2016, keď boli v čase 00:36 hod. zaznamenaní na XX. kilometri diaľnice V. pri jazde na osobnom motorovom vozidle Q. v tom čase EČ : K., v smere na obec O. a následne ako na predmetnom vozidle vchádzajúc do P. N.. Pričom práve tieto dôkazy exaktne vylučujú tvrdenia spolupracujúceho svedka K. o tom, že sa obžalovaní mali spolu s nim presúvať do obce Praha po usmrtení poškodeného N. U. už dňa 4 -5. novembra 2016, a to aj na už citovanom osobnom motorovom vozidle. Taktiež (potvrdzujú to najmä dôkazy na č.l. 7800-780)1 o lokalizácii mobilného telefónu K., že svedok K. sa skutočne dňa 5. novembra 2016 presunul do obce O., ale ako to vyplýva z vyššie uvedeného, tak bez obžalovaných a na inom motorovom vozidle ako to tvrdil. Taktiež tieto dôkazy potvrdzujú rozsiahly pohyb obžalovaných po obci O. a vylučujú, že by sa na vlastnej verejne známej adrese skrývali. Ďalej navrhli vypočúť znalca (skutok č. 10) k znaleckému posudku z odboru kriminalistiky, odvetvia kriminalistickej biológie a genetickej analýzy (č. l. 7162-7163), v ktorom boli skúmané biologické stopy, zaistené v interiéri osobného motorového vozidla Q., EČ : E.. Jedná sa o ďalší dôkaz, ktorý vylučuje tvrdenia spolupracujúceho svedka K. o tom, že by bol poškodený N. U. v tomto vozidle prevážaný za živa alebo po smrti so silno krvácajúcimi zraneniami.

Žiadali pribrať znalca za účelom podania znaleckého posudku (skutok č. 10/) z odboru cestnej dopravy, odvetvia technický stav cestných vozidiel, nehody v cestnej doprave, odhad hodnoty cestných vozidiel, na podanie posudku, ktorým by bola exaktne potvrdená argumentácia obžalovaného v 1. rade ohľadne záverov o tom, že z kamerového záznamu získaného zo spoločnosti A. s.r.o., G., ktorý zachytáva časť cestnej premávky na kruhovom objazde jednak v spornom čase, ako ani z jeho celého 39 - minútového obsahu nebol zaznamenaný prejazd vozidla Q., r. v. 2007. Žiadali oboznámiť prečítaním listinný dôkaz (skutok č. 10/) - analýzu výstupov z informačno-technických prostriedkov ako dôkaz spočívajúci v telefónnej komunikácii medzi svedkom K. a svedkom A. o strelnej zbrani v súvislosti s inými dôkazmi, ako to obžalovaný v 1. rade preukazuje, že spolupracujúci svedok K. bol držiteľom nelegálnych strelných zbraní, pričom nebolo jeho záujmom tieto policii vydať. Vzhľadom na to, že strelná zbraň, ktorou bol usmrtený poškodený, sa dosiaľ z veľmi pozoruhodných skutočností nepodarila policii zaistiť, môže sa jednať práve o túto zbraň. Ďalej navrhli oboznámiť prehratím zvukové záznamy z interiéru U.. Tieto dôkazy preukazujú, že spolupracujúci svedok K. pravidelne užíval osobné motorové vozidlo Q. a definitívne vylučujú jeho tvrdenia z hlavného pojednávania. Teda pokiaľ boli údaje poskytované z GPS zariadenia nainštalovaného v tomto vozidle pravdivé a presné, mohol to byť práve svedok K., ktorý sa na tomto vozidle nachádzal v spornom mieste (náleziisko tela poškodeného), o ktorom ako je známe mal vedomosť. Tieto dôkazy taktiež nepriamo vylučujú akúkoľvek spojitosť obžalovaných aj s ďalšími skutkami, pretože svedčia o lživosti tvrdení spolupracujúceho svedka K. a zbavuje viny obžalovaných.

Pokiaľ žiadali vypočuť osobu M. I. (skutok č. 1/ až 11/), ide o svedka, ktorý prihlásil k uskutočnenej sledovanej komunikácii v akcii E. stým že komunikoval s K.. Jedná sa o dôkaz, ktorý vylučuje, že by bol užívateľom sledovanej tel. stanice v akcii E. či už obžalovaný V. C. alebo obžalovaný V. C..

Žiadali vypočuť znalkyňu MUDr. Q. I. M. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorá bola poverená na vyšetrenie obžalovaného V. C. a spolupodieľala sa na vypracovaní znaleckého posudku č. XX/XXXX, preto je dôvodné, aby sa vyjadrila k záverom, ku ktorým z pohľadu svojho podielu a odboru dospela, a ktoré sú odprezentované v predmetnom znaleckom posudku, MUDr. E. T., Phd., odboru zdravotníctva a farmácia, odvetvie psychiatria, ktorá bola poverená na vyšetrenie obžalovaných a spolupodieľala sa na vypracovaní znaleckých posudkov č. XXX/XXXX a č. XX/XXXX, preto je dôvodné, aby sa vyjadrila k záverom, ku ktorým z pohľadu svojho podielu a odboru dospela a ktoré sú odprezentované v predmetných znaleckých posudkoch. Navrhli pribrať iného znalca (skutok č. 10/) z odboru zdravotníctvo, odvetvie súdne lekárstvo za účelom vyhotovenia kontrolného (revízneho) znaleckého posudku z dôvodu absencie dostatočných odborných predpokladov znalca, pre diametrálne odlišné závery medzi jeho výsluchom a záverom jeho znaleckého posudku, a pre neúplnosť znaleckého posudku.

Ďalej navrhli :

- vykonať rekonštrukciu trestného činu vraždy (skutok č. 10), aby došlo relevantným spôsobom k verifikácii tvrdení spolupracujúceho svedka o spôsobe usmrtenia poškodeného, nakoľko polohy streľca a poškodeného, tak ako ich ustálil spolupracujúci svedok K., absolútne nezodpovedajú záverom znaleckého posudku zo súdneho lekárstva ako aj záverom výsluchu znalca, ktorý ustálil možný vznik spôsobených zranení poškodeného;
- oboznámiť prehratím videozáznam (skutok č. 10) kamerového systému umiestneného na budove spoločnosti I. s.r.o., ktorý sníma jej okolie. Z tohto záznamu vyplýva, že obžalovaný V. C. a ani osobné motorové vozidlo Q. sa v týchto priestoroch nepohybovali tak ako to tvrdil spolupracujúci svedok K.. Naopak zo záznamu v sporných časoch vyplýva pohyb vozidla identického vzhľadu aké v tom čase používal svedok K.;
- vypočuť svedka K. (skutok č. 10/) ku skutočnostiam odprezentovaným svedkom I. v priebehu hlavného pojednávania v súvislosti so zakrvaveným terénnym motorovým vozidlom, ktorého mal byť spolupracujúci svedok K. užívateľom z dôvodu, aby došlo k ustáleniu a identifikovaniu predmetného vozidla. Obžalovaný v 1. rade navrhuje, aby následne došlo technikom k zaisteniu biologických stôp z interiéru tohto vozidla a boli znalecky preskúmané;
- vypočuť znalca (skutok č. 10/) z odboru kriminalistika, odvetvie kriminalistická a súdna chémia, ktorý skúmal pozostatky neznámeho spáleného materiálu zaisteného pri obhliadke miesta činu dňa 1. júna 2017 na území Českej republiky, čím je potrebné objasniť či môžu byť predmetom zhorenia osobné veci poškodeného, ktoré vyšpecifikoval spolupracujúci svedok K.;
- zabezpečiť vyjadrenie od vyšetrovateľa PZ (skutok č. 10/) pplk. JUDr. P. O., aby objasnil na margo akých skutočností sa obmedzil vo svojom podnete na podanie návrhu na vydanie príkazu na zistenie a oznámenie údajov o uskutočnenej telekomunikačnej prevádzke podľa § 116 Trestného poriadku (tel. č. XXX XXX XXX XXX, XXX XXX XXX XXX) iba v sieti spoločnosti U. a tieto údaje nevyžiadal v sieti všetkých mobilných operátorov na území Slovenskej republiky, nakoľko z konkrétnych uvedených tel. čísel bolo dôvodné predpokladať, že tieto nebudú vedené v databáze jedného mobilného operátora. Dokonca nerevidoval svoj procesný postup a nepožiadal prokurátora o vydanie ďalšieho návrhu ani potom, čo spoločnosť U. oznámila, že tel. č. XXX XXX XXX XXX sa nenachádza v ich databáze. Totižto dôsledkom tohto zjavne až podozrivo závadového postupu konajúceho vyšetrovateľa nie je možné podľa lokalizačných údajov polôh preskúmať pohyb užívateľa tel. č. XXX XXX XXX XXX - K. v čase a mieste, a takto verifikovať ním prezentovanú výpoveď. Pre úplnosť treba dodať, že nebol produkovaný jediný dôkaz (okrem jeho tvrdení) o tom, že by bol v sporný deň 4. novembra 2016 svedok K.o i len v prítomnosti obžalovaných;
- vypočuť osobu J. R. (skutok č. 1/, 2/), nakoľko z výsluchu spolupracujúceho svedka E. O. plynulo, že táto osoba mala údajne odoberať omamné a psychotropné látky od obžalovaných, pričom malo dôjsť k akémusi konfliktu medzi ním a O. s M., v súvislosti s teritoriálnym predajom drog. Preto je dôvodné, aby tento svedok potvrdil/vyvrátil tvrdenia kajúcnika O. v súvislosti s drogovou trestnou činnosťou

(skutok č. 2/ obžaloby), a takisto potvrdil/vyvrátil konflikt v súvislosti s teritoriálnym predajom drog, ktorého mal byť podľa tvrdenia O. stranou (skutok č. 1/) a na margo ktorého sa mal tento sťažovať u obžalovaných;

- vypočúť osoby (skutok č. 1/, 2/), o ktorých vypovedali svedkovia E. O. M. M. ako díleroch, ktorí mali od nich odoberať drogy a tieto ďalej predávať, aby potvrdili/vyvrátili tieto tvrdenia;
- vypočúť osobu M. I., ktorá zdieľala spoločnú celu v Ústave na výkon väzby v Nitre so svedkom M. A., taktiež v týchto priestoroch mal komunikovať so svedkom P. R. v období, keď títo začali spolupracovať s políciou proti obžalovaným, pričom sa mu obaja menovaní zdôverili o podrobnostiach akým nezákonným spôsobom vznikali výpovede voči obžalovaným a so skutočnosťou, že ich mali údajne chcieť obžalovaní usmrtiť, a práve to bol dôvod ich spolupráce s OČTK voči nim. Samotný svedok A. počas výsluchu na hlavnom pojednávaní potvrdil, že sa nachádzal vo výkone väzby s osobou I..

Nad rámec uvedeného, konkrétne k jednotlivým skutkom analyzovali dôkazný stav (v časti 7/ odôvodnenia odvolania) spôsobom v intenciách námietok už obsiahnutých v odôvodnení formulovanom obhajcom s označením i ďalších konkrétnych dôkazov, ktoré navrhovali vykonať a boli im súdom I. stupňa odmietnuté.

Obžalovaným od vznesenia obvinenia (7. marca 2017) až do ukončenia dokazovania na hlavnom pojednávaní (28. apríla 2020) nebolo umožnené zo strany orgánov činných v trestnom konaní, resp. súdu I. stupňa vykonať takmer žiadny obhajobný dôkaz uvedený v predložených návrhoch. Inými slovami povedané, obžalovaným nebolo umožnené v žiadnom štádiu trestného konania spochybniť obvinenie, resp. obžalobu. V dôsledku toho bol celý obranný systém obžalovaných fatálne ohrozený. Pozoruhodným sa javí i chronológia odmietania navrhnutých dôkazov, keď v prípravnom konaní ako pán konania prokurátor JUDr. Kysel odmietol všetky návrhy obžalovaných na doplnenie vyšetrovania, a to bez akéhokoľvek relevantného odôvodnenia. Pričom následne na hlavnom pojednávaní práve prokurátor bol ako strana konania špecializovaným súdom zvýhodňovaný, keď ako evidentný pomocník obžaloby odmietol vykonať všetky návrhy obžalovaných.

Obžalovaní majú za to, že pokiaľ by súd I. stupňa vykonal ich navrhnuté dôkazy, tak ako sú navrhnuté a odôvodnené vo vyššie uvedených návrhoch, bola by jednoznačne preukázaná ich nevina. Vznikli aj dôvodné podozrenia, že prokurátor účelovo nezaradil do spisu dôkazy, ktoré evidentne preukazujú nevinu obžalovaných.

Konkrétne voči výroku o vine ku skutku č. 2/, konkrétne k 12. čiastkovému útoku majú obžalovaní za to, že vyšetrovateľ, pokiaľ vzniesol obvinenie obžalovaným pre konanie kvalifikované podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d) Trestného zákona, prokurátor sa dopustil závažnej procesnej chyby, pokiaľ podal obžalobu pre iný čiastkový útok ako bolo obžalovaným vznesené obvinenie, resp. rozšíril právnu kvalifikáciu predmetného čiastkového útoku o 4. odsek písm. e) ustanovenia § 172 Trestného zákona. S poukazom na § 234 ods. 2 Trestného poriadku prokurátor pred podaním obžaloby neupozornil obžalovaných na zmenu právnej kvalifikácie tohto čiastkového útoku.

V súvislosti so 14. čiastkovým útokom poukazujú na svojvoľný a účelový postup prokurátora, keď za tento istý skutok, resp. čiastkový útok, prokurátor uzavrel dohodu o vine a treste s C. a C., so skutkovo ustálenou inou - pre nich nižšou hodnotou vyrobeného metamfetamínu (XX XXX eur).

Taktiež súd I. stupňa právne posúdil žalované skutky prísnejšie v rozpore s § 284 ods. 2 Trestného poriadku oproti obžalobe bez toho, že by na to obhajobu upozornil.

Totíž obžaloba kvalifikovala skutok č. 3/ podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b), ods. 4 písm. b) s poukazom na § 140 písm. b) Trestného zákona; skutok č. 5/, 7/, 8/ a 9/ podľa § 245 ods. 1, ods. 2 písm. a), odsek. 4 písm. b) s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona. Súdom I. stupňa v napadnutom rozsudku skutky č. 3/, 5/, 6/, 7/, 8/ a 9/ právne kvalifikoval ako pokračovací zločin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) s poukazom na § 141 písm. a) Trestného zákona, v 3. bode napadnutého rozsudku aj podľa odseku 2 písm. b) s poukazom na

§ 140 písm. b) Trestného zákona. Špecializovaný súd v rozpore s § 284 ods. 2 Trestného poriadku v skutkoch č. 3/, 5/, 6/, 7/, 8/ a 9/ rozšíril právnu kvalifikáciu o ods. 3 písm. a) ustanovenia § 245 Trestného zákona, čím hrubo porušil základné právo obžalovaných na obhajobu.

Výroku o treste napadnutého rozsudku obžalovaní vytkli nesprávnu aplikáciu príťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona. Súd I. stupňa postupoval nesprávne, keď za použitia § 41 ods. 2 Trestného zákona použil aj príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, pričom poukázali na stanovisko zverejnené pod č. 1/2011 zbierky stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Použitiu príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona zasa bránil fakt, že ich predchádzajúce odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Nové mesto nad Váhom pod sp. zn. 2T/94/13 je takej povahy, že sa na nich hľadí, akoby neboli odsúdení.

Ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený, a okrem predchádzajúceho odsúdenia s takými účinkami (účinkami jeho zahľadnia) nemožno na základe iných okolností konštatovať, že páchatel' nevedol pred spáchaním trestného činu, za ktorý súd ukladá trest, riadny život, preto im mala byť priznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona.

Namietali tiež nesplnenie podmienok pre ukladanie najprísnejšieho trestu v zmysle § 47 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona vyslovujúc názor, že súd I. stupňa v napadnutom rozsudku svojvoľne, účelovo a v rozpore s výsledkami dokazovania vyložil danú právnu normu. Poukázali pritom na § 47 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého trest odňatia slobody na doživotie môže súd uložiť iba za trestný čin, za ktorý to tento zákon v osobitnej časti dovoľuje a len za podmienok, že uloženie takéhoto trestu vyžaduje účinná ochrana spoločnosti a nie je nádej, že by páchatel'a bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku konštatuje, že podmienku, že nie je nádej, že by páchatel'a bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu dvadsaťpäť rokov spravidla súdy riešia za pomoci znaleckého posudku z odboru zdravotníctva.

Zo znaleckého posudku vypracovaného na obžalovaného V. C.. XX/XXXX vyplýva že tento obžalovaný sa opakovane odmietol podrobiť psychiatrickému a psychologickému vyšetreniu. V závere (otázka č. 7) znalec uviedol, že pre zodpovedné posúdenie prognózy resocializácie by potreboval podstatne viac údajov z anamnézy a testového vyšetrenia obvineného.

Zo znaleckého posudku vypracovaného na obžalovaného V. C.. XX/XXXX vyplýva záver znalca, že možnosť resocializácie vzhľadom k spáchanému trestnému činu, pre ktorý je stíhaný, sa javí ako nepriaznivá. Počas výsluchu znalec dodal, že v prípade, že by sa obžalovaný podrobil vyšetreniu testovým metódami, mohli byť ich závery o resocializácii podrobnejšie a možno aj priaznivejšie.

Zo spoločného znaleckého posudku na obidvoch obžalovaných č. XXX/XXXX vyplýva, že obaja obžalovaní so znalcami odmietli spolupracovať. V závere (otázka č. 6) znalci uviedli, že pobyt obvinených na slobode nie je z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný. Znalec Prof. PhDr. Q. I., PhD. sa (okrem iného) vyjadril, že bez komplexného vyšetrenia nie je možné jednoznačne stanoviť prognózu resocializácie obžalovaného.

Z uvedeného vyplýva, že všetky znalecké posudky vypracované na osobách obžalovaných sú vypracované v nedostatočnom rozsahu na to aby, bolo možné dospieť ku komplexným záverom o prognóze resocializácie obžalovaných. Je potom tiež zrejmé, že závery týchto posudkov nemohli slúžiť na splnenie podmienok v zmysle § 47 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona. Súd I. stupňa si preto protirečí pokiaľ na jednej strane konštatuje, že podmienky v zmysle § 47 Trestného zákona rieši prostredníctvom znaleckých posudkov z odboru psychológie a na druhej strane odmieta vziať do úvahy výsledky týchto dôkazov, ktoré i vzhľadom na ich neúplnosť, sú v prospech obžalovaných. V tejto súvislosti obžalovaní poukazujú na rozhodnutie uverejnené v zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk R 4/2000.

V ďalšej časti odvolacej argumentácie obžalovaní namietali výkon domových prehliadok a prehliadok iných priestorov a vyjadrovali sa k veciam na podklade nich zaisteným.

Konkrétne namietali zaistenie a výkon prehliadky osobného motorového vozidla K. vykonanej u obžalovaného v 1. rade za prítomnosti jeho družky Mgr. V. K., ktoré je majetkom spoločnosti E. R. s.r.o. V rozpore so zákonom je, pokiaľ konajúci vyšetrovateľ bez akéhokoľvek právneho titulu (napr. príkazu na odňatie veci podľa § 91 Trestného poriadku) zaistil motorové vozidlo K.. V príkaze vyšetrovateľa NAKA ČVS: PPZ-637/NKA-PZ-ZA-2016 zo dňa 6. marca 2017 v časti „vec dôležitá pre trestné konanie“ motorové vozidlo K. vôbec nefiguruje a v samotnom príkaze nefiguruje ani právnická osoba spoločnosť E. R. s.r.o., preto nie je zrejme na základe akých skutočností, resp. akého právneho titulu bolo motorové vozidlo zaistené a doposiaľ je zadržované (viac ako 4 roky).

V rámci prehliadky motorového vozidla K. konajúci vyšetrovateľ zaistil svojvoľným spôsobom (t. j. bez akéhokoľvek právneho titulu) aj konkrétne veci patriace p. Mgr. K. (dámsku kabelku s obsahom osobných vecí vrátane finančnej hotovosti, mobilné telefóny zn. iPhone a zn. Samsung).

Namietali aj samotný spôsob zásahu pri zaistení vozidla, keď po odstavení príslušníkmi PZ bola p. Mgr. K. zasahujúcim príslušníkom PZ hrubým násilím z vozidla vytiahnutá. Zo zvukového záznamu sa možno dozvedieť akým neľudským, nedôstojným a ponižujúcim ba až surovým spôsobom vystupovali príslušníci PZ voči p. Mgr. K. a vyhrážali sa jej. S osobou p. Mgr. K. nebolo postupované v zmysle zákona, nakoľko nebola vyzvaná na dobrovoľné vydanie veci podľa § 89 ods. 1, resp. § 104 ods. 1 Trestného poriadku. O svojvoľnosti predmetnej prehliadky motorového vozidla K. zo strany vyšetrovateľa NAKA svedčí aj skutočnosť, že k jej výkonu ako nezúčastnenú osobu pribral (zrejme účelovo) príslušníka vojenskej polície JUDr. O. O., čo je v príkrom rozpore s ustanovením § 105 ods. 2 Trestného poriadku (nezúčastnenou nemôže byť príslušník policajného zboru). Podľa názoru obžalovaných príkaz zo dňa 6. marca 2017 je nezákonný.

Nie je ústavne konformné, aby Trestný poriadok ako zákonný predpis upravujúci v trestných veciach stanovený postup (§ 99 a nasl.) určoval podmienky za ktorých je prípustné narušiť právo každého jednotlivca na súkromie výkonom domovej prehliadky (§ 100) odlišne, resp. prísnejšie ako v prípade výkonu prehliadky iných priestorov a pozemkov (§ 101) i napriek tomu, že prehliadka iných priestorov nepochybne rovnako predstavuje zásah do práva každého jednotlivca na súkromie, a to v obdobnom rozsahu ako v prípade domovej prehliadky.

Ďalej namietajú, že i napriek skutočnosti, že majetok spoločnosti E. R., s.r.o. (zaistené motorové vozidlo K.) môže byť zjavne zhabaný, v súčasnosti spoločnosť E. R., s.r.o. ako právnická osoba nemá a ani nikdy nemala v trestnom konaní vedenom na špecializovanom (trestnom) súde pod sp.zn. BB-4T/36/2018 postavenie zúčastnenej osoby podľa §45 ods. 1 Trestného poriadku.

Ďalej namietajú zaistenie osobného motorového vozidla Q., ktorého majiteľkou je p. Mgr. K., počas domovej prehliadky rodinného domu č. XXX v obci Z., vykonanej dňa 6. marca 2017. Mgr. K. svojvoľným spôsobom (t. j. bez akéhokoľvek právneho titulu) vyšetrovateľom NAKA bolo zaistené uvedené vozidlo, ktoré v tom čase užíval obžalovaný v 2. rade (bolo mu vypožičané).

Poukazujúc na doktrinálny výklad k § 91 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku, z ktorého ani v príkaze špecializovaného súdu, č. k. BB-ŠTS-V-236-I/17-Ntt-184 zo dňa 1. marca 2017 v časti „vec dôležitá pre trestné konanie“ motorové vozidlo Q. vôbec nefiguruje. Bez právneho titulu bolo motorové vozidlo Q. zaistené a je zadržované už viac ako 4 roky.

Ďalej namietajú, že p. Mgr. K. i napriek skutočnosti, že jej motorové vozidlo Q. môže byť zjavne zhabané, v súčasnosti nemá v trestnom konaní vedenom pod sp. zn. BB-4T/36/2018 na špecializovanom súde postavenie zúčastnenej osoby podľa § 45 ods. 1 Trestného poriadku.

Namietajú, že nižšie uvedené veci zaistené v rámci domových prehliadok a prehliadok iných priestorov boli zaistené nezákonne, nakoľko s osobami obžalovaných ako ani s prejednávanou trestnou vecou nemajú nič spoločné a patria do výlučného vlastníctva nižšie uvedených žiadateľov o ich vrátenie.

Obdobne nezákonný postup vidia odvolatelia aj vo vzťahu k procesnými úkonmi zaisteným veciam, o ktorých tvrdia, že by mali byť vrátené osobám J. O. st., Mgr. J. O. ml., V. O. (ohľadne zadržaných vecí a peňažných prostriedkov počas domovej prehliadky jej rodinného domu vo Z. XXX), spoločnosť E. R. s.r.o. (ohľadne vecí zaistených pri domovej prehliadke bytovej jednotky č. XX na adrese Y. XXX/XX, Z., O.), O. C. (ohľadne vecí zaistených pri domovej prehliadke rodinného domu na adrese F. XXX). Takýto postup polície NAKA obžalovaní považujú za porušujúci ústavné právo vlastníť majetok. Súd I. stupňa v rozpore s § 168 ods. 1 veta druhá Trestného poriadku v odôvodnení napadnutého rozsudku neuviedol prečo nevyhovел návrhom obžalovaných na vykonanie dôkazov výsluchom vyššie uvedených osôb.

Obžalovaní namietajú použitú právnu kvalifikáciu v skutku č. 2/ napadnutého rozsudku podľa §172 ods. 4 písm. c) Trestného zákona (spáchanie uvedeného činu vo veľkom rozsahu) konkrétne namietajú, že súd I. stupňa zahrnul do spôsobenej škody aj výšku sumy, ktorú obžalovaní mohli drogovou trestnou činnosťou získať a to, že v skutkovej vete jej vyčíslenie absentovalo, čo naprával (chybu obžaloby) až súd I. stupňa v napadnutom rozsudku, hodnotiac výšku škody v rovine jej jednak dôkazného nepreukázania aj v rovine uvedeného postupu súdu I. stupňa v rozpore s obžalovacou zásadou.

Taktiež súd I. stupňa pripísal sumu XXX XXX,XX, eur paušálne obom obžalovaným, hoci dokazovanie nie len že nepreukázalo, ktorý z obžalovaných a koľko získal finančných prostriedkov údajnou drogovou trestnou činnosťou, pričom aj súd I. stupňa uviedol, že nevedel určiť konkrétne ktoré veci patria ktorému z oboch obžalovaných, polemizujúc s možným rozdelením tejto sumy medzi oboch obžalovaných, čo by sa odrazilo aj v právnej kvalifikácii skutku v zmysle zmiernenia.

Navyše dokazovanie nie len že nepreukázalo, že by obžalovaní údajnou drogovou trestnou činnosťou reálne získali finančné prostriedky vo výške najmenej XXX XXX,XX eur, čo je súčet zaistených finančných prostriedkov pri domových prehliadkach v nehnuteľnostiach a vozidlách používaných obžalovanými C. v prepočte na eurá (ako to tvrdí špecializovaný súd), ale dokazovanie za týmto účelom nebolo ani vykonané.

V ďalšej časti odvolacej argumentácie (najmä časť 5) namietali konanie senátu súdu I. stupňa, hodnotiac ho spôsobom konania s absenciou základných predpokladov nezáujatosti a nestrannosti, v podrobnostiach rozoberajúc procesné aspekty konania, od ktorých odvíjali už počas konania námietky zaujatosti, o ktorých bolo súdom, resp. súdmi oboch stupňov rozhodované, resp. v konkrétnych prípadoch sa aplikovalo ustanovenie § 32 ods. 6 Trestného poriadku o nekonaní o takých námietkach.

Takto namietali najmä, že predseda senátu JUDr. Igor Králik a člen senátu JUDr. Oldřich Kozlík, v minulosti rozhodovali aj voči spolupracujúcim spoluobvineným. Identický senát rozhodol v identickej trestnej veci o vine Z. G. dňa 8. januára 2019, keď schválil dohodu o vine a treste a v bode 1/ rozsudku ho uznal vinným zo spáchania zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona bez toho, aby skutková veta v bode bola primerane upravená tak, aby neprejudikovala vinu obžalovaných, čím tento senát prejudikoval ich vinu.

V ďalšom namietali spôsob vedenia pojednávania predsedom senátu, hodnotiac jednotlivé jeho aspekty ako nedôstojné alebo zásadu rovnosti zbraní porušujúce, poukazujúc pritom aj na zvukové záznamy z konkrétnych častí hlavného pojednávania - ide napr. o aspekty výsluchu svedkyne M.E., rozhodnutie o prenechaní na potrestanie obžalovaného V. C. v súvislosti s incidentom pri návšteve počas väzby za prítomnosti súdnej tajomníčky súdu I. stupňa, postupy predsedu senátu súvisiace s obmedzeniami obžalovaných v kolúznei väzbe, nedostatky vedenia pojednávania v súvislosti s verbálnymi prejavmi svedkov (napr. M. Z., ktorý pri odvádzaní eskortou ZVJS z pojednávacej miestnosti zakričal obžalovaným „ S. skapete v base", na čo predseda senátu nezaprotokoloval do zápisnice tvrdenie

obžalovaného v 2. rade, že aj on počul predmetné vyjadrenie svedka M. Z.) a iné.

Obžalovaní preto navrhli odvolaciemu súdu, aby zrušil napadnutý rozsudok podľa § 316 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku a súčasne nariadil aby bola vec prejednaná a rozhodnutá v inom zložení senátu podľa § 325 Trestného poriadku.

V ďalšej časti v podrobnostiach analyzovali tzv. doktrínu Raven, zdôrazňujúc už opakovane (spôsobom vyplývajúcim už odôvodnenia odvolania predloženého prostredníctvom obhajcu aj vyššie aj samotnými obžalovanými) vo vzťahu k svedkom - tzv. kajúcnikom, spôsobom hodnotenia ich hodnovernosti aj v súvislosti s im poskytnutými benefitmi so záverom, že súd I. stupňa bez pochybností uveril všetkým svedeckým výpovediam svedkov - kajúcnikov, hoci ich výpovede nepodrobil kritickému zhodnoteniu, ktoré bolo potrebné urobiť vzhľadom na ich osoby, ich účasť na páchaní trestnej činnosti, ich benefity poskytnuté orgánmi činnými v trestnom konaní, ako aj na spôsob, akým boli svedecké výpovede v štádiu prípravného konania ako aj v štádiu súdneho konania urobené.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „odvolací súd“), na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami - obžalovanými V. C. a V. C. - nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolania, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolania obžalovaných nie sú dôvodné.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach obžalovaných obžalovaní, aj prostredníctvom obhajcu, pridriavajúc sa svojej odvolacej argumentácie navrhli, aby odvolací súd postupom podľa § 316 ods. 3 písm. a) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo vzťahu k obom obžalovaným (odvolateľom) a vec vrátil súdu I. stupňa s tým, aby v zmysle § 325 Trestného poriadku súd I. stupňa rozhodol v inom zložení senátu, alternatívne, ak odvolací súd dospeje k záveru, že senát I. stupňového súdu, ktorý vo veci rozhodol, bol zákonný, tak aby postupom podľa § 321 ods. 1 písm. a) až písm. f) Trestného poriadku zrušil odvolaním napadnutý rozsudok a vec vrátil I. stupňovému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Prokurátor, hodnotiac napadnutý rozsudok súladný so zákonom, navrhol odvolania obžalovaných postupom podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Návrh na vykonanie dokazovania v odvolacom konaní obžalovaného V. C., jeho vlastným výsluchom (potom ako počas celého predchádzajúceho konania právo vypovedať v procesnom postavení obvineného, resp. v konaní pred súdom na hlavnom pojednávaní v procesnom postavení obžalovaného), ako aj jeho návrh na prehratie zvukového záznamu z hlavného pojednávania (ktorý mal byť vyhotovený podľa § 61a Trestného poriadku, avšak v termínoch výsluchu svedka Q. K. vyhotovený nebol, t. j. neexistuje) ním prednesený na verejnom zasadnutí až v štádiu umožnenia mu predniesť konečný návrh, odvolací súd odmietol postupom podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku, a to z dôvodov uvedených ďalej v texte.

Odvolací súd primárne konštatuje, že súd I. stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní (rozsiahle) dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom na meritorne rozhodnutie o podanej obžalobe, na podklade ktorého zistil skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku) a ktorý z toho dôvodu nevyžaduje doplnenie ani opakovanie dokazovania. Pri vykonávaní dôkazov sa nedopustil takých chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku. Dôkazy podstatné pre náležité zistenie skutkového stavu veci vykonané zákonným spôsobom hodnotil v intenciách kritérií uvedených v § 2 ods. 12 Trestného poriadku, pričom zistený skutkový stav aj správne právne posúdil.

Súd I. stupňa vytvoril dostatočný rámec pre realizáciu práva obhajoby obom odvolateľom, ktoré napokon aj obžalovaní, ako z relevantného spisového materiálu vyplýva, v rámci svojej procesnej obrany spôsobom, ktorý uznali za vhodný, využívali. S jednotlivými procesnými aspektmi posudzovaného trestného procesu, ktoré v ňom vyvstali, sa súd I. stupňa primerane vysporiadal, na tieto procesne reagoval a v prípadoch procesných rozhodnutí, proti ktorým Trestný poriadok priznáva obžalovaným právo obrany riadnym opravným prostriedkom, v prípadoch ich využitia obžalovanými, sa s nimi opakovane vysporiadal v jednotlivých štádiách posudzovaného trestného konania aj nadriadený súd (ako napr. v rozhodnutiach o námietkach zaujatosti strán, o zaistení majetku, v rámci tzv. väzobných uznesení a pod.). Odvolací súd nezistil porušenie práva na obhajobu obžalovaných zásadným spôsobom, ani také procesné pochybenia, ktoré by mohli odôvodňovať záver o porušení práva obžalovaných na spravodlivý súdny proces, posudzujúc konanie ako celok v intenciách základných zásad trestného konania a v širšom kontexte i Ústavy Slovenskej republiky a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Súd I. stupňa odôvodnil napadnutý rozsudok spôsobom zodpovedajúcim § 168 ods. 1 Trestného poriadku. Uvedol v ňom ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Neopomenul reagovať ani na spôsob procesnej obrany obžalovaných, ako aj na otázky nielen dôkazného (resp. skutkového) charakteru, ale aj na obžalovanými namietané procesné postupy. Primerane pritom vysvetlil aj dôvody, ktoré ho viedli k odmietnutiu časti dôkazov navrhovanými stranami (nie len obžalovaných ale aj prokurátora) v intenciách § 272 ods. 3 Trestného poriadku.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku odvolací súd komplexne hodnotil ako vecné, logické a presvedčivé v argumentácii k podstatným otázkam dokazovania (§ 119 ods. 1 Trestného poriadku).

Pokiaľ aj odvolací súd vo vzťahu k hodnoteniu niektorých čiastkových otázok, ktoré bolo nevyhnutné v konaní riešiť, dospel k ich odlišnému posúdeniu, na čo poukazuje v ďalšom texte, ide o otázky periférne, svojim významom nespôsobilé atakovať a narušiť vecnú správnosť napadnutého rozsudku. Okrem ďalej uvedených výnimiek preto odvolací súd odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku ako na vecne správne, bez potreby opakovania v ňom obsiahnutej argumentácie.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku taktiež obsahuje dostatočne konkrétny a v podstatných okolnostiach i detailný rozbor inak (množstvom i obsahom) rozsiahle vykonaného dokazovania, ktoré neopomína poukaz na pre vec podstatné dôkazy a ich podstatný obsah, a preto nie je potrebné a ani nie je účelom a ambíciou odvolacieho súdu tieto opakovane detailne analyzovať nad rámec nevyhnutnej reakcie na odvolacie námietky odvolateľov.

Na vyššie uvedených záveroch pritom nič nemení ani rozsah a razantnosť nastolenej obrany obžalovaných, či už v doterajšom priebehu konania proti obžalobe alebo v odvolacom konaní proti prvostupňovému rozsudku.

K doterajšej procesnej obrane obžalovaných a ich odvolacím námietkam, bez spochybnenia práva obvineného (t. j. aj obžalovaných v danej veci) brániť sa spôsobom, ktorý uzná za vhodný, odvolací súd primárne a v súhrne uvádza, že trpia už v ich podstate nesprávnou predstavou o rozsahu práva obvineného na obhajobu ako práve absolútnom (bezbrehom), vykladajúc ho mimo kontextu základných zásad trestného konania a nezohľadňujúc pri tom jednak účel trestného konania a povinnosti k jeho naplneniu Trestným poriadkom zverené podľa jednotlivých štádií trestného konania orgánom činným v trestnom konaní a súdu, a jednak fakt zodpovednosti aj samotných obvinených za kvalitu, spôsob a efektivitu uplatnenia vlastných zákonných práv.

Nie je totiž súčasťou práva obvineného na obhajobu právo na to, aby orgány činné v trestnom konaní a súdy viedli trestné stíhanie proti nemu spôsobom podľa jeho subjektívnych predstáv a právo určovať im spôsob a rozsah vykonávania procesných úkonov. Právo navrhnúť dôkazy a vyjadrovať sa k nim v sebe neobsahuje (bez ďalšieho) aj právo obvineného na to, aby všetky ním navrhované dôkazy boli zabezpečené, resp. vykonané (viď napr. § 208 odsek 1 veta posledná alebo § 272 odsek 3 Trestného

poriadku) ani na to, aby dôkazy súdom vykonané na hlavnom pojednávaní ním boli aj hodnotené podľa subjektívnych predstáv obžalovaného.

Vo vzťahu k posudzovaniu zákonnosti procesných úkonov a v nadväznosti na to aj zákonnosti už samotného začatia trestného stíhania, následne vzneseného obvinenia a v konečnom dôsledku podstatných dôkazov o ktoré súd I. stupňa oprel výrok o vine obžalovaných v napadnutom rozsudku, sa dovolávajú odvolatelia v posudzovanej trestnej veci až preexponovane formalistického výkladu jednotlivých procesných ustanovení (resp. inštitútov) Trestného poriadku, ktorý nemá oporu ani v právnej praxi a aj judikatúru, na ktorú sami poukazujú si často vykladajú spôsobom vyhovujúcim ich vlastnému (hoci z pohľadu obhajoby pochopiteľnému) cieľu v posudzovanom trestnom konaní a jej závery bez širšieho kontextu tomuto cieľu prispôsobujú, opomínajúc však aj materiálny rozmer posudzovania konkrétnych procesných úkonov (ich podstatu, účel, cieľ, existenciu alebo neexistenciu pochybností o ich obsahu a pod.) .

Zodpovednosť za spôsob, včasnosť a efektívnosť využitia prostriedkov vlastnej procesnej obrany sa v danom konaní prejavila viacerými spôsobmi. Primárne, hoci je nepochybným právom obvineného (resp. na hlavnom pojednávaní obžalovaného) nevypovedať, obžalovaní využijúc uvedené právo počas celého ich trestného stíhania (čo im nepochybne nemožno pričítať na ujmu) sa tým sami v posudzovanej trestnej veci vystavili (vo vzťahu k dôkaznému stavu ich usvedčujúcemu z trestnej činnosti, pre ktorú boli stíhaní) do obrannej (vyčkávacej) pozície, keď v rámci vlastnej výpovede v procesnom postavení obžalovaných sa vzdali práva predostrieť vlastné alibi a vlastnú verziu skutkového deja (k jednotlivým skutkom obžaloby), pokiaľ svoju vinu popierali. Formu svojej obrany volili vo forme procesných námietok voči procesným úkonom a v partiálnych vyjadreniach k vykonaným dôkazom. Pokiaľ obžalovaný V. C. v konkrétnom prípade navrhol jeho vlastný výsluch (v procesnom postavení obžalovaného) až v štádiu odvolacieho konania - konkrétne až v momente umožnenia mu práva predniesť konečný návrh na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, zjavne tým nevybočil z rámca vlastnej procesnej taktiky dožadovať sa svojich práv takpovediac na poslednú chvíľu, keď už vlastné odvolacie námietky k prvostupňovému rozsudku z 25. septembra 2020 obaja obžalovaní spoločne predkladali odvolaciemu súdu bezprostredne pred konaním určeného termínu verejného zasadnutia odvolacieho súdu, označujúc ich partiálne ako časť 2 až 7 s dátumom ich postupného doručovania v dňoch 22., 23., 24., 25, 28. a 29. júna 2021.

Uvedený návrh na vlastný výsluch v procesnom postavení obžalovaného podal V. C. v štádiu odvolacieho konania, t. j. po vyhlásení dokazovania súdom I. stupňa za skončené. Úlohou odvolacieho súdu a účelom odvolacieho konania pritom nie je vykonávanie dokazovania ku skutkovým okolnostiam obžaloby, ale výlučne preskúmanie správnosti rozsudku súdu I. stupňa, v rozsahu vyplývajúcom z § 317 Trestného poriadku, a za účelom preskúmania existencie (alebo neexistencie) chýb, pre ktoré odvolaním oprávnených osôb napadnutý rozsudok je nevyhnutné zrušiť z dôvodov vymedzených Trestným poriadkom v § 316 a § 321.

Trestný poriadok vymedzuje rámec možností doplnenia dokazovania v odvolacom konaní v ustanoveniach § 322 ods. 1, ods. 3 spôsobom, z ktorého je zrejmé, že aj odvolací súd môže doplniť dokazovanie v potrebnom rozsahu, ak to vyhodnotí ako potrebné, ale súčasne účelom takto doplneného dokazovania nie je a nemá byť nahrádzanie činnosti súdu I. stupňa a konania pred ním, ktorému je zverené vykonať dokazovanie na hlavnom pojednávaní a ktoré je tak ťažiskom dokazovania v konaní pred súdom. Doplnenie dokazovania odvolacím súdom tak nevyhnutne musí mať svoj podklad v zistení, že súd I. stupňa nevykonal úplné dokazovanie, existuje dôkaz alebo skupina dôkazov, ktoré vykonať mal a mohol, a ich nevykonanie ho vedie k záveru nedostatočne zisteného skutkového stavu, ktorý však nie je spojený s neprímeranými ťažkosťami (§ 322 ods. 1 Trestného poriadku), pod ktorými treba rozumieť aj neprímeraný rozsah dokazovania, ktoré má byť vykonané, ale najmä doposiaľ vykonané dokazovanie umožňuje vysloviť dôvodný záver, resp. predpoklad, že doplnenie dokazovania nebude viesť k iným skutkovým záverom (rovnako § 322 ods. 1 Trestného poriadku). Za splnenia týchto podmienok môže aj odvolací súd doplniť dokazovanie a po ňom o odvolaní (resp. odvolaniach) aj sám rozhodnúť vo veci, pri zistení dôvodov na zrušenie napadnutého rozsudku po jeho zrušení (v celku alebo v časti), aj to len za podmienky, že možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v

napadnutom rozsudku správne zistený (§ 322 ods. 3 Trestného poriadku).

Uvedená situácia- zistenie, že by skutkový stav súdom I. stupňa nebol náležite zistený - však v posudzovanom prípade nenastala, preto nebol akýkoľvek dôvod doplniť dokazovanie vykonané súdom I. stupňa.

Návrh obžalovaného V. C. navyše ani nemožno hodnotiť ako návrh na výkon dôkazu, ktorý by nebol súdom I. stupňa vykonaný. Výsluch tohto obžalovaného na hlavnom pojednávaní vykonaný bol. Nemožno hodnotiť ako nevykonanie dôkazu výsluchom obžalovaného zo strany súdu I. stupňa procesnú situáciu, v ktorej obžalovaný po zákonom poučení na začiatku svojho výsluchu využil svoje zákonné právo nevypovedať, čím sa sám a dobrovoľne vzdal možnosti v rámci výpovede obžalovaného vyjadriť sa k obžalobe a skutkom, ktoré sa mu v nej kladú za vinu. Využitie tohto práva obžalovaným nemožno hodnotiť v intenciách akéhokoľvek pochybenia súdu I. stupňa, pokiaľ tento procesne korektným spôsobom obžalovanému uvedené právo výpovede na hlavnom pojednávaní umožnil, len sám obžalovaný túto možnosť nevyužil.

Nedôvodné je tak očakávanie obžalovaného, že ak sa rozhodne vypovedať v procesnom postavení obžalovaného až v odvolacom konaní, na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v štádiu prednesu konečného návrhu, ktorého obsahom je len umožniť obžalovaného vyjadriť spôsob, ako by o jeho odvolaní mal odvolací súd podľa jeho predstáv rozhodnúť, takémuto návrhu na jeho výsluch ako obžalovaného musí byť nevyhnutne vyhovie. V tomto štádiu konania je vecou posúdenia odvolacieho súdu, či takémuto dôkaznému návrhu strany vyhovie alebo nie, s ohľadom na už vyššie uvedené kritériá doplnenia dokazovania v odvolacom konaní. Takúto potrebu však odvolací súd v posudzovanom prípade nezistil, v intenciách § 272 ods. 3 Trestného poriadku dospejúc k záveru, že podstatné okolnosti pre rozhodnutie už boli zistené skôr navrhovanými a vykonanými dôkazmi.

Návrh obžalovaného V. C. na výkon dôkazu prehratím zvukového záznamu z hlavného pojednávania, v časti výpovede svedka Q. K., je zjavnou reakciou na fakt vyplývajúci zo spisu, ktorým je zistenie súdu I. stupňa až po hlavnom pojednávaní, že zvukový záznam v zmysle § 61a Trestného poriadku z uvedenej (aj odvolateľmi namietanej) časti hlavného pojednávania zachytený vo forme nahrávky nebol a preto ani nebol k dispozícii na poskytnutie tohto záznamu sa domáhajúcim obžalovaným.

Uvedenú skutočnosť odvolatelia namietali aj v písomných dôvodoch odvolania, a teda je zrejmé, že uvedeným návrhom na prehratie tohto záznamu na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu sa označený obžalovaný domáha výkonu dôkazu, ktorý ani objektívne neexistuje a preto ho ani nemožno prehrať.

K tomuto návrhu a súčasne odvolacím námietkam, ktorými sa domáhajú obžalovaní vyslovenia záveru o nezákonnosti výsluchu svedka Q. K. s poukazom na absenciu zvukového záznamu v zmysle § 61a Trestného poriadku z hlavného pojednávania, odvolací súd upriamuje pozornosť odvolateľov na § 58 Trestného poriadku (Zápisnica), z ktorého okrem iného vyplýva, že „o každom úkone trestného konania sa spíše, a to spravidla pri úkone alebo bezprostredne po ňom, zápisnica, ktorá musí obsahovať ..." (ods. 1) ... „Predseda senátu rozhodne opatrením o tom, či sa o hlavnom pojednávaní ... vyhotoví zápisnica diktovaním predsedom senátu, rýchlopisným záznamom alebo sa na vyhotovenie zápisnice použije iné vhodné záznamové zariadenie. O vyhotovovaní rýchlopisného záznamu alebo o použití iného vhodného záznamového zariadenia sa prítomní upovedomia" (ods. 3) ... Ak sa vyhotovuje o hlavnom pojednávaní ... zápisnica diktovaním predsedom senátu, zapisuje sa podstatný obsah výpovede obžalovaného, svedkov, znalcov a iných osôb. Ak tieto osoby už boli vypočuté spôsobom zodpovedajúcim tomuto zákonu, ich výpoveď za zapíše len v rozsahu odchýlok alebo doplnení k predchádzajúcim výpovediam. Ak výpoveď takej osoby neobsahuje odchýlky a doplnenia k predchádzajúcim výpovediam, v zápisnici sa poznačí len dátum predchádzajúcej výpovede a číslo listov spisu, v ktorom sa nachádza. Ak je to potrebné na posúdenie dôveryhodnosti výpovede, poznamenajú sa v zápisnici aj okolnosti, ktoré výpoveď takejto osoby sprevádzali, najmä jeho nerečové prejavy pri výpovedi, zvýšené prejavy nervozity, prípadne prejavy vplyvu alkoholu či iných omamných látok alebo psychotropných látok. Predseda senátu však môže v takom prípade súčasne nariadiť aj vyhotovenie

zvukového záznamu." (ods. 4). Podľa § 61a Trestného poriadku hlavné pojednávanie a verejné zasadnutie v rozsahu, v ktorom sa na verejnom zasadnutí vykonáva dokazovanie, sa zaznamenáva aj s využitím technického zariadenia určeného na zaznamenávanie zvuku. Takto vyhotovený záznam sa uchová na nosiči dát, ktorý je súčasťou spisu; záznam možno uchovávať aj iným vhodným spôsobom.

Práve s ohľadom na dikciu § 61a Trestného poriadku, od účinnosti uvedeného ustanovenia v súdnej aplikačnej praxi, vznikla potreba výkladu právnej povahy záznamu vyhotovovanému, okrem iného aj súdom o priebehu hlavného pojednávania podľa tohto ustanovenia a jeho vzťahu k spôsobu právne relevantného dokumentovania úkonu (okrem iného aj) hlavného pojednávania spôsobmi predpokladanými v zmysle § 58 ods. 3 Trestného poriadku.

Zo stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. júna 2019, Tpj 1/2019, uverejneného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 3/2019, na zjednotenie výkladu ustanovenia § 58 ods. 3 Trestného poriadku vo vzťahu k pojmu "iné vhodné záznamové zariadenie" vyplýva, že:

Pokiaľ Trestný poriadok alebo na jeho základe (§ 561 ods. 1 Trestného poriadku) vydaný všeobecne záväzný právny predpis (vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 543/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov) nešpecifikuje, čo je "iným vhodným záznamovým zariadením" v zmysle § 58 ods. 3 Trestného poriadku, určuje taký prostriedok na účel konkrétneho úkonu (hlavného pojednávania alebo verejného zasadnutia) predseda senátu (samosudca) opatrením podľa vyššie označeného ustanovenia; opatrenie musí byť fakticky vykonateľné úradným postupom správy dotknutého súdu. Predseda senátu postupuje tak, aby bola zabezpečená dostatočná technická úroveň záznamu, splnené požiadavky podľa § 58 ods. 5 a 6 Trestného poriadku a zodpovedá za autenticitu a prehľadnosť prepisu záznamu (vrátane identifikácie hovoriacich osôb pri ich jednotlivých prednesoch).

Ak sa ako "iné vhodné záznamové zariadenie" podľa § 58 ods. 3 Trestného poriadku použije technické zariadenie určené na zaznamenávanie zvuku podľa § 61a Trestného poriadku, je potrebné, aby boli splnené ako požiadavky pre záznam podľa naposledy označeného ustanovenia (nepreerušovanie a celistvosť záznamu), tak aj požiadavky uvedené v predchádzajúcom odseku (čo si môže vyžadovať duplicitu záznamového zariadenia na účel prehrávania výkonu už zaznamenaných dôkazov v rámci dotknutého úkonu).

Postup predsedu senátu pri určení a použití iného vhodného záznamového zariadenia podľa § 58 ods. 3 Trestného poriadku a pri vyhotovení prepisu záznamu (a výsledok takeého postupu) je súčasťou zákonnosti výkonu zaznamenaného dôkazu, a z tohto dôvodu je aj preskúmateľný v riadnom a mimoriadnom opravnom konaní.

V posudzovanom, odvolateľmi namietanom, prípade bol výsluch svedka K. vykonaný na hlavnom pojednávaní v dňoch 28., 29. a 30. januára 2019. Zo zápisníc z hlavného pojednávania v uvedených dňoch vyplýva, že predseda senátu podľa § 58 ods. 4 Trestného poriadku opatrením rozhodol, že o hlavnom pojednávaní bude vyhotovená zápisnica diktovaním predsedom senátu a oznámil, že podľa § 61a Trestného poriadku sa hlavné pojednávanie zaznamená s využitím technického zariadenia určeného na zaznamenávanie zvuku.

Týmto predseda senátu, aj v súlade s citovaným stanoviskom, podľa § 58 ods. 3 Trestného poriadku určil jednoznačne spôsob, že o úkone (hlavnom pojednávaní) bude vyhotovená zápisnica diktátom predsedom senátu. Z obsahu zápisníc tiež vyplýva, že obsah prednesov na ňom účastných subjektov, vrátane svedeckej výpovede Q. K. bol takto (diktátom) zaznamenaný. Predseda senátu v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení a stanoviska v rámci vlastnej kompetencie mu vyplývajúcej z § 58 ods. 3 Trestného poriadku teda neurčil, že sa na vyhotovenie zápisnice použije „iné vhodné záznamové zariadenie," ktorým by mohol byť aj záznam z hlavného pojednávania vyhotovený podľa § 61a Trestného poriadku, ak by tak predseda senátu rozhodol, ale v danom prípade tak neučinil. V takom prípade (ak by tak učinil) by ani nebol dôvod protokolovať prednesy strán, resp. svedecké výpovede vo forme diktátu, keďže sám zvukový záznam by bol dôkazom o obsahu úkonu. V danom prípade však záznam podľa § 61a Trestného poriadku takúto povahu (dôkazu o obsahu úkonu) nemá, týmto je (resp.

sú) samotná zápisnica (resp. zápisnice) z hlavného pojednávania vyhotovená(é) formou diktátu v zmysle § 58 ods. 3, ods. 4 Trestného poriadku. Samotný fakt, že zvukový záznam sa (pravdepodobne z technických príčin, pretože z iných pojednávanií takéto záznamy pri obdobnom postupe vyhotovené aj poskytované obžalovaným na podklade ich žiadostí boli) nenahral na záznamové zariadenie, tak nespôsobuje zánik dôkazu o obsahu úkonu, teda aj spôsobu a zákonnosti procesného dokumentovania svedeckej výpovede Q. K., pretože jej obsah vyplýva zo zápisnice o úkone.

Fakt absencie záznamu v uvedených hlavných pojednávanií tak nemá akýkoľvek vplyv na zákonnosť dôkazu výsluchom svedkom K. na hlavnom pojednávanií (a ani podporná argumentácia poukazom na rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 4Tdo/63/2019 z 21. januára 2020, na posudzovanú situáciu nie je použiteľná, pretože procesná situácia riešená v uvedenom konaní bola odlišná od posudzovanej).

V uvedenom rámci odvolateľa produkovali aj procesné námietky, vo svojej podstate voči všetkým úkonom vyšetrovania, procesnému spôsobu vedenia súdneho konania súdom I. stupňa, dospievajúc k záverom o procesnej zmätočnosti celého ich trestného stíhania.

K uvedenej časti odvolacej argumentácie odvolací súd zaujíma stanovisko, že vo veci bolo riadne začaté trestného stíhania a zákonným spôsobom obžalovaným vznesené obvinenie, procesné úkony vykonávané s cieľom zabezpečenia a následného vykonania dôkazov vykonali orgány činné v trestnom konaní (v prípravnom konaní) a súd I. stupňa (v konaní pred súdom) procesne korektným spôsobom, v rámci ktorého došlo i k pochybeniam, ktoré v konkrétnych prípadoch boli i odstránené v rámci sťažnostného konania nadriadeným súdom (napr. zrušenie uznesenia o prenechaní obžalovaného V. C. na potrestanie riaditeľovi ústavu, v ktorom vykonával väzbu, alebo zrušenie rozhodnutia o zaistení majetku po vyhlásení odsudzujúceho rozhodnutia) a pokiaľ obžalovaní využívali iné formy procesných námietok - napr. námietky zaujatosti alebo námietky proti obsahu zápisníc z hlavného pojednávania - s týmito sa vysporiadaval v jednotlivých štádiách konania súd I. stupňa, resp. i nadriadený súd v sťažnostnom konaní. Opakovane bolo vo veci rozhodované o väzbe vo vzťahu k obom obžalovaným, v rámci ktorého bola ako základná podmienka väzby posudzovaná i dôvodnosť ich trestného stíhania a reagované na jednotlivé procesné situácie, proti ktorým brojili. Opakovane bolo rozhodované aj o nimi vznášaných námietkach zaujatosti, ktoré vo svojej podstate len opakujú aj v rámci odvolacej argumentácie, hoci vo vzťahu k uvedeným námietkam už bolo v priebehu konania právoplatne rozhodnuté, pričom zo žiadnych namietaných okolností nevyplývala dôvodnosť záveru, že by konajúci I. stupňový senát konal nestranné a (alebo) zaujato.

Na tom nič nemení nespokojnosť obžalovaných s niektorými procesnými postupmi súdu I. stupňa, vo väčšine prípadov sa dovolávajú opravy zápisnice z hlavného pojednávania až ex post, po jej konfrontácii so zvukovým záznamom z pojednávania. Primárne je potrebné zdôrazniť, ako už bolo vyššie uvedené, že zvukové záznamy z hlavných pojednávanií v danom prípade neboli vyhotovované ako procesná forma dôkazu o úkone. Do zápisnice (ako už bolo uvedené) sa zaznamenávajú len podstatné okolnosti z prejavov procesných strán alebo iných subjektov trestného konania.

Pokiaľ aj obžalovaní namietali obsah zápisnice z hlavného pojednávania, súdom I. stupňa na uvedené námietky bolo procesne reagované a s týmito sa vysporiadaval, na čom nič nemení nespokojnosť obžalovaných s vyhodnotením ich námietok. Pokiaľ v konkrétnom prípade námietke proti obsahu zápisnice (z 13. júna 2019) predseda senátu aj vyhovel, obžalovaní namietali aj spôsob opravy zápisnice (ako nepostačujúce, že predseda senátu uvedený závadový stav vyhodnotil ako písársku chybu, ktorú jednoduchým prečiarknutím perom opravil tak, že obžalovaným v 1. rade namietaný fakt preškrtol) spôsobom, ktorý však predpokladá § 60 ods. 2 Trestného poriadku, dokonca dospievajúc k záverom o podozrení z manipulácie so zápisnicami.

K skupine námietok tohto typu je namieste zdôrazniť, že ani Trestný poriadok ani tzv. spravovací poriadok nepredpokladá ani pri vyhotovení zápisníc doslovnú protokoláciu, a to ani vo vzťahu k výpovediam svedkov, znalcov alebo verbálnych prejavov iných subjektov trestného konania na konkrétnom úkone zainteresovaných.

Zásady ústnosti a bezprostrednosti uplatňované na hlavnom pojednávaní sa konkrétne prejavujú najmä v tom, že stranám je umožnené sa ho zúčastniť a reagovať priamo na jeho priebeh a skutočnosti na ňom prejednávane. Pokiaľ diktát priebehu pojednávania predsedom senátu podľa názoru strany nezodpovedá zaznamenávanej skutočnosti a ide o skutočnosť pre vec podstatnú, je v záujme dotknutej strany ihneď reagovať na nesprávnosť protokolácie námietkou predpokladanou v § 60 Trestného poriadku, nie až ex post, porovnávaním si zvukového záznamu z pojednávania so zápisnicou a následne sa dožadovať vo svojej podstate doslovného prepisu záznamu do zápisnice.

Pokiaľ obžalovaný v 1. rade v priebehu hlavného pojednávania dňa 27. apríla 2020 odovzdal súdu 4 ks rukou písaných podaní, označených ako „Návrh na opravu a doplnenie zápisnice podľa § 60 odsek. 1 s poukazom na § 58 ods. 4 Trestného poriadku" zo dňa 9. marca 2020, vysporiadania sa s ktorými sa aj v odvolacích námietkach dovoľáva, na mieste je uviesť, že nesledovanie priebehu pojednávania a nevznášanie takých námietok bezodkladne priamo na úkone, je deficit nedostatočnej ochrany jeho vlastných práv, ktorý ide na ťarchu strany sa až takto ex post dovoľávajúcej opravy zápisnic.

Ako vyplýva z už vyššie citovaného § 58 ods. 4 Trestného poriadku „...zapisuje sa podstatný obsah výpovede obžalovaného, svedkov, znalcov a iných osôb. Ak tieto osoby už boli vypočuté spôsobom zodpovedajúcim tomuto zákonu, ich výpoveď za zapíše len v rozsahu odchýlok alebo doplnení k predchádzajúcim výpovediam. Ak výpoveď takej osoby neobsahuje odchýlky a doplnenia k predchádzajúcim výpovediam, v zápisnici sa poznačí len dátum predchádzajúcej výpovede a číslo listov spisu, v ktorom sa nachádza".

Trestným poriadkom predpokladaný spôsob odstraňovania rozporov vo výpovedi svedka na hlavnom pojednávaní oproti jeho výpovedi z prípravného konania je upravený v § 264 ods. 1 (ak sa svedok odchýli v podstatných bodoch od svojej skoršej výpovede, môže mu byť na návrh prokurátora, obžalovaného alebo obhajcu zápisnica o jeho skoršej výpovedi predložená na vysvetlenie rozporov v jeho výpovediach).

S poukazom na § 278 ods. 2 Trestného poriadku ak nejde o prípad podania obžaloby po konaní o návrhu na dohodu o vine a treste podľa § 232 ods. 5 alebo 6, súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané) môže súd na svedeckú výpoveď učinенú v prípravnom konaní prihliadať len vtedy, ak táto svedecká výpoveď bola zákonným postupom čítaná na hlavnom pojednávaní a takto na hlavnom pojednávaní procesne transponovaná. Pokiaľ teda svedok vypovedá na hlavnom pojednávaní v podstatných okolnostiach zhodne ako v prípravnom konaní, je procesne korektný postup predsedu senátu pokiaľ len zjednodušeným spôsobom uvedeným v § 58 ods. 4 Trestného poriadku odkáže na výpoveď svedka z prípravného konania.

Právo čítania výpovedí svedkov aj obžalovaní selektívne na hlavnom pojednávaní využívali aj k odstraňovaniu rozporov vo svedeckých výpovediach uvedeným postupom podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku i dochádzalo, o čom svedčia podrobné výsluchy svedkov, podrobených množstvu otázok aj zo strany obžalovaných, resp. ich obhajcu, preto námietky obžalovaných proti nekorektnému spôsobu protokolácie výpovedí svedkov, resp. tomu, že by zápisnice neodrážali reálny priebeh a verbálne prejavy vypočúvaných osôb na jednotlivých termínoch hlavného pojednávania, hodnotil odvolací súd ako neopodstatnené.

K procesným námietkam obžalovaných, ktorými atakujú zákonnosť všetkých dôkazov spôsobom, že „všetky dôkazy, resp. výsluchy svedkov a znalcov, na základe ktorých súd I. stupňa rozhodol o vine obžalovaných sú dôkazy, ktoré neboli získané zákonným spôsobom", odvolací súd konštatuje, že odvolatelia v odvolaní namietali veľmi podrobným a konkrétnym spôsobom, v podstate výpočtom, všetky výsluchy svedkov z prípravného konania aj hlavného pojednávania, ich previerky výpovede na mieste, úkony rekognície a taktiež výsluchy znalcov.

K uvedeným odvolacím námietkam, pretože v argumentácii má podľa obžalovaných ísť v podstate o opakovane až paušálne sa vyskytujúce pochybenia, či už vyšetrovateľa (v prípravnom konaní) alebo

súdu I. stupňa (v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní), pri výkone uvedených procesných úkonov, odvolací súd súhrnne uvádza, že nezistil v rámci týchto úkonov také procesné pochybenia, ktoré by spôsobili ich nezákonnosť a tým i procesnú (dôkaznú) nepoužiteľnosť.

Ako už bolo uvedené, s poukazom na § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd mohol pri rozhodovaní v merite veci prihliadať len na dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní. V prípade svedeckých výpovedí z prípravného konania, na tieto mohol prihliadať len v rozsahu, v akom došlo k ich procesnej transpozícii (čítaním) do procesu dokazovania na hlavnom pojednávaní.

V týchto intenciách súd I. stupňa v posudzovanej veci postupoval, dôkazy, o ktoré oprel jednotlivé výroky napadnutého rozsudku, z tohto rozsudku (v rozsahu 164 strán) aj vyplývajú. Pri konfrontácii odôvodnenia tohto rozsudkom s obsahom spisu nemožno dospieť k záveru, že by súd I. stupňa výroky podoprel v argumentácii dôkazmi na hlavnom pojednávaní nevykonanými.

Podstatná a početná skupina svedkov vypočutých v prípravnom konaní bolo vypočutých aj na hlavnom pojednávaní (u skupiny svedkov v obžalobe navrhovaných len v zmysle čítania ich výpovedí, obžalovaní využili právo ich výsluchu a tomuto bolo vyhovené).

Svedkovia, ktorých odvolatelia menovite vypočítavajú ako svedkov riadne zákonne nepoučených, primárne o práve nevypovedať, boli o svojom práve odoprieť vypovedať podľa § 130 Trestného poriadku riadne poučení tak v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní, spôsobom primeraným a zodpovedajúcim danému štádiu trestného konania.

Pokiaľ obžalovaní zdôrazňujú zákonom stanovené postupy výsluchov svedkov v prípravnom konaní, zdôrazňujúc § 131 ods. 1 Trestného poriadku (pred výsluchom svedka treba vždy zistiť jeho totožnosť a pomer k obvinenému, poučiť ho o význame svedeckej výpovede a o práve odoprieť výpoveď, a ak treba, aj o zákaze výsluchu; svedka treba poučiť aj o možnosti a podmienkach poskytnutia ochrany pred neoprávneným postihom v pracovnoprávnom vzťahu podľa osobitného predpisu. Svedok musí byť vždy poučený o tom, že je povinný vypovedať pravdu, nič nezamlčať, a o trestných následkoch krivej výpovede) a § 132 ods. 1 Trestného poriadku (na začiatku výsluchu sa treba svedka opýtať na jeho pomer k prerokovávanej veci, ako aj k stranám a podľa potreby aj na iné okolnosti potrebné na zistenie jeho nezaujatosti a hodnovernosti. Svedkovi sa musí dať možnosť, aby súvisle vypovedal všetko, čo sám o veci vie, a odkiaľ sa dozvedel ním uvádzané skutočnosti).

Výpovede svedkov menovite označených odvolateľmi uvedeným kritériám zodpovedajú. Zo zápisníc o výsluchoch svedkov (vypočutých po vznesení obvinenia obžalovaným) je zrejmé, že boli poučení v akej veci sa výsluch koná, boli poučení o práve odoprieť vypovedať, ku ktorému sa zrozumiteľným spôsobom vyjadrili, že ho nevyužívajú; z obsahu ich výpovedí je zrejmý aj ich pomer k obžalovaným a je zjavné, že vecne vypovedajú k podstate skutkov, pre ktoré bolo vznesené obvinenie obžalovaným.

Predstava odvolateľov, že by mal byť obsahom každej zápisnice o výpovedi svedka, vypočúvaného po vznesení obvinenia, doslovný popis skutkov z uznesenia o vznesení obvinenia, nezodpovedá ani zákonnej dikcii Trestného poriadku, ani právnej praxi a pokiaľ aj obžalovaní poukazujú na judikatúru z osemdesiatych rokov dvadsiateho storočia, je namieste zdôrazniť, že hoci jej podstata v mnohých otázkach nestráca svojimi závermi na aktuálnosti, na trestné konanie v posudzovanej trestnej veci sa aplikuje Trestný poriadok účinný od 1. januára 2005 (v znení aktuálne účinnom, resp. pri posudzovaní jednotlivých procesných úkonov, podľa času ich vykonávania).

Podstatné však v posudzovanom prípade je, že väčšina svedkov, zákonnosť výsluchov ktorých odvolatelia namietajú, sú svedkovia v danej veci vypočúvaní potom, ako relevancia informácií k trestnej činnosti obžalovaných, ktorých sú nositeľmi, vyplynula z ich vlastných výpovedí, v rámci ktorých seba usvedčovali z (najmä drogovej) trestnej činnosti (najmä v súvislosti so skutkami v bode 2/ napadnutého rozsudku). Z obsahu ich výpovedí sú zrejmé okolnosti, za ktorých sa rozhodli v posudzovanej veci vypovedať, a preto nie len z ich vyjadrení bezprostredne po poučení o práve odoprieť vypovedať vyplýva, že toto právo nevyužívajú, ale aj z obsahu samotných výpovedí vyplýva vôľa priznať aj vlastnú

trestnú činnosť a v rámci nej vypovedať aj o iných na nej zainteresovaných osobách, vrátane obžalovaných.

Napokon hrozba utrpenia ujmy týmito svedkami tým, že bez vlastnej vôle by mohli seba usvedčovať a tým sa vystaviť nebezpečenstvu trestného stíhania je aj de facto len iluzórna s ohľadom na skutočnosť, že išlo u podstatnej skupiny svedkov o osoby v danom čase trestne stíhané v iných trestných veciach, na skutkovom podklade súvisiacom s posudzovanou vecou alebo už právoplatne odsúdené.

Uvedené závery potom už len podporuje fakt, že svedkovia, ktorých odvolatelia takto namietajú, boli vypočutí aj na hlavnom pojednávaní a opätovne nevyužili právo odoprieť vypovedať, nevyjadrovali sa o tom, že by boli neadekvátne poučení v prípravnom konaní, resp. zavádzaní alebo inak zmanipulovaní výsluch vykonávajúcim vyšetrovateľom, resp. vôbec orgánmi prípravného konania a že by tak už v prípravnom konaní vypovedali proti vlastnej vôli alebo nepravdivo. Naopak ide o svedkov, ktorým nič nebránilo na hlavnom pojednávaní využiť právo nevypovedať a napriek tomu, opäť po zákonom poučení o práve odoprieť vypovedať, toto právo nevyužili a vo veci vypovedali, a to bez zásadných rozporov alebo zvrátov vo výpovediach. Nemožno tiež prehladať, že mnohí zo svedkov v čase hlavného pojednávania už boli, aj v súvislosti s prejednávanou trestnou činnosťou, právoplatne odsúdení. Aj pri pripustení hypotézy o možnej obave týchto svedkov z dôsledkov krivej výpovede a krivej prisahy, resp. krivého obvinenia v prípade, že by vypovedali v prípravnom konaní v neprospech obžalovaných vedome nepravdivo, by využitie práva odoprieť vypovedať z ich strany bolo skôr logickým.

Treba tiež uviesť, že prípadné nedostatky poučenia svedkov podľa § 131 ods. 1 Trestného poriadku o možnosti a podmienkach poskytnutia ochrany pred neoprávneným postihom v pracovnoprávnom vzťahu podľa osobitného predpisu, nie sú spôsobilé odôvodniť záver o nezákonnosti (a tým procesnej nepoužitelnosti) výpovede svedka. Uvedená poučovacia povinnosť svojím účelom má chrániť práva svedka a v prípade jej nedodržania tejto poučovacej povinnosti tak môže ujmu na práve (ako dôsledku nevedomosti o jeho právach v uvedenom smere) utrpieť len svedok, nie obvinený.

Procesnú nekorektnosť spôsobom uvádzaným odvolateľmi v rámci výsluchov odvolateľmi namietaných svedkov nemožno vytknúť ani súdu I. stupňa v rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní. Za náležité a primerané možno hodnotiť aj spôsob výsluchu znalcov (poučených v intenciách § 144 a § 268 ods. 2 Trestného poriadku).

K námietkam voči konkrétnym previerkam výpovede na mieste nemožno vytknúť zásadné nedostatky. K námietkam ohľadne riadneho poučenia odvolací súd poukazuje na už vyššie uvedené.

K previerke výpovede obvineného K. (k skutku v bode 4), ktorej potreba vyvstala z jeho výpovede, z ktorej vyplynula konkrétna vedomosť o mieste kde je zakopaný granát vzoru RG4 nemožno vytknúť postup vyšetrovateľa, keď o bezprostredne vykonávanom úkone previerky výpovede na mieste upovedomil len obhajcov prítomných na výsluchu a nie aj obhajcu obžalovaných (ktorý sa na úkon výsluchu nedostavil). Len s ťažkosťami možno argumentovať, že potreba zaistenia nelegálnej výbušniny z päťdesiatych rokov, svojou naliehavosťou nie je úkon, ktorý neznesie odklad.

Pokiaľ obdobná situácia (a potreba) vyvstala v súvislosti s previerkou výpovede na mieste v tom čase s obvineným M. A. po jeho výsluchu zo 17. mája 2017, v ktorom uvádzal, že je schopný označiť tzv. mŕtve schránky určené na ukrývanie nelegálnych psychoaktívnych látok. Pokiaľ sa riadne upovedomený obhajca nedostavil na úkon výsluchu, sám sa vystavil hrozbe nevedomosti o bezprostredne nadväzujúcom ďalšom vyšetrovacom úkone, ktorého potreba bezodkladného vykonania z tohto výsluchu vyvstala (vyšetrovateľ prítom osoby na výsluchu prítomné a úkone previerky výpovede na mieste poučil). Právo na obhajobu obžalovaných uvedeným spôsobom bolo zachované v zmysle vytvorenia možnosti účasti obhajcovi zúčastniť sa aj uvedených bezodkladných úkonov, pokiaľ by sa dostavoval na úkony výsluchov vyššie označených v tom čase obvinených, aby tak mohol byť účastný aj nadväzujúcich bezodkladných vyšetrovacích úkonov.

K námietkam ohľadne nepríbratia k previerke výpovede na mieste tzv. nezúčastnenej osoby, je na mieste uviesť, že uvedený inštitút je upravený v § 158 Trestného poriadku, podľa odseku 2 tohto ustanovenia sa na previerku výpovede na mieste primerane použijú ustanovenia o vyšetrovacom pokuse. Vyšetrovací pokus je upravený v § 157 Trestného poriadku. Ustanovenie § 157 ani § 158 Trestného poriadku nevyžaduje pribrať k tomuto úkonu tzv. nezúčastnenú osobu.

K námietkam o nezákonnosti konkrétne odvolateľmi namietaných rekognícií z dôvodu ich vykonania prostredníctvom fotografií je namieste uviesť, že rekognícia je upravená v § 126 Trestného poriadku spôsobom „Ak sa má výsluchom zistiť totožnosť nejakej osoby alebo veci, vyzve sa obvinený, aby ju opísal. Až potom sa mu má osoba alebo vec ukázať, a to medzi viacerými osobami podobného zovňajšku alebo vecami toho istého druhu (ods. 1). Rekogníciu možno vykonať aj podľa fotografií, prípadne s použitím technických prostriedkov (ods. 2). K rekognícii treba vždy pribrať nezúčastnenú osobu (ods. 3).

Odvolateľmi tvrdená neprípustnosť vykonania rekognície prostredníctvom fotografií (s poukazom na nevyhnutnú prednosť vykonať tento úkon prostredníctvom osôb) tak z týchto zákonných ustanovení nevyplýva. Pokiaľ ako nezúčastnené osoby boli pribratí v konkrétnych namietaných prípadoch príslušník mestskej polície alebo vojenskej polície, na mieste je uviesť, že nešlo o príslušníkov Policajného zboru, preto im nič nebránilo byť pri úkonoch účastní ako tzv. nezúčastnená osoba.

K procesným námietkam proti úkonom vyšetrovania vykonávaným na základe medzinárodnej spolupráce s orgánmi Českej republiky, po ich preskúmaní dospel odvolací súd k záveru o ich nedôvodnosti. Orgány činné v trestnom konaní v danej veci využili na zaistenie dôkazov relevantné nástroje právnej pomoci a dôkazy zabezpečované orgánmi dožiadaného štátu boli akceptované (v rozsahu, v ktorom neboli došlo k náprave), pričom procesné úkony takto vykonané a dôkazy nimi zabezpečené nie sú nezákonné. Mieru využitia alebo nevyžitia inštitútu európskeho vyšetrovacieho príkazu (na základe smernice Európskeho parlamentu a rady 2014/41/EU o Európskom vyšetrovacom príkaze v trestných veciach) je nevyhnutné vnímať v intenciách zákona č. 236/2017 Z. z. o európskom vyšetrovacom príkaze v trestných veciach a o zmene a doplnení niektorých zákonov, najmä vymedzenia rozsahu možnosti jeho využitia, ktorý bez ďalšieho nevyklučuje možnosť využitia (okrem výnimiek uvedených v § 2) aj iných medzinárodných zmlúv, vrátane dvojstranných - použitie medzinárodnej zmluvy medzi Slovenskou republikou a členským štátom, ktorá upravuje zaistenie dôkazov a s tým súvisiace konanie, je možné v rozsahu, v ktorom zjednodušuje alebo uľahčuje postup podľa citovaného zákona).

Časť úvah odvolateľov možno hodnotiť z pohľadu názoru de lege ferenda, pokiaľ sa dovolávajú ústavnej nekonformnosti niektorých ustanovení Trestného poriadku [napr. názor, že nie je ústavne konformné, aby Trestný poriadok ako zákonný predpis upravujúci v trestných veciach stanovený postup (§ 99 a nasl.) určoval podmienky za ktorých je prípustné narušiť právo každého jednotlivca na súkromie výkonom domovej prehliadky (§ 100) odlišne, resp. prísnejšie, ako v prípade výkonu prehliadky iných priestorov a pozemkov (§ 101)].

Významná časť odvolacích námietok má dokonca povahu obhajoby proti porušovaniu práv iných osôb než obžalovaných v posudzovanom konaní - najmä tých, u ktorých v rámci domových prehliadok alebo prehliadok iných priestorov (najmä motorového vozidla) boli zaistené konkrétne veci, vo vzťahu ku ktorým doposiaľ nebolo rozhodnuté o spôsobe ich právneho vysporiadania (napr. vrátením vecí, ktorého sa odvolatelia dožadovali). Primárne aj potenciálne porušenie práv týchto osôb nie je bez ďalšieho spôsobilé narušiť zákonnosť výrokov napadnutého rozsudku, ktoré sa týkajú výlučne obžalovaných. Okrem toho porušenie práv týchto osôb (ako je napr. Mgr. K., J. O. st., Mgr. J. O. ml., V. O., spoločnosť E. R. s.r.o., O. C. a iné) nemožno konštatovať, pretože aj otázka posúdenia či ide alebo nejde o veci získané súdenou trestnou činnosťou je predmetom trestného konania, ktorú je nevyhnutné posudzovať v intenciách možnosti uloženia obžalovaným trestu prepadnutia majetku, ktorej hrozbe s ohľadom na právne posúdenie ich trestnej činnosti boli vystavení počas celého ich trestného stíhania, ďalej v intenciách procesného zaistenia ich majetku aj možnosti zhabania časti vecí. Pokiaľ v tejto

súvislosti odvolateľa namietali aj to, že s uvedenými osobami nebolo a malo byť konané ako s tzv. zúčastnenými osobami (ako stranami konania), v tomto smere je súčasťou oprávnenia súdu I. stupňa, ktoré aj využil (vo výroku napadnutého rozsudku), vyhradiť rozhodnutie o zhabaní veci verejnému zasadnutiu podľa § 289 ods. 2 Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o námietku, že členovia prvostupňového senátu (predseda senátu JUDr. Igor Králik a člen senátu JUDr. Oldřich Kozlík) v minulosti rozhodovali aj voči spolupracujúcim spoluobvineným a identický senát rozhodol v identickej trestnej veci o vine Z. G. dňa 8. januára 2019, keď schválil dohodu o vine a treste a v bode 1/ rozsudku ho uznal vinným zo spáchania zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona na identickom skutkovom základe, na ktorom boli pre tento čin sami uznaní za vinných, čím tento senát (podľa názoru odvolateľov) prejudikoval ich vinu, odvolací súd poukazuje na stanovisko publikované pod č. 15/2017 v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky, podľa ktorého (časť A):

Prezumpcia nevinoty (§ 2 ods. 4 Trestného poriadku) sa týka osoby obvinenej v aktuálne vedenom trestnom konaní a nie je porušená, ak sa o účasti tohto obvinenej na žalovanej trestnej činnosti zmiňuje výrok alebo odôvodnenie skoršieho rozhodnutia súdu, ktorým bola odsúdená iná osoba;* rovnako len voči odsúdenej osobe (alebo v inej modalite rozhodnutia podľa § 9 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku) je založená prekážka právoplatne rozhodnutej veci - v následne vedenom trestnom konaní teda môže byť sťahovaná iná (ďalšia) osoba zo spáchania toho istého činu.**

II. Súd schvaľuje dohodu o vine a treste bez vykonania dokazovania (ide o výnimku z pravidla podľa § 2 ods. 19 Trestného poriadku), pričom toto rozhodnutie vyvoláva v zmysle § 334 ods. 1 Trestného poriadku právne účinky len vo vzťahu k obvinenému. To primerane platí aj o prijatí vyhlásenia obvinenej, že je vinná zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe, alebo vyhlásenia, že nepopiera spáchanie takého skutku podľa § 257 ods. 5, 7 Trestného poriadku. Ak súd následne rozhoduje o obžalobe podanej proti inému obvinenému (hoci zo spáchania činu pokrytého skôr schválenou dohodou) alebo o vine iného obvinenej (hoci zo spáchania činu pokrytého skorším prijatím vyhlásenia o vine), vykonáva v tomto smere autonómne dokazovanie, bez akejkoľvek viazanosti skorším schválením dohody alebo prijatím vyhlásenia o vine a nemôže pri rozhodovaní vychádzať zo schválenej dohody alebo prijatého vyhlásenia.

III. Objektívny test nezaujatosti (jej vonkajšie zdanie) vo vzťahu k možným dôvodom vylúčenia sudcu z vykonávania úkonov trestného konania podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku („možno mať pochybnosť o nezaujatosti“) sa týka hodnotenia z pohľadu vonkajšieho nestranného pozorovateľa, ktorý je však informovaný aspoň o základných kautelách používaného procesného postupu. Vo vzťahu k otázke prezumpcie nevinoty ide (aj) o okolnosti uvedené v bodoch I. a II.

IV. Sudca, ktorý sa zúčastnil na rozhodovaní o dohode o vine a treste, neporušil prezumpciu nevinoty (§ 2 ods. 4 Trestného poriadku) vo vzťahu k inej osobe, ktorá sa mala podľa skutkovej vety dohody a rozsudku podľa § 334 ods. 4 Trestného poriadku podieľať na trestnej činnosti obvinenej; taký sudca nie je vylúčený podľa § 31 ods. 1 Trestného poriadku z neskoršieho konania o obžalobe podanej proti dotknutej „inej osobe“ (môže ísť aj o spoluobžalovaného v tom istom konaní). Pravidlo uvedené v predchádzajúcej vete platí aj vo vzťahu k sudcovi, ktorý sa zúčastnil na rozhodovaní o prijatí vyhlásenia obvinenej o vine podľa § 257 ods. 5, 7 Trestného poriadku a neskôr prejednávaná obžaloba sa týka inej osoby, ktorá sa mala podľa rozsudku vyhlásenej na podklade naposledy označeného ustanovenia podieľať na trestnej činnosti obvinenej (môže ísť aj o spoluobžalovaného v tom istom konaní); (* pozri aj R 30/1998 ** pozri aj R 11/2010 - I).

Z uvedené je tak zrejmé, že dôvody uvádzané odvolateľmi nie sú spôsobilé viesť k záveru o nezákonnom zložení senátu prvostupňového súdu v danej veci z dôvodu, že jeho členovia mali byť vylúčení z konania a rozhodovania v danej veci.

+ + +

Nad rámec vyššie uvedených tzv. procesných odvolacích námietok, odvolací súd zaujíma k námietkam skutkovej, eventuálne dôkaznej povahy, ktorých podstata spočíva vo výhradách k spôsobu hodnotenia dôkazov vykonaných súdom I. stupňa ďalej uvedené stanovisko.

Z doterajšej obrany obžalovaných aj podstaty odvolacích námietok je zrejmé, že obžalovaní obhajobnú obranu založili na námietkach proti hodnovernosti svedkov, ktorí ich podľa záverov súdu I. stupňa v napadnutom rozsudku usvedčujú zo žalovanej trestnej činnosti tvrdiac, že ich vina bola súdom I. stupňa ustálená výlučne na podklade svedeckých výpovedí osôb zainteresovaných vo svojich výpovediach proti obžalovaným tým, že za nimi samými páchanú trestnú činnosť získali rôzne výhody vo forme uzavretých dohôd o vine a treste alebo dosiahli aplikáciu inštitútu odloženia vznesenia obvinenia, resp. úplnú beztrestnosť.

Na tom základe vo svojej podstate obžalovaní netvrdia nič iné, než že všetci svedkovia, ktorí ich zo žalovanej trestnej činnosti usvedčujú a na výpovede ktorých aj súd I. stupňa poukazuje v argumentácii napadnutého rozsudku ako na svedkov, ktorých výpovede hodnotil ako pravdivé (hodnoverné), vypovedajú účelovo klamlivo v ich neprospech a krivo ich obviňujú z trestnej činnosti, ktorej sa nedopustili.

Podstatná odvolacia námietka obžalovaných, podľa ktorej ich vina bola napadnutým rozsudkom ustálená výlučne na základe svedeckých výpovedí svedkov - tzv. kajúcnikov neobstojí.

Dôkazný stav zadovážený v posudzovanej trestnej veci usvedčujúci oboch obžalovaných z trestnej činnosti rôzneho charakteru, sumarizovaný v obžalobe a obdobne v napadnutom rozsudku v 11 skutkoch, keď skutok v bode 2/ (drogová trestná činnosť pozostáva z 15 samostatných čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu) bol ustálený na podklade svedeckých výpovedí mnohých vo veci vypočutých svedkov, a hoci v podstatnej skupine nepochybne ide o osoby, ktoré sa spoločne s obžalovanými dopúšťali súdnej trestnej činnosti, ktoré sami za túto trestnú činnosť boli trestne stíhané a ktorých trestné konania v konečnom dôsledku v mnohých prípadoch boli skončené tzv. odklonmi v trestnom konaní (najčastejšie uzavretím a schválením tzv. dohôd o vine a treste), Trestný poriadok výpovede takých svedkov bez ďalšieho nevyklučuje z relevantných dôkazov, na podklade ktorých možno uznať v trestnom konaní vinu konkrétneho páchatela. Trestnoprávna prax v Slovenskej republike nevybočuje ani z rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva, keď sa bez ďalšieho nevzdáva dôkazu vo forme svedeckých výpovedí takých svedkov (označovaných aj ako tzv. kajúcnici) s tým ale, že kladie zvýšené nároky na posudzovanie ich hodnovernosti, a to s ohľadom na hrozbu ich novej motivácie k nepravdivej výpovedi a prípadne aj krivému obvineniu iného v záujme dosiahnutia vlastného prospechu v trestnom konaní, v ktorom sú sami vystavení trestnému stíhaniu a hrozbe s ním spojeného potrestania.

V posudzovanej trestnej veci sú obžalovaní usvedčovaní nie jedným svedkom - kajúcnikom ale celou skupinou svedkov ich usvedčujúcich spôsobom, ktorých jednotlivé svedecké výpovede do seba logicky zapadajú, sú aj vnútorne konzistentné aj vzájomne súladné bez existencie podstatných rozporov vo výpovediach seba navzájom. Navyše dôkazný stav v danej veci nie je postihnutý len reťazou navzájom sa dopĺňujúcich svedeckých výpovedí výlučne svedkov - kajúcnikov, ale aj ďalšími dôkazmi, a to aj objektívnej povahy, ktoré s týmito výpoveďami korešpondujú, zapadajú do nich, aby tak v závere vytvárali pomyselnú reťaz navzájom sa dopĺňujúcich dôkazov nepripúšťajúcich iný záver než, že skutky sa stali spôsobom skutkovo ustáleným vo výroku o vine napadnutého rozsudku, tieto skutky z pohľadu ich právnej kvalifikácie zodpovedajú trestným činom uvedeným vo výroku o vine napadnutého rozsudku a že týchto skutkov a trestných činov sa dopustili práve obžalovaní.

Z výsledkov dokazovania vyplýva, že celá posudzovaná trestná činnosť, hoci ide o trestné činy rôznorodej povahy, v jednotlivých skutkoch úzko súvisí. Nemožno hovoriť o vzájomne nesúvisiacej, len procesno - formálne do jedného konania spojenej trestnej činnosti identických obžalovaných a jednotlivé súdené skutky posudzovať len izolovane (každý osobitne). Naopak, z pohľadu dôkazného je potrebné ich posudzovať vo vzájomných súvislostiach, kde vzťah medzi jednotlivými skutkami je charakterizovaný primárnou trestnou činnosťou obžalovaných zameranou na dosahovanie finančného zisku, ktorou bola tzv. drogová trestná činnosť ustálená v skutku v bode 2/ napadnutého rozsudku, ktorej podstatou bolo zadovážovanie nelegálnych skutkovo ustálených psychoaktívnych látok

(metamfetamín, kokaín a heroín) aj ich výroba, do ktorej bolo zainteresovaných množstvo osôb, ktoré na nej participovali, od obžalovaných na vrchole jej organizačnej hierarchie, cez osoby im priamo podriadené, zabezpečujúce ich pokyny, medzi ktoré ako stotožnené osoby patria Q. K., L. P., M. K., E. O., M. M., P. R., M. Z., N. U. (usmrtený poškodený v zmysle skutku v bode 10) a B. C.. Osobami v ďalšom nižšom horizontálnom stupni vo vzťahoch s menovanými boli osoby M. A., O. Z., P. E., M.N., M.E., Z. G., U. M., Z. K., P. B., E. M., B. I., E. O., N. C. a L. C. a tiež Y. C., ktorí psychoaktívne látky, ktoré od vyššie označených nakupovali, ďalej predávali menším dilerom alebo koncovým užívateľom.

Práve vyšetrovanie uvedenej drogovej trestnej činnosti, ku ktorej sa postupne vyššie označené osoby priznávali a usvedčovali tak seba aj obžalovaných, viedla postupom vyšetrovania - keď práve z ich výpovedí vyplynuli nové skutočnosti - k objasneniu aj ďalšej, inej než drogovej trestnej činnosti páchanej obžalovanými, vo vzťahu ku ktorej je nepochybné, že bez príspevku uvedených osôb by jej objasnenie možné nebolo.

Takýmto spôsobom boli vyššie uvedenými osobami objasnené skutky ustálené v bodoch 3/, 5/, 6/, 7, 8/ a 9/, ktorí v súhrne možno značiť ako akty podpaľačstva motorových vozidiel a iných objektov (stánkov s občerstvením), a to aj objasnením motívov týchto činov, priamo spojených so zabezpečením si siete dealerov, ako spôsob presvedčenia vlastníkov alebo užívateľov týchto vozidiel a objektov k tomu, aby sa stali odberateľmi nelegálnych psychoaktívnych látok (drog) práve od obžalovaných, alebo ako pomstu za nepodvolenie sa takej ich požiadavke, resp. zbavenia sa alebo zastrašenia konkurencie v drogovej trestnej činnosti na danom teritóriu.

Bez výpovede a spolupráce v objasňovaní trestnej činnosti svedka Q. K., ako s obžalovanými v drogovej trestnej činnosti blízkej osobe, by len s ťažkosťami, ak vôbec, bolo možné objasniť spôsob usmrtenia N. U. (skutok v bode 10/), ako osoby s obžalovanými priamo zainteresovanej na drogovej trestnej činnosti, keď práve menovaný označil miesto činu (usmrtenia poškodeného streľbou), spôsob prevozu poškodeného do Českej republiky a miesto zakopania mŕtveho tela poškodeného, miesto zbavenia sa použitého vozidla (jeho utopením) a všetky s týmto činom relevantné skutočnosti, ktoré dôkazne boli verifikované aj s ďalšími dôkazmi. Rovnako však nie len on, ale aj ďalší svedkovia, verifikovali motív tohto činu, ktorí obžalovaní mali po zistení, že N. U., ako priamo s nimi spolupracujúca osoba v drogovej trestnej činnosti, ich usvedčuje vo výpovediach pred orgánmi polície z tejto trestnej činnosti, pričom jeho usmrtenie tak z pohľadu obžalovaných plnilo účel zbavenia sa svedka ich v trestnom konaní usvedčujúcich (fakt, že poškodený proti nim vypovedal dokázaný z jeho výpovedí bol), pomsty za takéto ich usvedčovanie a nepochybne aj ako výstraha pre ostatné na ich trestnej činnosti zainteresované osoby pre prípad, že by sa rozhodli spolupracovať s orgánmi činnými v trestnom konaní obdobným spôsobom. Uvedený čin je tak ukázkovým príkladom mafiánskej popravky podriadeného člena skupiny, ktorý prestal byť spoľahlivý a loajálny.

Bez svedeckej výpovede svedka M. K. by zase nebol objasnený skutok v bode 4/, keď uviedol skutočnosti reálne ani nezistiteľné, že na konkrétnom mieste je zakopaný granát (rok výroby 1951), ktorý tam obžalovaní v jeho prítomnosti zakopali.

Skutok v bode 11/ potom vyplynul z procesu zabezpečovania dôkazov už popísanej trestnej činnosti, skôr náhodným nálezom falošných dokladov, zaistených v rámci domovej prehliadky bytu v O., ktorý bol v užívaní obžalovaných, a to aj počas ich úteku a ukrývania sa po skutku úkladnej vraždy (skutok v bode 10/), ku ktorému svedok Q. K. objasnil okolnosti a pohnútku k ich zabezpečeniu.

V kontexte dokazovania ku všetkým vyššie uvedeným skutkom tak z dokazovania vyplynulo, že obžalovaní svojím konaním naplnili aj zákonné znaky zločineckej skupiny v zmysle § 129 ods. 4 Trestného zákona - v danom prípade vytvorili a boli členmi na najvyššej úrovni riadenia štruktúrovanej skupiny najmenej troch osôb, ktorá existuje počas určitého časového obdobia a koná koordinovane s cieľom spáchať jeden alebo viacej zločinov, na účely priameho alebo nepriameho získania finančnej alebo inej výhody a skutky v bodoch 2/ až 11/ spáchali ako členovia tejto skupiny a v priamej príčinnej

súvislosti s jej cieľmi.

K hodnoteniu dôkazov odvolací súd v plnom rozsahu poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom súd I. stupňa po tzv. konštatačnej časti (str. 23 až 83) rozviedol svoje úvahy pri hodnotení dôkazov k jednotlivým skutkom. Skutkový podklad vyplynul z výsluchov svedkov Q. K., P. R., M. K., L. P., E. O., M. M. a B. C., ktorí ako obžalovaným priamo podriadení, obžalovaných usvedčovali zo spôsobu fungovania systému zadovažovania (aj výrobou) drog, ktoré následne distribuovali na ďalšie osoby (tzv. dílerov), popísali aj spôsob vzťahov a spôsob vytvárania zisku na tejto činnosti všetkými zainteresovanými osobami.

Na strednom stupni hierarchie boli takto ustálené osoby (v rôznych obdobia pôsobenia skupiny od roku 2010) Q. K., P. R., M. K., L. P., M. M., E. O., B. C., M. Z. a N. U..

Ako dôkazný podklad, ktorý potvrdzuje spôsob komunikácie svedkov s obžalovanými, je aj SMS - komunikácia, ktorá potvrdzujúcim spôsobom dotvára obraz napr. o spôsobe pravidelnej kontroly činnosti osôb na strednom stupni obžalovanými (získovanie či drogy predávajú a s akými výsledkami, požiadavky na zdôvodňovanie slabých výsledkov a pod.). Svedok M. A. vypovedal, že na pokyn Q. K. si musel viesť evidenciu osôb, ktorým drogy predával s údajmi o množstve a cene, čo potvrdzujú aj fotografie z mobilného telefónu M. A., ktorý bol podrobený znaleckému skúmaniu z odvetvia elektronika a riadiaca technika, výpočtová technika, počítačové programy. Vedenie podrobnej agendy s cieľom dôslednej kontroly rozsahu páchania drogovej trestnej činnosti obžalovanými preukazujú aj diáre s písomnými poznámkami, ktoré boli nájdené pri domových prehliadkach v nehnuteľnostiach, v ktorých bývali. Zainteresovanie aj do výroby pervitínu vyplynulo z výsluchov svedkov B. C., M. C., V. K., B. C. a L. C..

Používanie pri odovzdávaní drog tzv. mŕtvych schránok okrem iných potvrdila aj výpoveď a preverka výpovede svedka M. A., ktorý označil tri takéto miesta, kde boli zaistené in natura plastové nádoby, pričom znaleckým skúmaním Kriminalisticko-expertíznym ústavom z odvetvia toxikológie a chémie bola zistená prítomnosť metamfetamínu. K vzniku skupiny vypovedali svedok M. Z. a svedok M. K.. Z dokazovania vyplynulo, že osoba B. C. riadil a usmerňoval osoby podieľajúce sa na výrobe pervitínu - M. C., V. K. a B. C.. V súvislosti s členením a štruktúrou zločineckej skupiny bolo preukázané, že obžalovaní V. C. a V. C. určovali pravidlá fungovania skupiny, spôsob komunikácie medzi členmi a navonok, mali rozhodujúce slovo pri výbere dílerov, ktorým osoby na strednom stupni hierarchie dodávali drogy a rozhodovali o využití zisku, ktorý bol hlavným predmetom páchania drogovej trestnej činnosti, pričom len oni určovali sumu, za ktorú budú od nich drogy odkupovať ďalšie osoby. Pri výbere nového dílera túto osobu spravidla oslovili v prítomnosti člena zločineckej skupiny, ktorý mu mal drogy predávať, dílerovi určili jeho úlohy a jeho riadením poverili prítomného člena skupiny. Potom s takýmto dílerom prichádzali obžalovaní do styku len v prípade riešenia problémov. Osoby na strednom stupni hierarchie a síce M. K., Q. K., P. R., L. P., E. O. a M. M. zabezpečovali distribúciu drog od obžalovaných v jednotlivých pridelených mestách.

Odkupovaním drog od obžalovaných za cenu nimi určenú im tým díleri vytvárali zisk bez ohľadu na to, za akú cenu osoby na strednom stupni, resp. díleri drogy ďalej predávali. Rozdiel, o ktorý navýšili cenu pervitínu osoby na strednom stupni hierarchie tvoril ich zisk, ktorý použili pre svoju potrebu. Z výpovede Q. K. vyplynulo, že po tom, ako boli zadržaní variči drog v M. M. C. a V. K., obžalovaní prišli týmto zásahom o väčšie množstvo drog, a preto jednorazovo zvýšili cenu za kubík pervitínu z XX eur na XX eur. Svedok C. vypovedal k nákladom, ktoré mali obžalovaní na výrobu určitého množstva pervitínu, pričom ho následne dodávali ďalším členom skupiny s niekoľkonásobným ziskom. S výpoveďami svedkov korešponduje aj vecný dôkaz - písomnosť zaistená pri domovej prehliadke v pražskom byte, ktorý užívali obžalovaní, kde je rukou napísaný výpočet nákladov na výrobu 4 kg pervitínu, pričom ide o zisk XXX XXX eur. Je namieste tiež poukázať na zaistené omamné a psychotropné látky in natura, skutkovo ustálené v jednotlivých čiastkových útokov skutku v bode 2/ napadnutého rozsudku, ktoré z pohľadu povahy, množstva a kvality boli podrobené znaleckému kriminalistickému skúmaniu.

Obžalovaní popreli, že by existovala nejaká zločinecká skupina aj existenciu zločineckej skupiny, pričom

ich obranu mal súd I. stupňa vyvrátenú výpoveďami všetkých svedkov v súvislosti so skutkami v bodoch 1/ a 2/ rozsudku. Osoby na strednom stupni hierarchie svedkovia Q. K., P. R., M. K., L. P., M. M., E. O. a tiež osoby nachádzajúce sa v 15. podskutkoch 2/ bodu rozsudku - P. E., U. M., Z. G., Z. K., P. B., E. M., N. C., B. I., E. O., L. C., M. C., V. K., B. C., B. C., M.E. a M. A. pred súdom a svedok L. C. v prípravnom konaní priznali, že drogy, ktoré predávali nakupovali výlučne od obžalovaných, to boli jediné osoby, s ktorými sa dohodli, že drogy budú odoberať od nich, resp. svedkovia L. C., M. C., V. K., B. C. a B. C. priznali, že vyrábali drogy - pervitín pre obžalovaných, ktorí im za výrobu platili finančnými prostriedkami. Svedkovia M. K., P. R., Q. K. a L. P. opísali akým spôsobom preberali drogy - pervitín od obžalovaných tak, že im buď ukázali drogu, ktorú tesne pred odovzdaním ukryli v ich blízkosti, resp. to bolo prostredníctvom mŕtvych schránok, a len výnimočne odovzdávali drogy priamo do ruky. Tieto osoby si drogy potom následne ukrývali vo svojich mŕtvych schránkach, rozdelili si ich na menšie časti a predávali ďalej dílerom alebo koncovým užívateľom. U osôb z 15. čiastkových útokov bodu 2/ rozsudku bol pervitín exaktne zaistený políciou pri ich zadržaní, resp. domových prehliadkach a následne znalecky skúmaný s pozitívnym výsledkom a konkrétnymi hodnotami. Z výpovedí týchto svedkov mal súd I. stupňa preukázané, že drogy pochádzali práve od obžalovaných.

Z uvedeného pohľadu odvolacia argumentácia, podľa ktorej s reálne zaistenými psychoaktívnymi látkami žiadny dôkaz nespája obžalovaných len preto, že boli in natura zaistené u iných osôb, je tak neopodstatnená.

V reakcii na odvolacie námietky tak možno konštatovať, že v žiadnom prípade vo vzťahu ku skutkom 1/ a 2/ nemožno hovoriť o dôkaznej situácii, kedy by obžalovaní boli usvedčovaní len ojedinelou svedeckou výpoveďou alebo bez dôkaznej podpory svedeckých výpovedí aj inými dôkazmi, vrátane vecných dôkazov a záverov znaleckého dokazovania. Rovnako tak napadnutý rozsudok odkazujúci na vykonané dokazovanie nemožno, ako to tvrdia obžalovaní, hodnotiť ako arbitráry.

Nie je ani podstatné (reagujúc na argumenty odvolateľov), či osoby zainteresované na posudzovanej trestnej činnosti označovali „V.“ V. C. a V. C. jednoducho preto, že ide o K. alebo tak označovali skupinu ako takú.

Charakter určitého zoskupenia osôb ako zločineckej skupiny vytvárajú reálne, faktické vzťahy, skupina nemusí mať svoj názov ani žiadny písaný kódex s pravidlami, aby bola zločineckou skupinou, dôležité je či medzi jednotlivými osobami fakticky existovali vzťahy, z ktorých vyplýva štruktúrovanosť a určitá hierarchia, ktorú tieto osoby rešpektujú a v jej rámci konajú, hoci v konečnom dôsledku sú logicky vedení aj vlastnými cieľmi, bez vedomosti o ucelenom spôsobe fungovania skupiny ako celku. Nie je ani dôležité, aby osoby na nižších zložkách hierarchie mali vedomosť o osobách na úrovni riadenia skupiny.

Hodnotiace úvahy ku skutkom 1/ a 2/ (zločinecká skupina a drogová trestná činnosť) pre ich prepojenosť logicky formuloval súd I. stupňa spoločne na stranách 83 až 86 napadnutého rozsudku, na ktoré odvolací súd v podrobnostiach odkazuje.

K pokračovaciemu trestnému činu poškodzovania cudzej veci - skutky v bodoch 3/ a 5/ až 9/ napadnutého rozsudku odvolací súd neprijíma odvolaciu argumentáciu ako logickú v časti poukazu na dôkaznú núdzu a námietok, okrem tých, že ich majú s „aktmi podpalačstva“ spájať len kajúcnici aj s poukazom na to, že ani títo ich neusvedčujú najmä v prípadoch, keď svedkovia po príchode na miesto činu zostali strážiť pri (alebo v) motorovom vozidle, ktorým sa na miesto činu dostavili. Zhorené vozidlá alebo iné objekty z týchto skutkov spája ich dôkazná dokumentácia ohliadkami miesta činu (aj s fotodokumentáciou), vecnými dôkazmi (zhorené vozidlá a objekty), chemickými stopami na (alebo v) nich zaistenými a znaleckými posudkami z odvetvia kriminalistickej chémie, ktoré všetky zhodne potvrdili ako pôvod požiaru iniciáciu benzínu alebo inej horľavej látky (ropné uhľovodíky, z ktorých nemožno vylúčiť ani naftu).

K stotožneniu obžalovaných ako páchatel'ov (resp. obžalovaného V. C. ako páchatel'a skutku v bode 6/)

prispeli svedeckými výpoveďami a previerkami výpovede na mieste svedkovia M. K. (skutok 3/), M. K. a O. Z. (skutok 5/), M. K. a P. R. (skutky 6/ a 7/), Q. K. (skutok 8/) a Q. K. a M. M. (skutok 9/), ktorý potvrdil aj fakt predchádzajúceho kontaktovania zo strany obžalovaných v zmysle donucovania ho „pracovať pre nich“ v drogovom obchode s tým, že „chceli to celé ovládnuť“ a keď s nimi nespolupracoval, vyhrážali sa mu, že „bude zle ... urobia mu zo života peklo“, súčasne bol svedkom odjazdu A. U. z miesta činu podpálenia vozidla, čo si dal do súvisu s obžalovanými preto, že na nej boli obžalovaní aj na stretnutí s ním.

Takto vykonané dokazovanie k tejto časti trestnej činnosti hodnotí aj odvolací súd v zhode s prvostupňovým rozsudkom ako dostatočne presvedčivé pre záver o vine obžalovaných, ktorých vyššie uvedení svedkovia usvedčili z poškodzovania podpálením konkrétnych skutkovo ustálených motorových vozidiel (v časti aj s vedľajším následkom poškodenia požiarom aj iných vozidiel), O. a U.. Vyššie označení svedkovia obžalovaných usvedčili z iniciovania takéhoto konania, z jeho motívu (boj o teritórium drogovej trestnej činnosti s konkurenciou - „tzv. „J.“ alebo „O.“), faktu dostavenia sa na miesto činu, kde svedkovia mali vo väčšine prípadov úlohu vodičov počas aktu podpaľovania vozidiel obžalovanými (v rozsahu a spôsobom podľa skutkového ustálenia v jednotlivých skutkoch napadnutého rozsudku).

Skutok v bode 4/ vyplynul zo svedeckej výpovede svedka M. K., ktorý označil miesto ukrytia výbušniny (granátu), toto miesto označil (v rámci previerky výpovede na mieste), výbušnina bola in natura pyrotechnicky zabezpečená a znalecky skúmaná a z pohľadu jej povahy konkretizovaná a vyhodnotená.

Ku skutku 11/ vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že sa tento skutok stal a že ho spáchali obžalovaní V. C. a V. C.. V rámci domovej prehliadky zo 7. marca 2017 vykonanej v byte č. XX, Y. XXX/XX, O. - Z., Česká republika po zadržení obžalovaných dňa 6. marca 2017 (v byte vo vlastníctve spoločnosti E. R., s.r.o.), v ktorej bol v tom čase jediným konateľom obžalovaný V. C., boli zaistené doklady Chorvátskej republiky na meno V. B., a to doklad k tejto osobe a vodičský preukaz a tiež karta zdravotného poistenia, na ktorých bola fotografia svedka Q. K.. Z výpovedí svedkov Q. K. a L. P. vyplynulo, že uvedený byt užívali výlučne obžalovaní, pričom iné osoby mali do bytu prístup len s ich súhlasom. Tento byt používali ako útočisko a úkryt.

Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru vyplynulo, že išlo o úplné falzifikáty. Zo svedeckej výpovede Q. K. vyplynulo, že tieto doklady na jeho meno dali vyrobiť niekedy v novembri alebo decembri roku 2016 obžalovaní. Z jeho výpovede vyplýva tiež to, že obžalovaní rovnaké falšované doklady dali vyrobiť aj pre seba (hoci tieto nájdené neboli). Výpoveď svedka K. potvrdil svedok M. A. v tom zmysle, že videl jeden z týchto falšovaných dokladov u Q. K. doma, pričom mu mal K. uviesť, že mu ich zabezpečili obžalovaní pre prípad, keby sa niečo stalo a museli by ujsť.

Z uvedených dôkazov vyplýva, že tieto falošné doklady dali obžalovaní C. vyhotoviť po vražde poškodeného N. U. (skutok 10/) pre prípad, že by ich hľadala polícia, aby sa mohli ukryť v niektorej z Európskych krajín, a preto dali vyrobiť doklady Chorvátskej republiky, ktorá je v Európskej únii. Všetko ohľadom dokladov vybavovali obžalovaní C., oni za doklady zaplatili sumu asi X.XXX Eur a platbu realizovali z Prahy cez systém H. F. s použitím identifikačných údajov Q. K..

Pri domovej prehliadke v spomínanom byte boli nájdené aj listiny k platbe za tieto falšované doklady, pričom ako príjemca bola uvedená osoba C. O. - C. a prevodná čiastka v sume XX.XXX Kč. Bol zaistený doklad H. F. na vklad čiastky vo výške X XXX eur, kde ako je odosielateľ uvedený obžalovaný V. C. s adresou P. XXXX/X, O., tel. XXX XXX XXX a ako príjemca už spomínaný C. O., C. - O.. Ako adresát bola teda uvedená rovnaká osoba ako pri doklade vypísanom na Q. K..

Zo skutku v bode 10/ obžalovaných usvedčil svedok Q. K. a hoci nepochybne ide o jediný priamy dôkaz voči aktu samotného usmrtenia poškodeného N. U., nejde o dôkaz osamotený, ktorý by bol nepotvrdený a nepodporený inými zabezpečenými dôkazmi, ako sa takého záveru domáhajú odvolatelia.

Svedok Q. K. sa skutku účastnil ako vodič obžalovaných, konkrétne viedol ich motorové vozidlo Q. v tom čase EČV: K. (v súčasnosti EČV: E.). Jeho svedecká výpoveď je v podstatných okolnostiach zhodná pred súdom pred vyšetrovateľom (hodnovernosti jeho výpovede bez ďalšieho netrpí len v dôsledku toho, že o tomto skutku začal vypovedať ihneď ako bol sám trestne stíhaný v súvislosti s drogovou trestnou činnosťou).

Jeho výpoveď tvorí ucelený a detailný prehľad o okolnostiach, za ktorých došlo k spáchaniu tohto skutku, kto sa na ňom zúčastnil, objasňuje aj motív a pohnútku obžalovaných pre úmyselné usmrtienie poškodeného N. U.. Z jeho výpovede vyplýva, že obžalovaní si vopred zadovážili strelnú zbraň, najpravdepodobnejšie samopal Škorpión s tlmičom, igelit, kopáčske náradie, ktoré mali za tým účelom pripravené vo vozidle.

Iný svedok - M. Z. dokonca potvrdil, že obžalovaní ho už skôr nahovárali, aby on vykonal usmrtienie N. U. (za sumu XX XXX eur).

Dôvodom pre usmrtienie poškodeného mala byť skutočnosť, že proti nim a členom ich zločineckej skupiny vypovedal na polícii, čo potvrdzujú jeho výpovede pred vyšetrovateľom z 22. augusta 2016, 30. augusta 2016, 19. septembra a 31. októbra 2016.

K motívu činu, z výpovede Q. K. vyplynulo, že niekedy pred stretnutím mu Q. Z. poslal SMS o tom, že niekto z väzby spolupracuje s políciou proti nim a V.. Táto skutočnosť bola podporená výpoveďou svedka M. M., ktorý sa stretával s Q. Z. a pri jednom stretnutí mu povedal, že sa rozprával s M. R. a ten mu posunul informáciu, že bol „Z.“ s N. U. a ten spolupracuje s políciou proti obžalovaným V. C. a V. C. a že R. to chce oznámiť priamo obžalovaným. Túto skutočnosť potvrdil aj svedok Q. Z., ktorého kontaktoval E.F., ktorého zase oslovil M. R., ktorý bol krátko predtým prepustený z väzby z ÚVV Ilava. Túto informáciu potom Q. Z. podal Q. K., ktorý na to najskôr zabudol a potom povedal, že to povedal V. C. a V. C.. M. R. však naliehal na to, aby sa stretol s obžalovanými C. s tým, že im to povie sám, ktoré stretnutie mu nakoniec sprostredkoval Q. Z., ktorý obžalovaným povedal aj to, že už aj K. vedel o podozrení zo spolupráce N. U. s políciou a obžalovaní C. boli pobúrení, že im to K. nepovedal. Odovzdanie informácie o tom, že N. U. spolupracuje s políciou proti obžalovaným C. a celej zločineckej skupine sa nakoniec uskutočnilo v O. K. O., kedy túto informáciu definitívne oznámil M. R. obžalovaným V. a V. C.. Uvedené skutočnosti potvrdzujú aj zvukové záznamy - prepisy SMS z českého čísla, ktoré používali obžalovaní V. C. a V. C.. +XXX XXX XXX XXX, ktoré súd I. stupňa postupom podľa § 270 ods. 2 Trestného poriadku prečítal na hlavných pojednávaniach za účasti svedkov, ktorých sa priamo týkali - P. R., Q. K., E. O., M. A. a P. B..

Skutočnosť, keď sa obžalovaní dozvedeli o spolupráci N. U. s políciou a potom ako sa stretli s Q. K., kde mu to oznámili a na druhý deň prišli pre neho na parkovisko do E. E., kde pracoval v M. s.r.o., je potvrdená znovu SMS komunikáciou obžalovaných V. C. a V. C. s osobami Q. K., P. R., L. P., E. O. a P. B..

Časové súvislosti pohybu obžalovaných a poškodeného v inkriminovaný deň vyplynuli z výsledkov lokalizácie polohy podľa telefónnych čísiel používaných obžalovanými a kamerových záznamov z objektu, kde poškodený pracoval.

Obžalovaných s miestom poslednej identifikácie poškodeného ako živého spájajú zistenia, že po tom ako (4. novembra 2016) o 09.41 hod. zapli svoj mobilný telefón, pričom naposledy bolo ich telefónne číslo lokalizované dňa 3. novembra 2016 o 20.44 hod. v L., bola ich poloha lokalizovaná mobilným operátorom v meste V.. Následne o 09.44 hod. sa presunuli do obce E.. V čase o 09.54 hod. je telefónne číslo polohované mobilným operátorom v G.i (v bezprostrednej blízkosti E.), čo zodpovedá výpovedi svedka K. v tom, že obžalovaní kontrolovali, či sú v obci nejaké kamery. Z kamerových záznamov (spoločnosti I., s.r.o.) vyplynul pohyb poškodeného N. U. v konkrétnych časoch ako opúšťa M., nakupuje v podnikovej predajni a prechádza po chodníku okolo výkladu predajne smerom k svojmu

autu na parkovisku.

Dokazovaním bola následne preverovaná výpoveď svedka K. k okolnostiam stretnutia obžalovaných s poškodeným pred M., cesta na miesto činu, okolnosti samotného usmrtenia poškodeného, následný prevoz mŕtveho tela do Českej republiky, jeho zakopania, vrátenia sa pred M., kde mal poškodený odparkované vozidlo (vlastnícky patriace jeho bratovi), odvoz tohto vozidla na konkrétne miesto a zbavenia sa ho v konkrétnej lokalite vtláčením do derivačného kanálu rieky Váh.

V podrobnostiach k spôsobu hodnotenia a výsledkom dôkazného preverovania výpovede svedka K. odvolací súd v plnom rozsahu odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku (strany 134 až 143), v ktorom súd I. stupňa podrobne, logicky a vecne správne hodnotí pred ním vykonané dôkazy, v konečnom dôsledku dospievajúc k správnym skutkovým zisteniam k tomuto skutku (10/) výrokovej časti rozsudku.

Z markantov dokazovania len odvolací súd zdôrazňuje, že stretnutie obžalovaných a Q. K. s poškodeným na parkovisku v E. E. približne o 13.30 hod. nepriamo vyplýva aj z výpovede svedkyne K. K. (vtedy prechádzala vozidlom neďaleko po hlavnej ceste, keď cestovala do Dubnice nad Váhom a v priebehu jednej sekundy, keď sa otočila k parkovisku videla N. U. s tromi alebo štyrmi neznámymi mužmi. Potom mu napísala SMS, že ho tam videla, aby sa jej ozval. N. U. sa jej už potom neozval. Mala s ním totiž dohodnuté stretnutie v E., lebo v minulosti bola jeho milenkou).

Celá trasa jazdy vozidla značky Q. EČV: K. (v tom čase evidovaného na L. P.), cez miesto kde došlo k usmrteniu poškodeného až po miesto provizórneho hrobu, spálenia vecí a potopenie vozidla poškodeného v kanáli rieky Váh, bola konfrontovaná aj s realitou, dopravným spojením a vzdialenosťami medzi jednotlivými relevantnými lokalitami (listinne dokumentovaná vyznačením konkrétnych miest a trasy na mapách).

Výpovede svedka Q. K. o tom, že na pokyn obžalovaných sa s poškodeným presunuli na konkrétne miesto („flek“) pri T., kde v minulosti ukrývali drogy, resp. ich tam užívali, bola preverovaná previerkou výpovede tohto svedka na mieste - opísal trasu ako s vozidlom odbočili z diaľnice smerom na obec O., pokračovali vo vzdialenosti cca 1500 m, kde odbočili vľavo na poľnú nespevnenú cestu, po ktorej pokračovali ďalej cca 90 m a znova odbočili vľavo a zastali, kde následne došlo k usmrteniu N. U.

Miesto činu bolo zdokumentované ohliadkou (s fotodokumentáciou) a boli vykonané úkony za účelom zaistenia stôp aj detektorom kovov, hoci bezvýsledne. Preverené ako pravdivé bolo vyjadrenie svedka, že na mieste po skutku došlo k podstatnej zmene, a síce navezenie štrku na cestnú komunikáciu, ktorá tam v čase činu nebola.

K námietke obžalovaných v tomto smere je namieste uviesť, že samotný fakt, že detektorom kovov sa nepodarilo zaistiť strelu na mieste činu a jeho bezprostrednom okolí - keďže eventualita takého nálezu možná bola vzhľadom na to, že z dvoch strelných rán, ktorými bol poškodený usmrtený (čo vyplýva zo súdnoznaleckého posudku), v jednom prípade šlo o priestrel a teda jedna strela neuviazla v tele poškodeného - ešte nie je dôkazom o tom, že svedok K. klame, resp. dokonca, že by sa dopustil trestného činu marenia spravodlivosti, ako sa takého záveru dovoľávajú odvolatelia. Absencia takého dôkazu (už len z pohľadu možností rozptylu a vzdialenosti odrazu strely, ako aj terénnych úprav daného miesta po čine a pod.) nijakým spôsobom nevylučuje, že by v danom prípade nešlo o miesto činu a nedokazuje ani to, že o jeho priebehu svedok K. klame.

Výpoveď svedka Q. K. o spôsobe usmrtenia poškodeného V. C., v relevantných častiach výpovede - o počte výstrelův, polohe poškodeného v čase strelby, povahe a mechanizme vzniku jeho zranení, korešponduje so znaleckým posudkom z odboru súdneho lekárstva. K námietke odvolateľov, že jeho výpoveď nekorešponduje so znaleckými závermi v časti, kde sa vyjadril, že po výstrele do chrbtovej časti telo poškodeného nereagovalo nie je takým zásadným rozporom, ktorý výpoveď svedka o rozhodných okolnostiach čine znehodnocoval.

K otázkam hodnotenia výpovede svedka v konkrétnostiach zaujal stanovisko súd I. stupňa na strane 137 napadnutého rozsudku, na ktoré odvolací súd odkazuje.

Pravdivosť výpovede svedka Q. K. o tom, že po usmrtení poškodeného jeho telo viezol s obžalovanými zabalené v igelite vo vozidle Q.) aj okolnosti ich zastávky na chatke rodičov obžalovaných v M. (aby niektorý z obžalovaných naložil do vozidla cement), zapadá do svedeckej výpovede K. K., ktorý v rozhodnom období (U.) pracoval ako murár na chatke rodičov obžalovaných a popísal, na základe čoho mu konkrétna ním popisovaná situácia utkvela v pamäti, hoci ju spätne nevedel priradiť ku konkrétnemu dňu (pri bránke zastavilo vozidlo zn. Q., ktoré malo evidenčné číslo K. s tmavými fóliami, ktoré používali obžalovaní, z vozidla vystúpil jeden z nich v maskáčovom odevu, vošiel z vozidla rovno do garáže a odtiaľ vyniesol jedno možno dve vrecia cementu, ktoré naložil do kufra, ktorý si sám otvoril, z vozidla okrem neho nikto nevystúpil a po nastúpení do vozidla odišli. Zvlášťne mu bolo to, že keď pracoval na chatke a prišli obžalovaní, najskôr zvykli ísť za nimi do chatky a teraz sa to nestalo).

Svedok Q. K.alej popísal aj okolnosti presunu k miestu v lesnom poraste na území Českej republiky, kde pochovali telo poškodeného N. U. do hlbkej jamy, ktorú vopred vykopali, telo poškodeného vyzliekli, vložili do jamy, zasypali cementom, hlinou a na hrob zasadili stromček. Táto časť jeho výpovede pritom korešponduje s výsledkami ohliadky miesta nálezu z 1. júna 2017 v katastrálnom území obce Z. v Zlínskom kraji v Českej republike (vrátane detailu zasadeného ihličnatého stromčeka, hoci s odstupom času už zoschnutého, na tele poškodeného bola vrstva zatvrdnutého cementu, aj v ďalších detailoch).

Rovnaký záver platí aj k ním uvedenej okolnosti spálenia oblečenia poškodeného (bolo ohliadnuté spálenisko, v ktorom bolo zaistených 18 ks kovových očiek o priemere cca 1 cm a bližšie nezistený spálený materiál) a ďalším ním popisovaným okolnostiam ohľadne potopenia vozidla poškodeného [ukázal aj miesto, kde vozidlo plávalo a kde sa potopilo, čo zodpovedá ohliadke tohto vozidla (Z.)]. Potvrdený bol aj napr. ním uvádzaný detail o tom, že pred zatlačením vozidla do rieky na ňom stiahli všetky okná, aby sa rýchlejšie potopilo, keď vozidlo po jeho vytiahnutí z kanála skutočne malo stiahnuté okná.

Zásadné rozpory v dokazovaní nevyvstali ani v otázke okolností a časových súvislostí odchodu poškodeného z M. I.. Z výpovede svedka M. K. vyplynulo, že v inkriminovaný deň okolo 15.30 hod. odchádzal z M., pričom na parkovisku si všimol vozidlo zn. Z., ktoré v tom čase používal poškodený (jeho kolega) a toto vozidlo malo do polovice stiahnuté okno vodiča a na dverách vytiahnuté hore všetky „cuplíky“, čo znamenalo, že vozidlo bolo odomknuté a poškodený sa tam nenachádzal. Volať svojmu majstrovi a oznámil mu, čo zistil a odišiel domov.

Uvedené korešponduje s výpoveďou svedka Q. K. a kamerovými záznamami (poškodený opúšťal M. o 13.21 hod., pričom ním používané vozidlo sa tam nachádzalo ešte v čase o 15.30 hod., v čase o 18.00 hod. sa tu už nenachádzalo).

K okolnostiam následného odchodu do Prahy, aj tieto skutočnosti potvrdzujú výpoveď svedka Q. K. o ktorej súd nemal dôvod pochybovať a plne s ňou korešpondujú.

Dokazovaním sa potvrdili aj skutočnosti o ktorých vypovedal svedok Q. K., že po tom, ako vozidlo poškodeného vtláčili do derivačného kanála rieky Váh, v ten večer sa zbalil a všetci traja, teda on a obžalovaní sa odišli ukryť do Prahy, kde boli asi mesiac. Bývali na už vyššie označenom byte, ktorý bol majetkom spoločnosti E. R. s.r.o., ktorej konateľom bol v tom čase obžalovaný V. C.. Z výpisov uskutočnených hovorov k telefónnemu číslu (+XXX XXX XXX XXX), ktoré bolo stotožnené s obžalovanými ako jeho užívateľmi, vyplýva jeho poloha v konkrétnych relevantných časoch (bola zaznamenávaná do 4. novembra 2016, do času 23.45hod. v lokalite F. a následne bolo telefónne číslo vypnuté. Z úkonov, ktoré sa realizovali na území Českej republiky na základe dožiadania zo Slovenskej republiky, pričom išlo o sledovanie osôb a vecí bolo zrejmé, že osoby V. C., V. C. a Q. K. sa spoločne pohybovali v meste Praha v Českej republike minimálne v dňoch 11. až 18. novembra 2016 a 21.

novembra 2016, čo korešponduje s výpoveďou Q. K..

SMS - správy na hlavnom pojednávaní v dňoch 11.03.2020, 12.03.2020, 15.04.2020 a 16.04.2020, ktorých autenticitu potvrdili svedkovia P. R., Q. K., E. O., M. A. a P. B. s výpoveďou Q. K. o tom, že usmrtením poškodeného obžalovanými bol sám prekvapený, pretože počítal iba s tým, že poškodený dostane od obžalovaných bitku. Taktiež z nich vyplynulo, že na pokyn obžalovaných sa musel zbalit' s tým, že sa všetci išli skryť do Prahy. Tiež z nich vyplýva, že P. B. dostal od obžalovaných SMS - správy dňa 6. novembra 2016 (čo sám priznal), pričom tieto boli zachytávané monitorovaním jeho telefonického prístroja a telefónneho čísla, keď telefónne číslo obžalovaných nebolo zachytené, z čoho minimálne možno usúdiť, že v tom čase sa nenachádzala táto telefonická stanica na území Slovenskej.

Ďalším významným skutkovým zistením (na základe sledovania vozidla v rámci úkonov realizovaných na základe právnej pomoci v Českej republike) je potvrdenie lokalizácie vozidla Q. - ktoré bolo podľa výpovede svedka K. použité aj v čase usmrtenia poškodeného (4. novembra 2016) a ktoré aj následne používali obžalovaní - dňa 26. novembra 2016 približne 100 m od miesta nálezu tela poškodeného.

Vychádzajúc z takto zdokumentovaného dôkazného stavu ani odvolací súd nemá pochybnosť o tom, že páchatelmi aj skutku v bode 10/ výrokovej časti napadnutého rozsudku boli práve obžalovaní V. C. a V. C..

V reakcii na odvoláciu argumentáciu obžalovaných v súhrne odvolací súd zdôrazňuje, že nepochybne nie je povinnosťou obvineného dokazovať svoju nevinu, keď zo zásady prezumpcie nevinu vyplýva naopak povinnosť (v konaní pred súdom) prokurátora dokázať vinu obvineného, na ktorého podáva obžalobu, a to predložením usvedčujúcich dôkazov.

V posudzovanom prípade však prokurátor dôkazné bremeno vo vyššie uvedenom ponímaní uniesol, o čom ani odvolací súd nemá pochybnosti v súlade s prvostupňovým rozsudkom a jeho závermi, ktoré v jeho odôvodnení formuloval po vyhodnotení na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov.

Napadnutý rozsudok nie je arbitrárnym len preto, že súd I. stupňa nereagoval na všetky v konaní produkované námietky a nástroje obrany, ktoré využívali. Naopak, napadnutý rozsudok obsahuje aj textom obsiahle, ale najmä obsahom a podstatou relevantnú argumentáciu k spôsobu hodnotenia dôkazov.

Prijatie obhajobnej argumentácie obžalovaných spočívajúcej v poukazovaní na to, že boli usvedčovaní výlučne len tzv. svedkami - kajúcnikmi neobstojí už len v tomto tvrdení, pretože výpovede takýchto svedkov boli dostatočne konkrétne (nešlo len o všeobecné, s ťažkosťami preveriteľné informácie). Výpovede svedkov navzájom korešpondovali, zapadali do seba a to aj v mnohých detailoch a konkrétnostiach, ktorých pravdivosť aj v týchto detailoch bola dôkazne preverovaná aj inými objektívnymi dôkazmi.

Nejde v žiadnom prípade o jedného alebo malú skupinu svedkov. Už len mnohosť svedkov, hoci aj tzv. kajúcnikov - nie len usvedčujúcich obžalovaných ale priznávajúcich sa aj k vlastnej trestnej činnosti páchanej v súvislosti s posudzovanou trestnou činnosťou, za ktorú boli aj odsúdení a väčšina z nich nedosiahla ako benefit beztrestnosť (v zmysle zastavenia trestného stíhania alebo tým, že im ani nebolo vznesené obvinenia), vytvára významnú dôkaznú silu v zmysle dôveryhodného (nie klamlivého) spôsobuich výpovedí o trestnej činnosti obžalovaných.

Výslovením bez ďalšieho - len na podklade toho, že vo väčšine prípadov ide o svedkov, ktorých trestné stíhania sa právoplatne skončili tzv. odklonmi v trestnom konaní, čo je Trestným poriadkom predpokladaný, zákonný a aj v zmysle procesnej logiky logický prístup k priznávajúcim sa obvineným - že uvedení svedkovia sú nedôveryhodní a preto pre zisťovanie skutkového stavu veci ide o dôkazy nepoužiteľné, ktorého sa obžalovaní v odvolaniach dovolávajú, by v podstate znamenalo záver o tom, že orgány prípravného konania manipulatívnym a svoju právomoc zneužívajúcim spôsobom vo vzťahu k veľkému množstvu svedkov (rádovo v troch desiatkach), ktorých aj v detailoch zmanipulovali a naučili

svoje výpovede, z ktorých títo svedkovia neustúpili a nezmenili ich, ani sa od nich v podstatných tvrdeniach zásadným spôsobom neodchýlili, po prvotných výpovediach z prípravného konania ani na hlavnom pojednávaní.

K uvedenému je potrebné uviesť, že o akomkoľvek takomto konaní orgánov polície alebo iných ozbrojených zborov, resp. orgánov činných v trestnom konaní v posudzovanej veci, resp. štátnych orgánov Českej republiky, ktorí sa v rámci právnej pomoci na objasňovaní posudzovanej trestnej činnosti zúčastnili a k jej objasneniu významne prispeli, neexistuje ani žiadny dôkaz a ani hoci aj indícia, ktorá by podozrenie z takej nelegálnosti v procesných postupoch v danej veci vyvolávala.

Obrana obžalovaných v tomto smere tak nijako nevybočuje z rámca ničím nepodložených tvrdení obžalovaných.

Nie je bez významu pritom aj úvaha o možnej motivácii orgánov prípravného konania takýmto, obžalovanými tvrdeným lživým a krivo obviňujúcim spôsobom ich usvedčiť z trestnej činnosti, ktorú nespáchali. Takúto motiváciu ani samotní obžalovaní nevysvetlili, opakujúc svoje stanovisko k podstatnej skupine svedkov v podstate len v tom zmysle, že ide o kajúcnikov a preto klamú, avšak prečo by na ich trestnom stíhaní a odsúdení mali mať záujem orgány činné v trestnom konaní, resp. prečo by mali byť motivovaní v tak masívnom rozsahu manipulovať svedkov voči dvom bežným občanom bez nelegálnej aktivity, už neuvádzajú.

Nie bez významu je aj tá skutočnosť, že časť posudzovanej trestnej činnosti by zrejme vôbec odhalená nebola bez výpovedí svedkov ako je Q. K. (ku skutku úkladnej vraždy v bode 10/) a M. K. (ku skutku nedovoleného ozbrojovania v bode 4/). Už aj bez objasnenia miesta usmrtenia a zakopania poškodeného U. (K.) a miesta uloženia granátu (K.) objasňovali drogovú trestnú činnosť obžalovaných. Z uvedených dvoch skutkov, o ktorých sa rozhodli vypovedať a spolupracovať v ich objasnení sami neboli podozriví, nekonali tak pod ťarchou dôkazov a napriek tomu takouto spoluprácou sami seba vystavili nebezpečenstvu trestného stíhania.

Vzhľadom na uvedené potom trpí aj argumentácia obžalovaných k uvedeným skutkom, ktorou v podstate s poukazom na to, že títo svedkovia poznali okolnosti skutkov 4/ a 10/, bez možnosti spochybnenia objektívnych zistení (stotožnenie miesta nálezú mŕtveho tela poškodeného U. a miesta nálezú granátu) významne naznačujú, že práve títo svedkovia prichádzajú do úvahy ako páchatelia uvedených skutkov. Faktom ale je, že objasnením tejto trestnej činnosti, s ktorou ich až do ich vlastného priznania žiadny dôkaz nespájal, vystavili nebezpečenstvu trestného stíhania seba, hoci nemuseli, s predpokladom, že benefity (ktoré obžalovaní zdôrazňujú ako motív ich klamstva) by títo svedkovia dosiahli už aj na základe ich spolupráce v súvislosti s drogovou trestnou činnosťou, čo tiež potvrdzuje hodnovernosť ich výpovedí.

Z dokazovania vyplynulo, že svedkovia obžalovaných usvedčujúci, pokiaľ sa aj až postupom objasňovania súdnej trestnej činnosti rozhodli proti obžalovaným vypovedať, ako to vyplýva z ich vlastných výpovedí boli pod tlakom podriadenosti, rešpektu a strachu z obžalovaných, poznajúc aj popisujúc násilné metódy využívané na zjednanie si rešpektu im podriadených osôb.

Záver o existencii zločineckej skupiny v skutkovo ustálenom rozsahu, nedokumentuje len skutok v bode 1/, ale celá trestná činnosť (aj skutky 2/ až 11/) a dôkazy, ktorýmibola objasnená.

Je zrejmé z okolností, povahy a motívov páchania (aj) skutkov v bodoch 2/ až 11/ výrokovej časti napadnutého rozsudku, že priamo súviseli s existenciou zločineckej skupiny a boli páchané v priamej príčinnej súvislosti s jej existenciou a cieľmi, pre ktoré ju obžalovaní vytvorili (ešte v roku 2010) a svoj vplyv v jej rámci efektívne udržiavali s primárnym cieľom sa nelegálne obohacovať drogovou trestnou činnosťou.

Argumentácia odvolateľov, že žiadny svedok existenciu takej skupiny nepotvrdil, nemá oporu v

dokazovaní. Naopak, množstvo svedkov aj osôb najbližšie s obžalovanými spolupracujúcimi v ich priamej podriadenosti, obžalovaných usvedčujú z jej založenia a udržiavania popisujúc detailne spôsob jej fungovania odzrkadlený v skutkovej vete skutku 1/. Z ich výpovedí je zrejmé, že lojalitu k obžalovaným časť z nich stratila už skôr a časť sa rozhodla vypovedať až v dôsledku zadržania obžalovaných v súvislosti s touto trestnou vecou.

Z drogovej trestnej činnosti (skutok 2/) ich pritom usvedčoval aj zavraždený U. (skutok 10/) a práve táto skutočnosť bola preukázaná ako motív úkladnej vraždy.

Pokiaľ obžalovaní poukazujú na možnosť, že vzhľadom k tomu, že práve svedok K. objasnil miesto nálezu mŕtveho tela poškodeného a poznal okolnosti jeho usmrtenia, je možným páchatelom, tento záver by bol dôvodný v prípade existencie motívu svedka K. alebo osoby alebo osôb (s ktorými by sa svedok K. tohto skutku dopustil). Motív svedka K. ani iných usmrtiť poškodeného nevyplýva zo žiadneho dôkazu, čo je významná skutočnosť v prospech záveru, že svedok K. proti obžalovaným pravdivo vypovedal a to nie len k tomuto skutku, ale aj k ďalšej ich trestnej činnosti (napr. ku skutku v bode 11/).

Odvolací súd obranu obžalovaných v tomto smere hodnotí ako presvedčivo a bez dôvodných pochybností vyvrátenú po zákonne vykonanom vyšetrovaní na základe dôkazov zákonne zabezpečených aj zákonne vykonaných súdom I. stupňa, a to v celom rozsahu obžaloby.

Spravujúc sa týmito úvahami potom dospel odvolací súd k záveru, že skutkový stav bol súdom I. stupňa zistený v rozsahu predpokladanom v § 2 ods. 10 Trestného poriadku, teda nevytvára pochybnosti ako podklad pre úvahy o potrebe vykonania ďalších dôkazov alebo zopakovania výkonu hoci aj časti už vykonaných dôkazov.

Nezistil tak dôvod na vyhovie návrhom obžalovaných na vykonanie dokazovania v nimi požadovanom rozsahu. Hoci ich návrhy v tomto smere boli rozsiahle, súd I. stupňa tieto návrhy odmietol postupom podľa § 272 ods. 3 Trestného poriadku, v odôvodnení napadnutého rozsudku výpočtom poukázal na dôkazy ktoré odmietol, pričom nešlo len o dôkazy obžalovaných ale aj prokurátora (strany 147 - 150). Na strane 150, hoci stručne ale vysvetlil dôvody tohto svojho postupu ohľadne odmietnutia dôkazov navrhovaných obžalovanými.

I keď sa nevyjadroval k jednotlivým navrhovaným a odmietnutým dôkazom konkrétne a jednotlivo, jeho závery o nadbytočnosti takto obžalovanými navrhovaného dokazovania nad rámec dokazovania už vykonaného hodnotí odvolací súd ako správne.

Dôkazy navrhované obžalovanými, opakovane a podrobne zdôvodňované a zdôrazňované z pohľadu ich dôležitosti aj v odvolacej argumentácii totiž smerujú buď k dokazovaniu skutočností už zistených inými vykonanými dôkazmi alebo skutočnosťami, ktoré pre posúdenie skutkových okolností majú periférny význam a nie sú spôsobilé zvrátiť dôkazný stav a to ani spôsobom aký od vykonania týchto dôkazov obžalovaní očakávajú.

Je nepochybné, že časť vykonaných dôkazov z hlavného pojednávania má i povahu dôkazov neutrálnych, ktoré ani nepotvrdzujú ale ani nevylučujú určitú skutkovú okolnosť (napr. neúspech pri ohliadke miesta činu k skutku 10/ v tom, že sa nepodarilo zabezpečiť strelu, ktorá neuviazla v tele poškodeného, alebo kamerový záznam z čerpacej stanice, ktorý síce z pohľadu očakávania mohol ale nepotvrdil prejazd motorového vozidla v okolí tejto stanice, čo však možno pričítať aj kvalite záznamu ale aj samotnému uhlu záberu kamery).

Ďalšie návrhy obžalovaní smerovali k preukázaniu skutočností, ktoré podľa ich názoru z vykonaného dokazovania nevyplývajú a odvíjajú ich tak výlučne len od vlastného spôsobu hodnotenia dôkazov, s ktorým sa však ani súd I. stupňa ani odvolací súd nestotožnil.

Odvolací súd v tejto súvislosti poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v

konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamená ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. III. ÚS 339/08, II. ÚS 197/07, II. ÚS 78/05, IV. ÚS 252/04).

Správne zistený skutkový stav súd I. stupňa aj správne právne posúdil, skutky spôsobom ich ustálenia v tzv. skutkovej vete zodpovedajú ich právnej kvalifikácii vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku.

V reakcii na argumentáciu obžalovaných je namieste uviesť, že súd I. stupňa sa nedopustil porušenia princípu zachovania totožnosti skutku vo vzťahu ku skutkom obžaloby, ktorého podstatou je, aby totožnosť skutku bola zachovaná, bolo zachované konanie alebo následok, pričom konkrétne skutkové okolnosti aj vo vzťahu k otázkam miesta, času, spôsobu vykonania činu, ako aj forma zavinenia alebo pohnútky, sa v procese zabezpečovania a výkonu dôkazov môžu (a ak to odôvodňujú výsledky dokazovania aj musia) meniť. Výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní musia nachádzať svoj odraz v skutkových zisťeniach odôvodňujúcich konkrétnu právnu kvalifikáciu skutku ako trestného činu. Uvedený záver má svoj podklad v obžalovacej zásade upravenej v § 278 ods. 1 Trestného poriadku.

Nie je preto porušením uvedeného princípu, pokiaľ súd I. stupňa niektoré skutkové okolnosti oproti obžalobe upravil alebo doplnil. Aj v prípade, že ide o skutkovú úpravu v neprospech obžalovaných, ktorá sa môže premietnuť aj v prísnejšej právnej kvalifikácii, nedochádza tým k porušeniu práva na obhajobu. Pokiaľ súd I. stupňa aj upravil v konkrétnych prípadoch výšku spôsobenej škody, konal v súlade s výsledkami dokazovania a správne.

K porušeniu práva na obhajobu zásadným spôsobom nedošlo ani tým, že súd I. stupňa právne posúdil skutok č. 3/ oproti obžalobe so zmenou spočívajúcou v posúdení ho aj podľa znaku zakladajúceho kvalifikovanú skutkovú podstatu v zmysle odseku 3 písm. a) ustanovenia § 245 Trestného zákona, hoci na uvedenú zmenu právnej kvalifikácie vopred neupozornil obžalovaných v zmysle § 284 ods. 2 Trestného poriadku. Uvedený skutok totiž bol právne posúdený aj podľa odseku 4 písm. b) ustanovenia § 245 Trestného zákona, v dôsledku čoho v konečnom dôsledku takéto právne posúdenie de facto nesprísňuje právnu kvalifikáciu z toho pohľadu, že by sa tým menila trestná sadzba odňatia slobody určená Trestným zákonom pre daný trestný čin (vyplývajúca z § 245 ods. 4 Trestného zákona).

Odvolací súd ako súladný so zákonom hodnotí aj výrok o obžalovaných uložených trestoch, keď obom obžalovaným zhodne uložil

- úhrnný trest odňatia slobody na doživotie (aplikujúc pri tom ustanovenia § 144 ods. 3 s poukazom na § 37 písm. h), písm. m), s použitím § 38 ods. 2, ods. 8, § 41 ods. 2 Trestného zákona), zaraďujúc oboch obžalovaných na výkon tohto trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia (podľa § 48 ods. 3 písm. a) Trestného zákona);
- trest prepadnutia majetku (podľa § 58 ods. 3 Trestného zákona) s konštatovaním už zo zákona vyplývajúceho dôsledku (§ 59 ods. 2 Trestného zákona), ktoré je preto len nadbytočné, že vlastníkom prepadnutého majetku sa stáva štát.

K úhrnnému doživotnému trestu odňatia slobody odvolací súd uvádza, že jeho uloženie v prípade obžalovaných odôvodňuje právna kvalifikácia skutku v bode 10/ výrokovvej časti napadnutého rozsudku, v časti jeho posúdenia (aj) ako obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. d), písm. e), ods. 3 písm. b) s poukazom na § 139 ods. 1 písm. i), § 140 písm. b), písm. c), § 141 písm. a) Trestného zákona.

Podľa § 144 ods. 3 písm. b) Trestného zákona trestom odňatia slobody na doživotie sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 v nebezpečnom zoskupení.

Z tohto ustanovenia je zrejmé, že inú alternatívnu trestania, zjavne s ohľadom na najvyššiu možnú mieru závažnosti tohto trestného činu, Trestný zákon neustanovuje a nepredpokladá.

Nepochybne podmienky ukladania trestu odňatia slobody vo všeobecnej časti Trestného zákona upravuje § 47 ods. 1 Trestného zákona tým spôsobom, že

Trest odňatia slobody na doživotie môže súd uložiť iba za trestný čin, za ktorý to tento zákon v osobitnej časti dovoľuje, a len za podmienok, že

- a) uloženie takého trestu vyžaduje účinná ochrana spoločnosti a
- b) nie je nádej, že by páchatel'a bolo možné napraviť trestom odňatia slobody na dobu do dvadsaťpäť rokov.

Úvahy vo vzťahu k tomuto výroku súd I. stupňa formuloval v odôvodnení napadnutého rozsudku na stranách 151 - 158.

Odvolací súd sa nestotožňuje s argumentáciou súdu I. stupňa v tej časti, v ktorej sa snaží argumentačne neobhájiteľným spôsobom obhájiť záver o tom, že z vykonaného dokazovania, majúci na zreteli závery rozsiahle vykonaného znaleckého psychologického aj psychiatrického dokazovania voči obom obžalovaným, možno vysloviť záver o kumulatívnom splnení zákonných podmienok na uloženie trestu odňatia slobody na doživotie uvedených v § 47 ods. 1 Trestného zákona.

V tomto smere treba prisvedčiť námietkam obžalovaných v tom, že závery znalcov, ktorí to i sami pripúšťajú, nie sú komplexné k otázke posúdenia - splnenia (alebo nesplnenia) podmienky uvedenej vyššie v § 47 ods. 1 písm. b) Trestného zákona. Nepochybne k týmto nekomplexným a skôr len s pravdepodobnostnými vyjadreniami k otázke novej resocializácie obžalovaných, opretým o skúsenosť znalcov a pozorovanie obžalovaných, prispeli svojím postojom k znaleckému dokazovaniu v tomto smere sami obžalovaní ich nespôsobnosťou so znalcami. Túto ich nespôsobnosť však nemožno hodnotiť v ich neprospech (na ich ťarchu) a akékoľvek donucovanie k spolupráci pri získavaní dôkazu tohto typu, ktorý by mohol byť použitý v ich neprospech, by zjavne kolidoval i so zákazom sebaobviňovania.

Nevyhnutné je konštatovať, že znalecké závery v tomto smere rozvedené aj v odôvodnení napadnutého rozsudku nevytvárajú podklad pre záver o splnení zákonnej podmienky uvedenej v § 47 ods. 1 písm. b) Trestného zákona.

Uvedené však nič nemení na tom, že za trestný čin právne posúdený podľa § 144 ods. 3 Trestného zákona nemožno podľa tohto ustanovenia uložiť žiadny iný trest ako je trest odňatia slobody na doživotie.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že § 144 ods. 3 Trestného zákona predstavuje osobitnú úpravu (systematicky zaradenú do osobitnej časti Trestného zákona - lex specialis) k § 47 Trestného zákona (systematicky zaradenú do všeobecnej časti Trestného zákona - lex generalis).

V prípade zákonnej kolízie pri posudzovaní identickej otázky má prednosť osobitná úprava pre všeobecnou a preto uloženie trestu odňatia slobody na doživotie v posudzovanom prípade odôvodňuje výlučne právna kvalifikácia skutku v bode 10/ výrokovej časti napadnutého rozsudku v zmysle § 144 ods. 3 Trestného zákona.

Vzhľadom na to, že Trestný zákon nepripúšťa pre prípad ako je posudzovaný inú alternatívu trestania páchatel'a a zakotvuje trest odňatia slobody ako obligatórny, súd I. stupňa vecne správne obžalovaným takýto trest uložil, avšak v tomto smere odvolací súd v časti len korigoval jeho argumentáciu už vyššie uvedeným spôsobom.

S ohľadom na absolútnosť uvedeného trestu v zmysle nevymedzenia trestania trestnou sadzbou je potom potrebné uviesť, že citácia príťažujúcich okolností vo výrokoch o trestoch vo vzťahu k obom

obžalovaným [§ 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona] je nadbytočná, na čo napokon reaguje aj § 38 ods. 8 Trestného zákona (s ohľadom na absenciu trestnej sadzby logicky ani jej zvyšovanie alebo znižovanie, podľa kritérií v § 38 Trestného zákona uvedených, neprichádza do úvahy) už odhliadnuc od toho, že vo vzťahu k príťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného zákona je aj nesprávna (na čo správne poukázali aj odvolatelia) vzhľadom k tomu, že doterajšie odsúdenia obžalovaných sú takej povahy, že sa na nich hľadí ako by neboli odsúdení, kde výnimku predstavuje len ich posledné odsúdenie cudzozemským súdom (Českej republiky), zohľadnenie ktorého by však vyžadovalo vyžiadanie cudzozemského rozhodnutia na posúdenie obojstrannej trestnosti činu v zmysle § 7b ods. 2 Trestného zákona, ktorý preto v posudzovanom prípade nie je namieste aplikovať.

Uvedené pochybenia vo výrokoch o trestoch však majú len formálnu povahu, nespôsobujú vecnú nesprávnosť týchto výrokov, keďže nič nemenia na ich správnosti v tom, že súd I. stupňa uložil obom obžalovaným správne trest odňatia slobody na doživotie. Odvolací súd preto uvedené výroky nekorigoval zrušujúcim a tieto výroky nahrádzajúcim spôsobom, pretože takýto zásah do inak vecne správneho rozsudku by pôsobil výlučne formálne.

Výrok o spôsobe výkonu trestu zaradením obžalovaných na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia zodpovedá § 48 ods. 3 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia zaradí súd páchatel'a, ktorému uložil trest odňatia slobody na doživotie.

Rovnako trest prepadnutia majetku obžalovaným súd I. stupňa ukladal pri splnení zákonných podmienok na taký postup uvedených v § 58 ods. 3 Trestného zákona ako trest obligatórny, vzhľadom k tomu, že obžalovaných odsudzoval aj za trestné činy právne posúdeného podľa § 172 ods. 4 Trestného zákona a § 296 Trestného zákona

Ako správne hodnotí odvolací súd aj adhézne výroky, ktoré zodpovedajú dôkaznému stavu preukázania spôsobenej škody poškodeným, ktorí si v konaní riadne a včas uplatnili nárok na náhradu škodu a ktorým súd I. stupňa túto v rozsahu preukázanej škody priznal spôsobom uvedeným v daných výrokoch.

Procesné opodstatnenia napokon má aj výrok súdu I. stupňa, využívajúc tak zákonné oprávnenie vyhradiť si rozhodovanie o zhabaní veci verejnému zasadnutiu, vzhľadom na veci a peňažné prostriedky v konaní zaistené, vlastnícke alebo iné práva ku ktorým bude vyžadovať ďalšie objasňovanie.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.